PSEAUTIER

DE DAVID,

AVEC

LES CANTIQUES

à l'uſage des Ecoles.

A MONTREAL,

Chez FLEURY MESPLET; Imprimeur
& Libraire.

M. DCC. LXXXII.

PRIERE

Qui peut ſervir le matin & le ſoir.

ESprit Saint, venez en nous, & rempliſſez nos cœurs de votre amour, afin que par votre ſecours, nous faſſions notre priere avec la piété, l'attention & le reſpect que nous devons à notre Dieu, à notre Pere & à notre Juge, à qui nous oſons l'adreſſer. Par Jeſus-Chriſt notre Seigneur, qui vit & regne dans tous les ſiécles des ſiécles. Ainſi ſoit-il.

Le ſoir il faut dire,

Que le Seigneur tout-puiſſant & tout miſéricordieux, le Pere, le Fils & le Saint-Eſprit, nous donne une nuit tranquille & une heureuſe fin; qu'il nous béniſſe & nous protége. Ainſi ſoit-il.

68925

PRIERES

Pour aſſiſter au Sacrifice de la Meſſe.

L'entrée du Prêtre à l'Autel, Jeſus entre au Jardin.

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être ſaiſi de crainte & de triſteſſe à l'inſtant de votre Paſſion, donnez-moi la grace de vous conſacrer tous mes ennuis : vous qui êtes le Dieu de mon cœur, endurez-les avec moi dans l'union de vos ſouffrances & triſteſſes; afin que par les mérites de votre Paſſion, ils me ſoient rendus ſalutaires.

Au commencement de la Meſſe, la Priere de Jeſus au Jardin.

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être conſolé pendant l'Oraiſon; faites que par la vertu de votre Oraiſon, votre ſaint Ange m'aſſiſte toujours en mes prieres.

Ainſi ſoit-il.

Au Confiteor. *Jeſus eſt couché par terre.*

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, qui avez ſué admirablement du ſang de tous vos membres réduits en l'agonie, lorſque vous priez le Pere éternel au Jardin, faites que par la ſouvenance de votre Paſſion, je puiſſe être raſſaſié de vos douceurs divines; & qu'au lieu de ſang je pleure des larmes. Ainſi ſoit-il.

Au baiſer de l'Autel.

O Mon Seigneur J. C. vous avez enduré le baiſer du traitre Judas, donnez-moi la grace de ne vous trahir, ni en moi ni en mon prochain; & de ne refuſer à mes parens les ſaints offices d'amitié. Ainſi ſoit.

Le Prêtre ſe retourne vers l'Epître.

O Mon Seigneur J. C. qui avez permis que vous fuſſiez garotté par les méchans, rompez les liens de mes péchés, & me liez tellement par les chaînes de la charité & de vos Commandemens, que les puiſſances de mon ame & de mon corps ne ſe lachent à commettre ce qui eſt contraire à votre ſainte volonté. Ainſi ſoit-il.

A l'Introit, Jeſus eſt fouetté.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être conduit comme un criminel à la maiſon d'Anne, faites-moi la grace de ne pas être attaché au péché par l'eſprit malin, ou par les hommes pervers; mais d'être guidé par votre S. Eſprit, à tout ce qui eſt agréable à votre divine volonté. Ainſi ſoit.

Au Kyrie, eleiſon.

MOn Seigneur J. C. qui avez permis d'être trois fois renié en la maiſon de Caiphe par le Prince des Apôtres, préſervez-moi des mauvaiſes compagnies, afin que le péché mortel ne me ſépare jamais de vous. Ainſi ſoit-il.

Au Dominus vobiſcum. *Jeſus convertit Pierre.*

O Mon Seigneur J. C. qui avez tiré des larmes de pénitence des yeux de St. Pierre, le regardant doucement, faites par votre miſéricorde que je puiſſe pleurer amérement mes péchés, & ne vous jamais renier de fait ou de paroles, vous qui êtes mon Seigneur & mon Dieu.

Ainſi ſoit-il.

A l'Epître.

MOn Seigneur J. C. qui avez voulu être mené devant Pilate, & accuſé fauſſement en ſa préſence : apprenez-moi le moyen d'éviter les tromperies des méchans, & de confeſſer votre foi par la pratique des bonnes œuvres. Ainſi ſoit-il.

Au Munda cor meum.

MOn S. J. C. étant en la préſence d'Hérode, vous avez ſouffert de fauſſes accuſations, ſans répliquer un ſeul mot, donnez-moi la force d'endurer courageuſement les injures & les calomnies, & de publier aux indignes les ſacrés Myſteres. Ainſi ſoit-il.

A l'Evangile.

O Mon Seigneur J. C. qui avez permis d'être renvoyé d'Hérode à Pilate, ſe faiſant ami par ce moyen, donnez-moi la grace de craindre les conſpirations que les méchans pratiquent contre moi, mais d'en tirer du profit, afin de vous être conforme.

A l'ouverture du Calice.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être dépouillé de vos habits, & recevoir le fouet ſur votre ſacré Corps pour mon

ſalut ; donnez-moi la grace de me détacher du fardeau de mes péchés par une pure Confeſſion, & de ne pas comparoître devant vous dépouillé de vertu. Ainſi ſoit-il.

A la couverture du Calice.

MOn Seigneur J. C. qui avez voulu être couronné d'épines pour moi : faites que je ſois tellement piqué par les épines de pénitence en ce monde, que je mérite d'être couronné au Ciel. Ainſi ſoit.

A l'Offertoire.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être lié à une colonne, & fouetté cruellement, donnez-moi la grace d'endurer patiemment les fléaux de votre correction paternelle, & de ne vous affliger dorénavant par mes péchés. Ainſi ſoit-il.

Au Lavabo.

O Mon Seigneur J. C. Fils du Dieu vivant, étant déclaré innocent par la Sentence de Pilate, vous avez ſouffert des furieuſes impoſtures & reproches des Juifs: donnez-moi la grace de vivre dans l'innocence, & de ne m'inquietter de la perſécution de mes ennemis.

A l'Orate fratres.

JEſus-Chriſt mon Seigneur, qui avez permis d'être baffoué pour moi, en préſence des Juifs, étant l'inſtrument de leur riſée, faites que je ne reſſente en moi aucune vaine gloire, & que je puiſſe comparoître au Jugement dernier, ſous l'enſeigne de vos marques myſtiques. Ainſi ſoit-il.

A la Préface.

O Mon Seigneur J. C. qui avez voulu être innocemment condamné pour moi au ſupplice de la Croix, donnez-moi la force de ſoutenir la ſentence d'une mort cruelle pour votre amour, de ne redouter les faux jugemens des hommes, & de ne juger autrui injuſtement. Ainſi ſoit-il.

Au Memento *pour les vivans.*

MOn Seigneur J. C. qui avez porté la Croix pour moi ſur vos épaules, faites que j'embraſſe volontairement la Croix de mortification, & que je la porte toute ma vie pour votre amour.

Ainſi ſoit-il.

A l'Ablution.

MOn Seigneur J. C. étant dans le chemin pitoyable par lequel vous marchiez au ſupplice de la Croix, vous avez dit aux femmes qui pleuroient pour votre reſpect, qu'elles devoient pleurer pour elles-mêmes : donnez-moi des larmes de compaſſion & du ſaint amour, qui me rendent agréable à votre Divine Majeſté.
Ainſi ſoit-il.

A la Bénédiction des Offrandes.

O Mon Sauveur J. C. qui avez voulu être mis en Croix pour mon ſalut, à laquelle vous avez attaché l'obligation de mes péchés & de la mort ; percez ma chair d'une ſainte crainte, afin qu'étant fermement lié à vos Commandemens, je ſois toujours lié à votre Croix. Ainſi ſoit-il.

A l'élévation de l'Hoſtie.

O Mon Sauveur J. C. qui avez voulu être élevé pour moi en Croix, & ainſi élevé de terre, retirez-moi des affections terreſtres : attirez mon eſprit à la conſidération des choſes céleſtes. Ainſi ſoit-il.

A l'élévation du Calice.

O Mon Seigneur J. C. qui fites couler de vos plaies ſalutaires la Fontaine de votre grace; mais qu'étant aſſailli des mauvais deſirs, je puiſſe recevoir le reméde convenable à tous mes péchés & plaies mortelles. Ainſi ſoit il.

Au Memento *pour les Trépaſſés, Jeſus prie pour le genre humain.*

O Mon Seigneur J.C. pendant en Croix, vous avez prié votre Pere pour le genre humain, même auſſi pour vos bourreaux, donnez-moi l'eſprit de douceur & de patience, par lequel j'aime mes ennemis, & rendre le bien pour le mal enſuite de votre exemple. Ainſi ſoit-il.

Au Nobis quoque peccatoribus.

O Mon Seigneur J. C. qui avez promis la gloire du Paradis au Larron qui connoiſſoit ſa faute, regardez-moi des yeux de votre miſéricorde, afin qu'aux abois de la mort, je puiſſe ouir de votre bouche cette voix ſouhaitable : *Aujourd'hui tu ſeras avec moi en Paradis.* Ainſi ſoit-il.

Au Pater noſter.

Les ſept Paroles de Jeſus à la Croix.

O Mon Seigneur J. C. qui, entre autres choſes, avez recommandé en la Croix la Mere au Diſciple & le Diſciple à la Mere, je me recommande entiérement à votre ſainte grace, en vertu de la même foi, & de l'amour que vous leur avez réciproquement recommandé, afin que par ces grands gages d'amour, je puiſſe arriver au ſaint cabinet de votre affection, & être affranchi des adverſités & dangers de cette vie. Ainſi ſoit-il.

A la diviſion de l'Hoſtie.

MOn Seigneur J. C. qui avez recommandé votre ame au Pere Eternel, mourant en Croix pour mon ſalut; faites que je meure avec vous ſpirituellement afin qu'à l'heure de ma mort vous ayez ma pauvre ame pour recommandée. Ainſi ſoit-il.

Une parcelle de l'Hoſtie au Calice.

MOn Seigneur J. C. après avoir terraſſé le démon, vous êtes deſcendu aux enfers, & avez ſoulagé les Peres qui y

étoient détenus : faites, je vous prie, deſcendre en Purgatoire la vertu de votre ſang & paſſion ſur les ames des Fidéles trépaſſés ; afin qu'étant abſous de leurs péchés, elles ſoient reçues au ſein de la gloire éternelle. Ainſi ſoit il.

A l'Agnus Dei.

La converſion de pluſieurs à la Croix.

O Mon Seigneur J. C. pluſieurs ont dépoſé leurs péchés par l'exemple de la patience que vous avez témoignée aux tourmens de votre heureuſe mort : donnez-moi la grace par les mérites de votre Paſſion douloureuſe & de votre mort, que je conçoive une parfaite contrition de mes offenſes, & que déſormais je ne vienne à vous offenſer. Ainſi ſoit-il.

A la Communion.

SEigneur J. C. qui avez voulu être enſeveli dans un nouveau monument, donnez-moi un cœur nouveau, afin qu'étant enſeveli avec vous, je parvienne à la gloire de votre Réſurrection.

Ainſi ſoit-il.

A l'Ablution.

MOn Seigneur J. C. vous avez voulu mourir pour moi miſérable pécheur, & être embaumé & enveloppé d'un linge par Joſeph & Nicodême; donnez-moi la grace de recevoir dignement votre Corps vivant au S. Sacrement de l'Autel, & l'embaumer des onguens de vertus, & de le conſerver perpétuellement dans le ſein d'un cœur parfait. Ainſi ſoit-il.

Après la Communion.

MOn Seigneur J. C. qui êtes ſorti victorieux du Sépulchre fermé & cacheté, triomphant de la mort; faites-moi la grace que reſſuſcitant du tombeau de mes vieilles habitudes, je marche en nouveauté de vie, afin que lorſque ma vie apparoîtra, j'apparoiſſe auſſi avec vous dans le Ciel. Ainſi ſoit-il.

Au Dominus vobiſcum.

MOn Seigneur J. C. qui avez réjoui votre Mere & vos Diſciples par l'aſpect de votre Corps glorieux après la Réſurrection, donnez-moi cette grace puiſque

je ne puis vous voir en cette vie mortelle, que je puiſſe pour le moins éternellement vous contempler en votre gloire. Ainſi ſoit.

A la derniere Collecte.

O Mon Seigneur J. C. qui avez daigné converſer l'eſpace de quarante jours avec vos Diſciples après votre Réſurrection, & leur avez enſeigné les Myſteres de la Foi : je vous ſupplie inſtamment de m'inſtruire à vivre ſelon votre ſainte volonté. Ainſi ſoit-il.

A Dominus vobiſcum.

O Mon Seigneur J. C. qui êtes monté glorieux au Ciel en préſence de vos Diſciples : faites que mon ame ſe puiſſe dégouter des choſes de la terre, de maniere qu'elle aſpire à l'éternité, & qu'elle vous déſire comme le comble de ſes félicités.

A la Bénédiction.

O Mon Sauveur, qui avez donné le St. Eſprit à vos Diſciples, préſervez-moi de tout péché, afin que le Paraclet trouve en mon ame un ſéjour agréable, & l'embelliſſe par les dons de ſes graces & conſolations.

Après la Sainte Meſſe.

MOn Seigneur J. C. Fils de Dieu, mon Rédempteur, je vous remercie de ce que vous m'avez fait la grace d'avoir entendu aujourd'hui la Sainte Meſſe, je vous prie par les mérites d'icelle de me donner l'eſprit & la force de réſiſter à jamais contre toutes mauvaiſes tentations, afin que mon ame ſortant de mon corps, ſoit digne du Paradis. Ainſi ſoit-il.

Venez, mes enfans, je vous enſeignerai la crainte du Seigneur. *Pſeaume* 33.

L'enfant ſage eſt la joie de ſon pere. *Proverbe* 15.

Mon fils, ne rejettez point la correction du Seigneur, & ne vous abattez point lorſqu'il vous châtie ; car le Seigneur châtie celui qu'il aime, & il trouve en lui ſon plaiſir, comme un pere dans ſon fils.

Celui qui aime ſon fils, le châtie ſouvent, afin qu'il en reçoive de la joie quand il ſera grand, & qu'il n'aille pas mendier aux portes des autres. *Eccl.* 30.

Mes très-chers enfans, ayez ſoin de travailler à votre ſalut, avec crainte & avec tremblement. *Philippe* 2.

Mon fils, ne craignez point ; il eſt vrai que nous ſommes pauvres, mais nous aurons beaucoup de bien ſi nous craignons Dieu, & ſi nous nous éloignons de tout péché, & ſi nous faiſons de bonnes actions. *Tobie* 4.

Ne portez point envie aux méchans, & ne déſirez pas d'être comme eux. *Prov.* 4.

Les méchans & les ſcélérats périront ; & ceux qui abandonnent le Seigneur, ſeront conſommés. *Iſaie* 1.

Mon fils, demandez toujours conſeil à un homme ſage. *Tobie* 4.

LE PSEAUTIER DE DAVID.

LE DIMANCHE A MATINES.

Pſeaume I.

BEATUS vir qui non abiit in conſilio impiorum, & in viâ peccatorum non ſtetit, * & in cathedrâ peſtilentiæ non ſedit ;

Sed in lege Domini voluntas ejus * & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum eſt ſecùs decurſus aquarum, * quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo.

Et folium ejus non defluet : * & omnia quæcùmque faciet, proſperabuntur.

Non ſic impii, non ſic, * ſed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non reſurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio juſtorum;

Quoniam novit Dominus viam juſtorum, * & iter impiorum peribit.

Pſeaume 2.

QUare fremuerunt gentes, * & populi meditati ſunt inania?

Aſtiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum * adversùs Dominum & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * & projiciamus à nobis jugum ipſorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos, * & Dominus ſubſannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in irâ ſuâ, * & in furore ſuo conturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus; * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Poſtula à me, & dabo tibi gentes hæ-

reditatem tuam, * & poſſeſſionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferreâ, * & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * & exultate ei cum tremore:

Apprehendite diſciplinam, nequando iraſcatur Dominus, * & pereatis de viâ juſtâ.

Cùm exarſerit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Pſeaume 3.

DOmine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ; * non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, ſuſceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi, * & exaudivit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormivi, & ſoporatus ſum; * &

exurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exurge, Domine, ſalvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine causâ, * dentes peccatorum contriviſti.

Domini eſt ſalus ; * & ſuper populum tuum benedictio tua.

P*ſeaume* 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus juſtitiæ meæ : * in tribulatione dilataſti mihi.

Miſerere mei, * & exaudi orationem meam.

Filii hominum, uſquequò gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium ?

Et ſcitote quoniam mirificavit Dominus ſanctum ſuum : * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Iraſcimini, & nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus veſtris, in cubilibus veſtris compungimini.

Sacrificate ſacrificium juſtitiæ, & ſperate in Domino : * multi dicunt, quis oſtendit nobis bona ?

Signatum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Domine : * dediſti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti vini & olei ſui, * multiplicati ſunt.

In pace in idipſum, * dormiam & requieſcam.

Quoniam tu, Domine, * ſingulariter in ſpe, conſtituiſti me.

Pſeaume 5.

VErba mea auribus percipe, Domine : * intellige clamorem meum :

Intende voci orationis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine ; * mane exaudies vocem meam.

Mane aſtabo tibi, & videbo ; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanebunt injuſti ante oculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitatem : * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum ſanguinum & doloſum * abominabitur Dominus.

Ego autem in multitudine miſericordiæ tuæ : introibo in domum tuam, *adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in juſtitiâ tuâ : * propter inimicos meos dirige in conſpectu tuo viam meam ;

Quoniam non eſt in ore eorum veritas ; * cor eorum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſè agebant : * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus ſuis : ſecundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos ; * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te : *in æternum exultabunt ; & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui dili-

gunt nomen tuum ; * quoniam tu benedices juſto.

Domine, ut ſcuto bonæ voluntatis tuæ, * coronaſti nos.

Pſeaume 6.

DOmine, ne infurore tuo arguas me ; * neque in irâ tuâ corripias me.

Miſerere meî, Domine, quoniam infirmus ſum : * ſana me, Domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valde : * ſed tu, Domine, uſquequò ?

Convertere, Domine, & eripe animam meam : * ſalvum me fac propter miſericordiam tuam.

Quoniam non eſt in morte, qui memor ſit tui : * in inferno autem quis confitebitur tibi ?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per ſingulas noctes lectum meum : * lacrymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbatus eſt à furore oculus meus : * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Diſcedite à me, omnes qui operamini

iniquitatem ; * quoniam exaudivit Dominus vocem fletûs mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam ; * Dominus orationem meam ſuſcepit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur & erubeſcant valdè velociter.

Pſeaume 7.

DOmine Deus meus, in te ſperavi : * ſalvum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

Nequando rapiat ut leo animam meam, * dum non eſt qui redimat, neque qui ſalvum faciat.

Domine Deus meus, ſi feci iſtud : * ſi eſt iniquitas in manibus meis ;

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam meritò ab inimicis meis inanis.

Peſequatur inimicus animam meam & comprehendat, & conculcet in terrâ vitam meam, * & gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge, Domine, in irâ tuâ ; * & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge, Domine Deus meus, * in precepto quod mandaſti.

Et ſynagoga populorum circumdabit te; * & propter hanc in altum regredere.

Dominus judicat populos: * judica me, Domine, ſecundùm juſtitiam meam, & ſecundùm innocentiam meam ſuper me.

Conſumetur nequitia peccatorum: & diriges juſtum, * ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutorium meum à Domino, * qui ſalvos facit rectos corde.

DEus, judex juſtus, fortis & patiens,* numquid iraſcitur per ſingulos dies?

Niſi converſi fueritis, gladium ſuum vibravit:* arcum ſuum tetendit, & paravit illum;

Et in eo paravit vaſa mortis: * ſagittas ſuas ardentibus effecit.

Ecce parturiit injuſtitiam: * concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum; * & incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus; *

& in verticem ipſius iniquitas ejus deſcendet.

Confitebor Domino ſecundum juſtitiam ejus, * & pſallam nomini Domini altiſſimi.

Pſeaume 8.

DOmine, Dominus noſter, * quam admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra !

Quoniam elevata eſt magnificentia tua* ſuper cœlos.

Exore infantium & lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos ; * ut deſtruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus ? * aut filius hominis, quoniam viſitas eum ?

Minuiſti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

Omnia ſubjeciſti ſub pedibus ejus, * oves & boves univerſas, inſuper, & pecora campi.

Volucres cœli, & piſces maris, * qui

perambulant ſemitas maris.

Domine Dominus noſter, * quam admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra.

Pſeaume 9.

COnfitebor tibi, Domine, in toto corde meo, * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor & exultabo in te : * pſallam nomini tuo, altiſſime.

In convertendo inimicum meum retrorſum, infirmabuntur & peribunt à facie tua.

Quoniam feciſti judicium meum, & cauſam meam : * ſediſti ſuper thronum, qui judicas juſtitiam.

Increpaſti gentes, & periit impius : * nomen eorum deleſti in æternum, & in ſeculum ſeculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem, * & civitates eorum deſtruxiſti.

Periit memoria eorum cum ſonitu ; * & Dominus in æternum permanet.

Paravit in judicio thronum ſuum : * & ipſe judicabit orbem terræ in æquitate,

judicabit populos in juſtitiâ.

Et factus eſt Dominus refugium pauperi: * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et ſperent in te qui noverunt nomen tuum: * quoniam non dereliquiſti quærentes te, Domine.

Pſallite Domino qui habitat in Sion: * annuntiate inter gentes ſtudia ejus:

Quoniam requirens ſanguinem eorum recordatus eſt; * non eſt oblitus clamorem pauperum.

MIſerere meî, Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultabo in ſalutari tuo: * infixæ ſunt gentes in interitu quem fecerunt.

In laqueo iſto quem abſconderunt: * comprehenſus eſt per eorum.

Cognoſcetur Dominus judicia faciens: * in operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt peccator.

Convertantur peccatores in infernum :* omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis : * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge, Domine, non confortetur homo : * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtitue, Domine, legiſlatorem ſuper eos, * ut ſciant gentes quoniam homines ſunt.

UT quid, Domine, receſſiſti longe ? * deſpicis in opportunitatibus, in tribulatione ?

Dum ſuperbit impius, incenditur pauper : * comprehenduntur in conſiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in deſideriis animæ ſuæ : * & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator : * ſecundum multitudinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus : * inquinatæ ſunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia tua a facie ejus : * omnium inimicorum ſuorum dominabitur.

Dixit enim in corde ſuo : * non movebor a generatione in generationem ſine malo.

Cujus maledictione os plenum eſt, & amaritudine, & dolo : * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſidiis cum divitibus in occultis : * ut interſiciat innocentem.

Oculi ejus in pauperem reſpiciunt : * inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpeluncâ ſuâ.

Inſidiatur, ut rapiat pauperem : * rapere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo ſuo humiliabit eum : * inclinabit ſe, & cadet, cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde ſuo : oblitus eſt Deus ; * avertit faciem ſuam, ne videat in finem.

Exurge, Domine Deus, & exaltetur manus tua : * ne obliviſcaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum ? * dixit enim in corde ſuo ; non requiret.

Vides, quoniam tu laborem & dolo-

rem conſideras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper: * orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris & maligni;* quæretur peccatum illius, & non invenietur.

Dominus regnabit in æternum, & in ſeculum ſeculi: * peribitis, gentes, de terrâ illius.

Deſiderium pauperum exaudivit Dominus: * præparationem cordis eorum exaudivit auris tua.

Judicare pupillo & humili, * ut non apponat ultra magnificare ſe homo ſuper terram.

Pſeaume. 10.

IN Domino confido: * quomodo dicitis animæ meæ: tranſmigra in montem ſicut paſſer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt ſagittas ſuas in pharetrâ, * ut ſagittent in obſcuro rectos corde.

Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt, * juſtus autem quid fecit?

Dominus in templo ſancto ſuo : *
Dominus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in pauperem reſpiciunt : * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat juſtum & impium ;* qui autem diligit iniquitatem, oditanimam ſuam.

Pluet ſuper peccatores laqueos ; * ignis, & ſulphur , & ſpiritus procellarum , pars calicis eorum.

Quoniam juſtus Dominus , & juſtitias dilexit : * Æquitatem vidit vultus ejus.

P*ſeaume* II.

SAlvum me fac , Domine , quoniam defecit ſanctus ; * quoniam diminutæ ſunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti ſunt unuſquiſque ad proximum ſuum : * labia doloſa , in corde & corde locuti ſunt.

Diſperdat Dominus univerſa labia doloſa , * & linguam magniloquam ;

Qui dixerunt : linguam noſtram magnificabimus , labia noſtra à nobis ſunt : * quis noſter Dominus eſt ?

Propter miſeriam inopum, & gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in ſalutari : fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia caſta ; * argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum ſeptuplum.

Tu, Domine, ſervabis nos, * & cuſtodies nos à generatione hâc in æternum.

In circuitu impii ambulant : * ſecundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum.

Pſeaume 12.

USquequò, Domine, oblivíſceris me in finem ? * uſquequò avertis faciem tuam à me ?

Quandiù ponam consilia in animâ meâ,* dolorem in corde meo per diem ?

Uſquequò exaltabitur inimicus meus ſuper me ? * reſpice, & exaudi me, Dominus Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte ; * nequandò dicat inimicus meus : prævalui adversùs eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero: * ego autem in miſericordiâ tuâ ſperavi.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: * cantabo Domino qui bona tribuit mihi, & pſallam nomini Domini altiſſimi.

Pſeaume 13.

DIxit inſipiens in corde ſuo: * non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis; * non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum; * ut videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt: * non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſè agebant: venenum aſpidum ſub labiis eorum,

Quorum os maledictione & amaritudine plenum eſt: veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum,
& viam pacis non cognoverunt: non eſt
timor Dei antè oculos eorum.

Nonne cognoſcent omnes, qui operan-
tur iniquitatem, qui devorant plebem
meam ſicut eſcam panis?

Dominum non invocaverunt: illic tre-
pidaverunt timore; ubi non erat timor;
quoniam Dominus in generatione juſta eſt.

Conſilium inopis confudiſtis, quoniam
Dominus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael? cùm
averterit Dominus captivitatem plebis
ſuæ, exultabit Jacob, & lætabitur Iſrael.

Pſeaume 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo
tuo? aut quis requieſcet in monte
ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine maculâ, & opera-
tur juſtitiam.

Qui loquitur veritatem in corde ſuo;
qui non egit dolum in linguâ ſuâ.

Nec fecit proximo ſuo malum, & op-
probrium non accepit adverſus proximos
ſuos.

Ad nihilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus ; timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo ſuo, & non decipit; qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera ſuper innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Pſeaume 15.

COnſerva me, Domine, quoniam ſperavi in te.

Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui ſunt in terrâ ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum ; poſtea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de ſanguinibus ; nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei : tu es qui reſtitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris ; etenim hæreditas mea præclara eſt mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum ; inſuper & uſque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conſpectu meo ſemper ; quoniam à dextris eſt mihi, ne comovear.

Propter hoc lætatum eſt cor meum, & exultavit lingua mea ; inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo : delectationes in dexterâ tuâ uſque in finem.

Pſeaume 16.

EXaudi, Domine, juſtitiam meam : intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non in labiis doloſis.

De vultu tuo judicium meum prodeat : oculi tui videant æquitates.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte : igne me examinaſti, & non eſt inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum, propter verba labiorum tuorum ego cuſtodivi vias duras.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, ut non moveantur veſtigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudiſti me, Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica miſericordias tuas, qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſtentibus dexteræ tuæ cuſtodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me, à facie impiorum qui me afflixerunt.

INimici mei animam meam circumdederunt; adipem ſuum concluſerunt: os eorum locutum eſt ſuperbiam.

Projicientes me, nunc circumdederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad prædam, & ſicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, &

ſupplanta eum : eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine, à paucis de terrâ divide eos in vitâ eorum : de abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum.

Saturati ſunt filiis ; & dimiſerant reliquias ſuas parvulis ſuis.

Ego autem in juſtitia apparebo conſpectui tuo : ſatiabor cùm apparuerit gloria tua.

Pſeaume 17.

DIligam te, DOMINE, fortitudo mea : DOMINUS firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

DEUS meus adjutor meus, & ſperabo in eum.

Protector meus, & cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor meus.

Laudans invocabo Dominum ; & ab inimicis meis ſalvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me, præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione meâ invocavi Dominum, & ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo ſancto ſuo vocem meam ; & clamor meus in conſpectu ejus introivit in aures ejus.

Commota eſt, & contremuit terra : fundamenta montium conturbata ſunt, & commota ſunt, quoniam iratus eſt eis.

Aſcendit fumus in irâ ejus, & ignis à facie ejus exarſit : carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinavit cœlos, & deſcendit : & caligo ſub pedibus ejus.

Et aſcendit ſuper Cherubim, & volavit : volavit ſuper pennas ventorum.

Et poſuit tenebras latibulum ſuum : in circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebroſa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conſpectu ejus nubes tranſierunt, grando & carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus, & altiſſimus dedit vocem ſuam ; grando & carbones ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipavit eos ;

fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, & revelata ſunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tuâ, Domine, ab inſpiratione ſpiritûs iræ tuæ.

MIſit de ſummo [Dominus] & accepit me, & aſſumpſit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis, & ab his qui oderunt me; quoniam confortati ſunt ſuper me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ, & factus eſt Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: ſalvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus ſecundum juſtitiam meam: * & ſecundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia cuſtodivi vias Domini, * nec impie geſſi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conſpectu meo, * & juſtitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo, * & obſervabo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dominus ſecundum juſtitiam meam, * & ſecundum puritatem manuum mearum in conſpectu oculorum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris : * & cum viro innocente innocens eris :

Et cum electo electus eris : * & cum perverſo perverteris.

Quoniam tu populum humilem ſalvum facies, * & oculos ſuperborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine : * Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione ; * & in Deo meo tranſgrediar murum.

DEus meus, impolluta via ejus ; eloquia Domini igne examinata : * protector eſt omnium ſperantium in ſe.

Quoniam quis Deus præter Dominum : * Aut quis Deus præter Deum noſtrum ?

Deus qui præcinxit me virtute : * & poſuit immaculatam viam meam

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum : * & ſuper excelſa ſtatuens me.

Qui docet manus meas ad prælium :* & poſuiſti ut arcum æreum brachia mea.

Et dediſti mihi protectionem ſalutis tuæ : * & dextera tua ſuſcepit me.

Et diſciplina tua correxit me in fine : * & diſciplina tua ipſa me docebit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me : * & non ſunt infirmata veſtigia mea.

Perſequar inimicos meos, & comprehendam illos : * & non convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt ſtare : * cadent ſubtus pedes meos.

Et præcinxiſti me virtute ad bellum : * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimicos meos dediſti mihi dorſum ; * & odientes me diſperdidiſti.

Clamaverunt, nec erat qui ſalvos faceret ; * ad Dominum, nec exaudivit eos.

Et comminuam eos ut pulverem ante faciem venti : * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi : * conſtitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi, ſervivit mihi : * in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti ſunt mihi : * filii alieni inveterati ſunt, & claudicaverunt à ſemitis ſuis.

Vivit Dominus, & benedictus Deus meus : * & exaltetur Deus ſalutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi & ſubdis populos ſub me : * liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab inſurgentibus in me exaltabis me : * à viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine : * & nomini tuo pſalmum dicam.

Magnificans ſalutes regis ejus, & faciens miſericordiam Chriſto ſuo David, * & ſemini ejus uſque in ſeculum.

Pſeaume 18.

Cœli enarrant gloriam Dei : * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum : * & nox nocti indicat ſcientiam.

Non ſunt loquelæ neque ſermones : * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum : * in ſole poſuit tabernaculum ſuum;

Et ipſe tanquam ſponſus procedens de thalamo ſuo : * exultavit ut gigas ad currendam viam.

A ſummo cœlo egreſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : * nec eſt qui ſe abſcondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * teſtimonium Domini fidele, ſapientiam præſtans parvulis.

Juſtitiæ Domini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini ſanctus, permanens in ſeculum ſeculi : * judicia Domini vera, juſtificata in ſemetipſa.

Deſiderabilia ſuper aurum, & lapidem pretioſum multum : * & dulciora ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtodit ea : * in cuſtodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? * Ab occultis

meis munda me, & ab alienis parce ſervo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: & emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Domine, adjutor meus: * & redemptor meus. *Pſeaume* 19.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de ſancto: * & de Sion tueatur te.

Memor ſit omnis ſacrificii tui: * & holocauſtum tuum pingue fiat

Tribuat tibi ſecundum cor tuum: * & omne conſilium tuum confirmet.

Lætabimur in ſalutari tuo: * & in nomine Dei noſtri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi quoniam ſalvum fecit Dominus Chriſtum ſuum.

Exaudiet illum de cœlo ſancto ſuo : * in potentatibus ſalus dexteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis : * nos autem in nomine Domini Dei noſtri invocabimus.

Ipſi obligati ſunt & ceciderunt : * nos autem ſurreximus, & erecti ſumus.

Domine, ſalvum fac Regem : * & exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

Pſeaume 20.

DOmine, in virtute tuâ lætabitur Rex: * & ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.

Deſiderium cordis ejus tribuiſti ei : * & voluntate labiorum ejus non fraudaſti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis ; poſuiſti in capite ejus coronam de lapide pretioſo.

Vitam petiit à te : & tribuiſti ei longitudinem dierum, in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo : gloriam & magnam decorem impones ſuper eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in ſeculum ſeculi : lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam Rex ſperat in Domino : & in miſericordiâ altiſſimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultûs tui : Dominus in irâ ſuâ conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terrâ perdes : & ſemen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : cogitaverunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

Quoniam pones eos dorsùm : in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tuâ : cantabimus & pſallemus virtutes tuas.

Pſeaume 21.

DEus, Deus meus, reſpice in me : quare me dereliquiſti ? longè à ſalute meâ verba delictorum meorum.

Deus

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies; & nocte, & non ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto habitas, laus Iſrael.

In te ſperaverunt patres noſtri : ſperaverunt, & liberaſti eos.

Ad te clamaverunt, & ſalvi facti ſunt in te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriſerunt me: locuti ſunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: ſalvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxiſti me de ventre; ſpes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus ſum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu.

DEus meus,] ne diſceſſeris à me, quoniam tribulatio proxima eſt, quoniam non eſt qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.

Aperuerunt ſuper me os ſuum, ſicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum, & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens, in medio ventris meis.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adæſit faucibus meis, & in pulverem mortis deduxiſti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: dinumeraverunt omnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideraverunt & inſpexerunt me: diviſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue à frameâ, Deus, animam meam, & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Eccleſiæ laudabo te.

QUi timetis Dominum, laudate eum: univerſum ſemen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne ſemen Iſrael, quoniam non ſprevit, neque deſpexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem ſuam à me, & cùm clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Eccleſiâ magnâ: vota mea reddam in conſpectu timentium eum.

Edent pauperes & ſaturabuntur, & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in ſeculum ſeculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dominum, univerſi fines terræ.

Et adorabunt in conſpectu ejus, univerſæ familiæ gentium.

Quoniam Domini eſt regnum; & ipſe dominabitur gentium.

Manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terræ, in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; & ſemen meum ſerviet ipſi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura : & annuntiabunt cœli juſtitiam ejus populo qui naſcetur, quem fecit Dominus.

Pſeaume 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit; in loco paſcuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me : animam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſemitas juſtitiæ, propter nomen ſuum,

Nam & ſi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, ipſa me conſolata ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, adversùs eos qui tribulant me.

Impinguaſti in oleo caput meum, & calix meus inebrians quàm præclarus eſt !

Et miſericordia tua ſubſequetur me, omnibus diebus vitæ meæ ;

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

DOmini eſt terra, & plenitudo ejus: orbis terrarum, & univerſi qui habitant in eo.

Quia ipſe ſuper maria fundavit eum: & ſuper flumina præparavit eum.

Quis aſcendet in montem Domini? aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde: qui non accepit in vano animam ſuam, nec juravit in dolo proximo ſuo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, & miſericordiam à Deo ſalutari ſuo.

Hæc eſt generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes veſtras, & elevamini, portæ æternales: & introibit Rex gloriæ.

Quis eſt iſte Rex gloriæ? Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes veſtras, & elevamini, portæ æternales: & introibit Rex gloriæ.

Quis eſt iſte Rex gloriæ? Dominus virtutum ipſe eſt Rex gloriæ.

AD te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubeſcam.

Neque irrideant me inimici mei; etenim univerſi qui ſuſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes ſupervacue.

Vias tuas, Domine, demonſtra mihi; & ſemitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me; quia tu es Deus ſalvator meus & te ſuſtinui tota die.

Reminiſcere miſerationum tuarum, Domine, & miſericordiarum tuarum quæ à ſeculo ſunt.

Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.

Secundum miſericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis & rectus Dominus; propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget manſuetos in judicio, docebit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Domini miſericordia & veritas, requirentibus teſtamentum ejus & teſtimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo; multum eſt enim.

QUis eſt homo qui timet Dominum? legem ſtatuit ei in via quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, & ſemen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum eſt Dominus timentibus eum; & teſtamentum ipſius, ut manifeſtetur illis.

Oculi mei ſemper ad Dominum; quoniam ipſe evellet de laqueo pedes meos.

Reſpice in me, & miſerere mei; quia unicus & pauper ſum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, & laborem meum; & dimitte univerſa delicta mea.

Reſpice inimicos meos, quoniam multiplicati ſunt; & odio iniquo oderunt me.

Cuſtodi animam meam, & erue me: non erubeſcam, quoniam ſperavi in te.

Innocentes & recti adhæſerunt mihi, quia ſuſtinui te.

Libera, Deus, Iſrael: ex omnibus tribulationibus ſuis.

Pſeaume 25.

JUdica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingreſſus ſum; & in Domino ſperans non infirmabor.

Proba me, Domine, & tenta me: Ure renes meos & cor meum.

Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt; & complacui in veritate tua.

Non ſedi cum concilio vanitatis, & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi Eccleſiam malignantium, & cum impiis non ſedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas, & circumdabo altare tuum, Domine;

Ut audiam vocem laudis, & enarrem univerſa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, & cum viris ſanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates ſunt : dextera eorum repleta eſt muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingreſſus ſum : redime me, & miſerere mei.

Pes meus ſtetit in directo : in Eccleſiis benedicam te, Domine.

P*ſeaume* 26.

DOminus illuminatio mea, & ſalus mea : quem timebo ?

Dominus protector viæ meæ : à quo trepidabo ?

Dum appropiant ſuper me nocentes : ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei : ipſi infirmati ſunt & ceciderunt.

Si conſiſtant adverſum me caſtra : non timebit cor meum.

Si exurgat adverſum me prælium : in hoc ego ſperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram : ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini ; & viſitem templum ejus.

Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo: in die malorum protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.

In petra exaltavit me; & nunc exaltavit caput meum ſuper inimicos meos.

Circuivi & immolavi, in tabernaculo ejus hoſtiam vociferationis: cantabo, & pſalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam qua clamavi ad te: miſerere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſivit te facies mea: faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam à me: ne declines in ira *à* ſervo tuo.

Adjutor meus eſto, ne derelinquas me: neque deſpicias me, Deus ſalutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua; & dirige me in ſemitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulan-

tium me : quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui ; & mentita eſt iniquitas ſibi.

Credo videre bona DOMINI : in terra viventium.

Expecta DOMINUM , viriliter age ; & confortetur cor tuum, & ſuſtine DOMINUM.

Pſeaume 27.

AD te, DOMINE, clamabo DEUS meus, ne ſileas à me : nequando taceas à me, & aſſimilabor deſcendentibus in lacum.

Exaudi , Domine, vocem deprecationis meæ , dum oro ad te : dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatoribus ; & cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo ſuo : mala autem in cordibus eorum.

Da illis ſecundum opera eorum ; & ſecundum nequitiam adinventionum ipſorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis : redde retributionem eorum ipſis.

Quoniam non intellexerunt opera Do-

mini, & in opera manuum ejus : deſtrues illos, & non ædificabis eos.

Benedictus Dominus : quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, & protector meus : in ipſo ſperavit cor meum & adjutus ſum.

Et refloruit caro mea ; & ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis ſuæ ; & protector ſalvationum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac populum tuum, Domine, & benedic hæreditati tuæ ; & rege eos, & extolle illos, uſque in æternum.

Pſeaume 28.

AFferte Domino, filii Dei : afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem ; afferte Domino gloriam nomini ejus : adorate Dominum in atrio ſancto ejus.

Vox Domini ſuper aquas, Deus majeſtatis intonuit : Dominus ſuper aquas multas.

Vox Domini in virtute : vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros ; & confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani ; & dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis, vox Domini concutientis deſertum ; & commovebit Dominus deſertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, & revelabit condenſa : & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit ; & ſedebit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo ſuo dabit : Dominus benedicet populo ſuo in pace.

Pſeaume 29.

EXaltabo te, Domine, quoniam ſuſcepiſti me : nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

Domine, Deus meus, clamavi ad te ; & ſanaſti me.

Domine, eduxiſti ab inferno animam meam : ſalvaſti me à deſcendentibus in lacum.

Pſallite Domino, ſancti ejus: & confitemini memoriæ ſanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; & vita in voluntate ejus.

Ad veſperum demorabitur fletus; & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua: preſtitiſti decori meo virtutem.

Avertiſti faciem tuam à me; & factus ſum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo; & ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in ſanguine meo: dum deſcendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis: aut annunciabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, & miſertus eſt mei: Dominus factus eſt adjutor meus.

Convertiſti planctum meum in gaudium mihi: conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, & non com-

pungar : Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Pſeaume 30.

IN te, Domine ſperavi, non confundar in æternum : in juſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam : accelera ut eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii ; ut ſalvum me facias

Quoniam fortitudo me, & refugium meum es tu ; & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueó hoc quem abſconderunt mihi : quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpiritum meum : redemiſti me, Domine, Deus veritatis.

Odiſti obſervantes vanitates ſupervacue : ego autem in Domino ſperavi.

Exultabo, & lætabor in miſericordia tua : & quoniam reſpexiſti humilitatem meam, ſalvaſti de neceſſitatibus animam meam.

Nec concluſiſti me in manibus inimici : ſtatuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.

MIſerere mei, Domine, quoniam tribulor : conturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea, & venter meus :

Quoniam defecit in dolore vita mea ; & anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea ; & oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium, & vicinis meis valde ; & timor notis meis.

Qui videbant me : foras fugerunt à me.

Oblivioni datus ſum tanquam mortuus à corde : factus ſum tanquam vas perditum.

Quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu : in eo dum convenirent ſimul adverſum me, accipere animam meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperavi ; Domine : dixi : Deus meus es tu : in manibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum ; & à perſequentibus me.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſervum tuum: ſalvum me fac in miſericordiâ tuâ.

Domine, non confundar, quoniam invocavi te : erubeſcant impii, & duducantur infernum.

Multa fiant labia doloſa : quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitatem, in ſuperbiâ, & in abuſione.

QUàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine : quam abſcondiſti timentibus te !

Perfeciſti eis qui ſperant in te : in conſpectu filiorum hominum.

Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ : à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo : à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus : quoniam mirificavit miſericordiam ſuam mihi in civitate munitâ.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: projectus ſum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudiſti vocem orationis meæ : dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes ſancti ejus, quoniam veritatem requiret Dominus; & retribuet abundanter facientibus ſuperbiam

Viriliter agite, & confortetur cor veſtrum : omnes qui ſperatis in Domino.

Pſeaume 31.

BEati quorum remiſſæ ſunt iniquitates; & quorum tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum : nec eſt in ſpiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt oſſa mea : dum clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata eſt ſuper me manus tua : converſus ſum in ærumnâ meâ, dum configitur ſpina.

Delictum meum cognitum tibi feci; & injuſtitiam meam non abſcondi.

Dixi, confitebor adversùm me injuſtitiam meam Domino; & tu remiſiſti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus : in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum; ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me : exultatio mea, erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in viâ hac quâ gradieris : firmabo ſuper te oculos meos.

Nolite fieri ſicut equus & mulus : quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum conſtringe : qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris : ſperantem autem inDomino miſericordia circumdabit

Lætamini in Domino, & exultate, juſti, & gloriamini, omnes recti corde.

P*ſeaume* 32.

EXultate, juſti, in Domino : rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara : in pſalterio decem chordarum pſallite illi.

Cantate ei canticum novum : bene pſallite ei in vociferatione :

Quia rectum eſt verbum Domini ; & omnia opera ejus in fide.

Diligit miſericordiam & judicium : mi-

ſericordiâ Domini plena eſt terra.

Verbo Domini cœli firmati ſunt ; & ſpiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans ſicut in utre aquas maris : ponens in theſauris abyſſos.

Timeat Dominum omnis terra : ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quoniam ipſe dixit, & facta ſunt : ipſe mandavit & creata ſunt.

Dominus diſſipat conſilia gentium ; reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat conſilia principum.

Conſilium autem Domini in æternum manet : cogitationes cordis ejus in generatione & generationem.

BEata gens, cujus eſt Dominus Deus ejus : populus, quem elegit in hæreditatem ſibi.

De cœlo reſpexit Dominus : vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo ſuo : reſpexit ſuper omnes qui habitant terram.

Qui fingit ſingillatim corda eorum : qui intelligit omnia opera eorum.

Non ſalvatur Rex per multam virtutem ; & gigas non ſalvabitur in multitudine virtutis ſuæ.

Fallax equus ad ſalutem : in abundantiâ autem virtutis ſuæ non ſalvabitur.

Ecce oculi Domini ſuper metuentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericordiâ ejus.

Ut eruat à morte animas eorum ; & alat eos in fame.

Anima noſtra ſuſtinet Dominum quoniam adjutor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætabitur cor noſtrum ; & in nomine ſancto ejus ſperavimus.

Fiat miſericordia tua, Domine, ſuper nos ; quemadmodùm ſperavimus in te.

Pſeaume 33.

BEnedicam Dominum in omni tempore : ſemper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : audiant manſueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idipſum.

Exquiſivi Dominum, & exaudivit me,

& ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini; & facies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum; & de omnibus tribulationibus ejus ſalvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum; & eripiet eos.

Guſtate, & videte quoniam ſuavis eſt Dominus: beatus vir qui ſperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus; quoniam non eſt inopia timentibus eum.

Divites eguerunt & eſurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

VEnite, filii, audite me, timorem Domini docebo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo; & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: inquire pacem, & perſequere eam.

Oculi Domini ſuper juſtos; & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini ſuper facientes mala: ut perdat de terrâ memoriam eorum.

Clamaverunt juſti; & Dominus exaudivit eos; & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta eſt Dominus iis qui tribulato ſunt corde; & humiles ſpiritu ſalvabit.

Multæ tribulationes juſtorum; & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Cuſtodit Dominus omnia oſſa eorum: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum peſſima; & qui oderunt juſtum, delinquent.

Redimet Dominus animas ſervorum ſuorum; & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Pſeaume 34.

JUdica, Domine, nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum; & exurge in adjutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adverſùs eos qui perſequuntur me : dic animæ meæ, ſalus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur : quærentes animam meam.

Avertantur retrorsùm ; & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis antè faciem venti ; & Angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ, & lubricum ; & Angelus Domini perſequens eos.

Quoniam gratis abſconderunt mihi interitum laquei ſui : ſupervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abſcondit, apprehendat eum : & in laqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultabit in Domino ; & delectabitur ſuper ſalutari ſuo.

Omnia oſſa mea dicent : Domine, quis ſimilis tibi.

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus : egenum & pauperem à diripientibus eum.

SUrgentes teſtes iniqui : quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis : ſterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam; & oratio mea in ſinu meo convertetur.

Quaſi proximum ; & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacebam : quaſi lugens & contriſtatus ſic humiliabar.

Et adversùm me lætati ſunt, & convenerunt : congregata ſunt ſuper me flagella, & ignoravi.

Diſſipati ſunt, nec compuncti tentaverunt me, ſubſannaveruut me ſubſannatione : frenduerunt ſuper me dentibus ſuis.

Domine, quando reſpicies : reſtitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in Eccleſiâ magnâ : in populo gravi laudabo te.

Non ſupergaudeant mihi qui adverſantur mihi iniquè : qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur ; & in iracundiâ terræ loquentes , dolos cogitabant.

Et dilataverunt ſuper me os ſuum : dixerunt : euge, euge , viderunt oculi noſtri.

Vidiſti , Domine , ne ſileas : Domine , ne diſcedas à me.

EXurge, & intende judicio meo : Deus meus & Dominus meus , in cauſam meam.

Judica me ſecundùm juſtitiam tuam , Domine Deus meus ; & non ſupergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus ſuis : Euge, euge , animæ noſtræ : nec dicant : devoravimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul : qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſione & reverentiâ, qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtitiam meam ; & dicant ſemper : magnificetur Dominus , qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditabitur juſtitiam tuam, tota die laudem tuam.

DIxit injuſtus, ut delinquat in ſemetipſo, non eſt timor Dei antè oculos ejus.

Quoniam doloſè egit in conſpectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas & dolus : noluit intelligere, ut benè ageret.

Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo : aſtitit omni viæ non bonæ; malitiam autem non odivit.

Domine, in cœlo miſericordia tua & veritas tua uſque ad nubes.

Juſtitia tua ſicut montes Dei : judicia tua abyſſus multa.

Homines & jumenta ſalvabis, Domine, quemadmodùm multiplicaſti miſericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum ſperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te eſt fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende miſericordiam tuam ſcientibus te, & juſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non veniat mihi pes ſuperbiæ, & manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem : expulſi ſunt, nec potuerunt ſtare.

Pſeaume 36.

NOli æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam fœnum velociter areſcent : & quemadmodùm olera herbarum citò decident.

Spera in Domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, & paſceris in divitiis ejus.

Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, & ſpera in eo ; & ipſe faciet.

Et educet quaſi lumen juſtitiam tuam, & judicium tuum tanquam meridiem : ſubditus eſto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui proſperatur in via ſua, in homine faciénte injuſtitias.

Deſine ab ira, & derelinque furorem : noli æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, extermi-

nabuntur: ſuſtinentes autem Dominum, ipſi hæreditabunt terram.

Et adhuc puſillum, & non erit peccator; & quæres locum ejus, & non invenies.

Manſueti autem hæreditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis.

Obſervabit peccator juſtum, & ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis.

Dominus autem irridebit eum; quoniam proſpicit quod veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores, intenderunt arcum ſuum.

Ut dejiciant pauperem & inopem, ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipſorum; & arcus eorum confringatur.

Melius eſt modicum juſto, ſuper divitias peccatorum multas;

Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem juſtos Dominus.

NOvit Dominus dies immaculatorum: & hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo,

& in diebus famis ſaturabuntur ; quia peccatores peribunt.

Inimici verò Domini mox ut honorificati fuerint & exaltari, deficientes, quemadmodùm fumus, deficient.

Mutuabitur peccator, & non ſolvet : juſtus autem miſeretur, & tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram ; maledicentes autem ei diſperibunt.

Apud Dominum greſſus hominis dirigentur ; & viam ejus volet.

Cùm ceciderit, non collidetur : quia Dominus ſupponit manum ſuam.

Junior fui, etenim ſenui & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſeretur & commodat ; & ſemen illius in benedictione erit.

Declina à malo, & fac bonum ; & inhabita in ſeculum ſeculi.

Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet ſanctos ſuos : in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur, & ſemen impiorum peribit.

Juſti autem hæreditabunt terram, & inhabitabunt in ſeculum ſeculi ſuper eam.

OS juſti meditabitur ſapientiam, & lingua ejus loquetur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipſius; & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Conſiderat peccator juſtum, & quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum, in manibus ejus, nec damnabit eum, cùm judicabitur illi.

Expecta Dominum, & cuſtodi viam ejus, & exaltabit te; ut hæreditate capias, terram: cùm perierint peccatores, videbis.

Vidi impium ſuperexaltatum, & elevatum ſicut cedros Libani.

Et tranſivi, & ecce non erat: & quæſivi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtodi innocentiam, & vide æquitatem, quoniam ſunt reliquiæ homini pacifico.

Injuſti autem diſperibunt: ſimul reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem juſtorum à Domino, &

protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eruet eos à peccatoribus, & ſalvabit eos, quia ſperaverunt in eo.

Pſeaume 37.

DOmine, ne in furore tuo arguas me, neque in irâ tuâ coripias me.

Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſanitas in carne meâ à facie iræ tuæ; non eſt pax oſſibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum: & ſicut onus grave, gravatæ ſunt ſuper me.

Putruerunt & corruptæ ſunt cicatrices meæ, à facie inſipientiæ meæ.

Miſerfactus ſum, & curvatus ſum uſque in finem: totâ die contriſtatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus, & non eſt ſanitas in carne meâ.

Afflictus ſum, & humiliatus ſum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine,

Domine, ante te omne deſiderium meum; & gemitus meus à te non eſt abſconditus.

Cor meum conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea; & lumen oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum.

AMici mei, & proximi mei, adverſùm me appropinquaverunt & ſteterunt.

Et qui juxtà me erant, de longè ſteterunt; & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti ſunt vanitates, & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiebam, & ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non audiens, & non habens in ore ſuo redargutiones.

Quoniam in te, Domine; ſperavi: tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi: nequando ſupergaudeant mihi inimici mei; & dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locuti ſunt.

Quoniam ego in flagella paratus ſum : & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, & confirmati ſunt ſuper me; & multiplicati ſunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi; quoniam ſequebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Domine Deus meus : ne diſceſſeris à me.

Intende in adjutorium meum, Domine Deus ſalutis meæ.

Pſeaume 38.

DIxi, cuſtodiam vias meas; ut non delinquam in linguâ meâ.

Poſui ori meo cuſtodiam, cùm conſiſteret peccator adversùm me.

Obmuti & humiliatus ſum, & ſilui à bonis; & dolor meus renovatus eſt.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione meâ exardeſcet ignis : locutus ſum in linguâ meâ.

Notum fac mihi, Domine, finem me-

um, & numerum dierum meorum quis eſt ; ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos ; & ſubſtantia mea tanquam nihilum ante te.

Verumtamen univerſa vanitas, omnis homo vivens.

Verumtamen in imagine pertranſit homo, ſed & fruſtrà conturbatur.

Theſaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ eſt expectatio mea ? nonne Dominus ? & ſubſtantia mea apud te eſt.

AB omnibus iniquitatibus meis erue me : opprobrium inſipienti dediſti me.

Obmuti, & non aperui os meum, quoniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas : à fortitudine manûs tuæ ego defeci.

In increpationibus propter iniquitatem corripuiſti hominem, & tabeſcere feciſti ſicut araneam animam ejus : verumtamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, &

deprecationem meam : auribus percipe lacrymas meas.

Ne ſileas, quoniam advena ego ſum apud te, & peregrinus, ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priuſquàm abeam ; & amplius non ero.

Pſeaume 39.

EXpectans expectavi Dominum, & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas ; & eduxit me de lacu miſeriæ, & de luto fæcis.

Et ſtatuit ſuper petram pedes meos, & direxit greſſus meos.

Et immiſit in os meum canticum novum, carmen Deo noſtro.

Videbunt multi, & timebunt ; & ſperabunt in Domino.

Beatus vir cujus eſt nomen Domini ſpes ejus, & non reſpexit in vanitates, & inſanias falſas.

Multa feciſti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua ; & cogitationibus tuis ; non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Annuntiavi & locutus ſum : multiplicati ſunt ſuper numerum.

Sacrificium & oblationem noluiſti; aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccato non poſtulaſti: tunc dixi, ecce venio.

In capite libri ſcriptum eſt de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus; volui, & legem tuam in medio cordis mei.

ANnuntiavi juſtitiam tuam in Eccleſiâ magnâ; ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu ſciſti.

Juſtitiam tuam non abſcondi in corde meo: veritatem tuam & ſalutare tuum dixi.

Non abſcondi miſericordiam tuam & veritatem tuam à concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longè facias miſerationes tuas à me: miſericordia tua & veritas tua ſemper ſuſceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non eſt numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut viderem.

Multiplicatæ ſunt ſuper capillos capitis mei; & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me:

Domine, ad adjuvandum me reſpice.

Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt animam meam, ūt auferant eam.

Convertantur retrorsùm & revereantur, qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confuſionem ſuam, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te; & dicant ſemper, magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego autem mendicus ſum & pauper: Dominus ſollicitus eſt mei.

Adjutor meus, & protector meus tu es: Deus meus, ne tardaveris.

P*ſeaume.* 40.

BEatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem; in die malâ liberabit eum Dominus.

Dominus conſervet eum, & vivificet eum; & beatum faciat eum in terrâ, & non tradat eum in animam inimicorum ejus,

Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris ejus: univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Domine, miſerere mei ; ſana animam meam , quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : quando morietur , & peribit nomen ejus ?

Et ſi ingrediebatur ut videret , vana loquebatur : cor ejus congregavit iniquitatem ſibi.

Egrediebatur foras , & loquebatur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrabant omnes inimici mei : adversùm me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum conſtituerunt adversùm me , numquid qui dormit , non adjiciet ut reſurgat ?

Etenim homo pacis meæ in quo ſperavi , qui edebat panes meos , magnificavit ſuper me ſupplantationem.

Tu autem , Domine, miſerere mei , & reſſuſcita me ; & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluiſti me : quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.

Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti , & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Iſrael à ſeculo, & uſque in ſeculum : fiat, fiat.

Pſeaume 41.

QUemadmodùm deſiderat cervus ad fontes aquarum ; ita deſiderat anima mea ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum : quando veniam, & apparebo ante faciem Dei ?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi quotidiè : ubi eſt Deus tuus ?

Hæc recordatus ſum, & effudi in me animam meam : quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultationis & confeſſionis : ſonus epulantis.

Quare triſtis es, anima mea ; & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : ſalutare vultus mei, & Deus meus.

AD me ipſum anima mea conturbata eſt : propterea memor ero tui de

terrâ Jordanis, & Hermoniim à monte modico.

Abyſſus abyſſum invocat : in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui : ſuper me tranſierunt.

In die mandavit Dominus miſericordiam ſuam ; & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ : dicam Deo, ſuſceptor meus es.

Quare oblitus es mei, & quare contriſtatus incedo : dum affligit me inimicus.

Dum confringuntur oſſa mea : exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies ; ubi eſt Deus tuus.

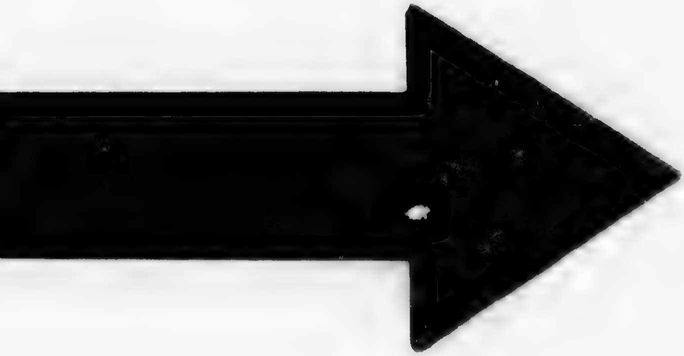
Quare triſtis es, anima mea ; & quare conturbas me ?

Spera in Deo, Quoniam adhuc confitebor illi : ſalutare vultûs mei, & Deus meus.

Pſeaume 42.

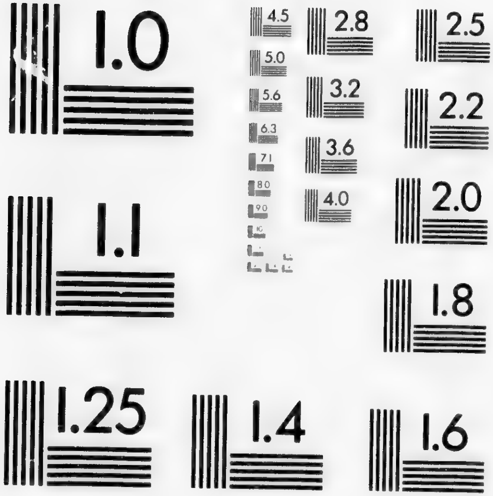
JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſanctâ : ab homine iniquo & doloſo erue me.

[redacted]

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repuliſti? & quare triſtis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipſa me deduxerunt, & adduxerunt in montem ſanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus: quare triſtis es, anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultûs mei, & Deus meus.

Pſeaume 43.

DEus, auribus noſtris audivimus, patres noſtri annuntiaverunt nobis opus: quod operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Manus tua gentes diſperdidit, & plantaſti eos: afflixiſti populos, & expuliſti eos.

Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terram; & brachium eorum non ſalvavit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultûs tui: quoniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe Rex meus & Deus meus: qui mandas ſalutes Jacob.

In te inimicos noſtros ventilabimus cornu; & in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperabo; & Gladius meus non ſalvabit me.

Salvaſti enim nos de affligentibus nos, & odientes nos confudiſti.

IN Deo laudabimur totâ die; & in nomine tuo confitebimur in ſeculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos; & non egredieris, Deus, in virtutibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimicos noſtros: & qui oderunt nos, diripiebant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcarum; & in gentibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti populum tuum ſine pretio; & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris : ſubſannationem & deriſum his qui ſunt in circuitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibus : commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me eſt ; & confuſio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis & obloquentis : à facie inimici & perſequentis.

Hæc omnia venerunt ſuper nos ; nec obliti ſumus te ; & inique non egimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retro cor noſtrum , & declinaſti ſemitas noſtras à viâ tuâ.

Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis ; & cooperuit nos umbra mortis.

SI obliti ſumus nomen Dei noſtri ; & ſi expandimus manus noſtras ad Deum alienum.

Nonne Deus requiret i[illegible] : ipſe enim novit abſcondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die ; æſtimati ſumus ſicut oves occiſionis.

Exurge , quare obdormis , Domine : exurge , & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis : obliviſceris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ ?

Quoniam humiliata eſt in pulvere anima noſtra : conglutinatus eſt in terrâ venter noſter.

Exurge, Domine, adjuva nos ; & redime nos propter nomen tuum.

Pſeaume 44.

ERuctavit cor meum verbum bonum : dico ego opera mea Regi.

Lingua mea : calamus ſcribæ velociter ſcribentis.

Specioſus formâ præ filiis hominum : diffuſa eſt gratia in labiis tuis : propterea benedixit te Deus, in æternum.

Accingere gladio tuo ſuper femur tuum : potentiſſime.

Specie tuâ & pulchritudine tua intende : proſpere procede.

Et regna propter veritatem & manſuetudinem, & juſtitiam ; & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi ſub te cadent : in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in ſeculum ſeculi: virga directionis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, præ conſortibus tuis.

Myrrha & gutta, & caſia à veſtimentis tuis, à domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te filiæ Regum in honore tuo.

Aſtitit Regina à dextris tuis in veſtitu deaurato: circumdata varietate.

Audi, filia, & vide, & inclina aurem tuam; & obliviſcere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet Rex decorem tuum: quoniam ipſe eſt Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intùs: in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines poſt eam: proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ & exultatione: adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati ſunt tibi filii : conſtitues eos principes ſuper omnem terram.

Memores erunt nominis tui : in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum ; & in ſeculum ſeculi.

P*ſeaume* 45.

DEus noſter refugium : & virtus : adjutor in tribulationibus quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra, & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ ſunt aquæ eorum : contutbati ſunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei, ſanctificavit tabernaculum ſuum Altiſſimus

Deus in medio ejus, non commovebitur : adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna : dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcum : ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Venite, & videtè opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram : auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma ; & ſcuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus : exaltabor in gentibus, & exaltabor in terrâ.

Dominus virtutum nobiſcum : ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſeaume 46.

OMnes gentes, plaudite manibus : jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelſus, terribilis : Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjecit populos nobis, & gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hæreditatem ſuam : ſpeciem Jacob quam dilexit.

Aſcendit Deus in jubilo, & Dominus in voce tubæ.

Pſallite Deo noſtro, pſallite : pſallite Regi noſtro, pſallite.

Quoniam

Quoniam Rex omnis terræ Deus : pſallite ſapienter.

Regnabit Deus ſuper gentes : Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham : quoniam Dii fortes terræ vehementer elevati ſunt.

Pſeaume 47.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis : in civitate Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundatur exultatione univerſæ terræ mons Sion : latera Aquilonis civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoſcetur : cùm ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati ſunt : convenerunt in unum.

Ipſi videntes ſic admirati ſunt : conturbati ſunt, commoti ſunt.

Tremor apprehendit eos : ibi dolores ut parturientis.

In ſpiritu vehementi : conteres naves Tarſis.

Sicut audivimus, ſic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei noſtri: Deus fundavit eam in æternum.

Suſcepimus, Deus, miſericordiam tuam: in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtitia plena eſt dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ: propter judicia tua, Domine.

Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus ejus.

Ponite corda veſtra in virtute ejus & diſtribuite domos ejus: ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos in ſecula.

Pſeaume 48.

AUdite hæc, omnes gentes: auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ, & filii hominum, ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur ſapientiam; & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

Cur timebo in die malâ: iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute ſuâ; & in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem ſuam.

Et pretium redemptionis animæ ſuæ: & laborabit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit ſapientes morientes.

Simul inſipiens & ſtultus peribunt; & relinquent alienis divitias ſuas.

Et ſepulchra eorum domus illorum in æternum; tabernacula eorum in progenie & progenie: vocaverunt nomina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honore eſſet, non intellexit: comparatus eſt jumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.

Hæc via illorum ſcandalum ipſis; & poſteà in ore ſuo complaçebunt.

Sicut oves in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eorum juſti in matutino; & auxilium eorum veteraſcet inferno à gloriâ eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi: cùm acceperit me.

NE timueris cùm dives factus fuerit homo; & cùm multiplicata fuerit gloriâ domûs ejus.

Quoniam cùm interierit, non ſumet omnia: neque deſcendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vitâ ipſius benedicetur; confitebitur tibi cùm benefeceris ei.

Introibit uſque in progenies patrum ſuorum; & uſque in æternum non videbit lumen.

Homo, cùm in honore eſſet, non intellexit: comparatus eſt jumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.

DEus Deorum Dominus locutus eſt ; & vocavit terram à ſolis ortu uſque ad occaſum.

Ex Sion : ſpecies decoris ejus.

Deus manifeſtè veniet : Deus noſter, & non ſilebit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet ; & in circuitu ejus tempeſtas valida.

Advocabit cœlum deſursùm, & terram: diſcernere populum ſuum.

Congregate illi ſanctos ejus : qui ordinant teſtamentum ejus ſuper ſacrificia.

Et annuntiabunt cœli juſtitiam ejus, quoniam Deus judex eſt.

Audi, populus meus, & loquar, Iſrael, & teſtificabor tibi : Deus ; Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrificiis tuis arguam te : holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accipiam de domo tuâ vitulos : neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ ſunt omnes feræ ſylvarum : jumenta in montibus & boves.

Cognovi omnia volatilia cœli; & pulchritudo agri mecum eſt.

Si eſuriero, non dicam tibi: meus eſt enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum: aut ſanguinem hircorum potabo?

Immola Deo ſacrificium laudis, & redde Altiſſimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.

PEccatori autem dixit Deus: quare tu enarras juſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum?

Tu verò odiſti diſciplinam; & projeciſti ſermones meos retrorsùm.

Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitiâ, & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebaris, & adversùs filium matris tuæ, ponebas ſcandalum: hæc feciſti, & tacui.

Exiſtimaſti, iniquè, quod ero tui ſimilis: arguam te, & ſtatuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviſcimini Deum: nequandò rapiat, & non ſit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me; & illic iter quò oſtendam illi ſalutare Dei.

Pſeaume 50.

MIſerere mei, Deus: ſecundùm magnam miſericordiam tuam.

Et ſecundùm multitudinem miſerationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate meâ: & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognoſco; & peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccavi, & malum coram te feci: ut juſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas cùm judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum; & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta & occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſopo & mundabor: lavabis me, & ſuper nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam ; & exultabunt oſſa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; & ſpiritum rectum innova in viſceribus meis.

Ne projicias me à facie tua ; & Spiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam ſalutaris tui ; & ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas ; & impii ad te convertentur.

Libera me de ſanguinibus, Deus, Deus ſalutis meæ ; & exultabit lingua mea juſtitiam tuam.

Domine, labia mea aperies ; & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem utique : holocauſtis non delectaberis.

Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus : cor contritum & humilitatum, Deus, non deſpicies.

Benignè fac, Domine, in bonâ voluntate tuâ Sion : ut ædificentur muri Jeruſalem.

Tunc acceptabis ſacrificium juſtitiæ, oblationes & holocauſta : tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

Pſeaume 51.

Quid gloriaris in malitiâ ; qui potens es iniquitate ?

Totâ die injuſtitiam cogitavit lingua tua : ſicut novacula acuta feciſti dolum.

Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem : iniquitatem magis,quàm loqui æquitatem.

Dilexiſti omnia verba præcipitationis : lingua doloſa.

Propterea Deus deſtruet te in finem : evellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terrâ viventium.

Videbunt juſti, & timebunt, & ſuper eum ridebunt ; & dicent : Ecce homo, qui non poſuit Deum adjutorem ſuum.

Sed Speravit in multitudine divitiarum ſuarum ; & prævaluit in vanitate ſuâ.

Ego autem ſicut oliva fructifera in domo Dei : ſperavi in miſericordiâ Dei in æternum, & in ſeculum ſeculi.

Confitebor tibi in ſeculum, quia feciſti ;

& expectabo nomen tuum, quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum.

Pſeaume 52.

DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: non eſt qui faciat bonum.

Deus de cœlo, proſpexit ſuper filios hominum: ut videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes, qui operantur iniquitatem: qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus diſſipavit oſſa eorum qui hominibus placent: confuſi ſunt, quoniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael: cùm converterit Deus captivitatem plebis ſuæ, exultabit Jacob, & lætabitur Iſrael.

DEus, in nomine tuo ſalvum me fac; & in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni inſurrexerunt adversùm me, & fortes quæſierunt animam meam: & non propoſuerunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus adjuvat me; & Dominus ſuſceptor eſt animæ meæ.

Averte mala inimicis meis; & in veritate tuâ diſperde illos.

Voluntarie ſacrificabo tibi; & confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum eſt.

Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me; & ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

Pſeaume 54.

EXaudi, Deus, orationem meam, & ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me.

Contriſtatus ſum in exercitatione meâ; & conturbatus ſum à voce inimici; & à tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates; & in irâ moleſti erant mihi.

Cor meum conturbatum eſt in me; & formido mortis cecidit ſuper me.

Timor & tremor venerunt ſuper me, & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, quis dabit mihi pennas ſicut columbæ; & volabo, & requieſcam.

Ecce elongavi fugiens, & manſi in ſolitudine.

Expectabam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitate ſpiritûs & tempeſtate.

Præcipita, Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam ſuper muros ejus iniquitas: & labor in medio ejus, & injuſtitia.

Et non defecit de plateis ejus, uſura & dolus.

Quoniam ſi inimicus meus maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem utique.

Et ſi is qui oderat me, ſuper me magna locutus fuiſſet, abſcondiſſem me forſitan ab eo.

Tu verò, homo unanimis, Dux meus
& notus meus.

Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos; in domo Dei ambulavimus cum conſenſu.

Veniat mors ſuper illos; & deſcendant in infernum viventes.

Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi; & Dominus ſalvabit me.

VEſperè & manè, & meridiè narrabo & annuntiabo; & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos: qui eſt ante ſecula.

Non eſt enim illis commutatio, & non timuerunt Deum: extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminaverunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab irâ vultûs ejus; & appropinquavit cor illius.

Moliti ſunt ſermones ejus ſuper oleum; & ipſi ſunt jacula.

Jacta ſuper Dominum curam tuam, & ipſe te enutriet : non dabit in æternum fluctuationem juſto.

Tu verò, Deus, deduces eos in puteum interitûs.

Viri ſanguinum & doloſi non dimidiabunt dies ſuos : ego autem ſperabo in te, Domine.

Pſeaume 55.

MIſerere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo ; totâ die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die : quoniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitudine diei timebo : ego verò in te ſperabo.

In Deo laudabo ſermones meos, in Deo ſperavi : non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur : adversùm me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt & abſcondent : ipſi calcaneum meum obſervabunt.

Sicut ſuſtinuerunt animam meam : pro nihilo ſalvos facies illos : in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi : poſuiſti lacrimas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſione tua.

Tunc convertentur inimici mei retrorſùm : in quacumque die invocaverò te.

Ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum : in Domino laudabò ſermonem.

In Deo ſperavi : non timebo quid faciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua : quæ reddam, laudationes tibi ?

Quoniam eripuiſti animam meam de morte, & pedes meos de lapſu ; ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Pſeaume 56.

MIſerere mei, Deus, miſerere mei, quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum ſperabo, donec tranſeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altiſſimum : Deum qui benefecit mihi,

Miſit de cœlo, & liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericordiam ſuam & veritatem ſuam; & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma & ſagittæ; & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare ſuper cœlos, Deus; & in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis; & incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam; & inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo & pſalmum dicam.

Exurge, gloria mea; exurge, pſalterium & cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine: & pſalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata eſt uſque ad cœlos miſericordia tua; & uſque ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper cœlos Deus; & ſuper omnem terram gloria tua.

SI verè utique juſtitiam loquimini, recta judicate, filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: in terrâ injuſtitias manus veſtræ concinnant.

Alienati ſunt peccatores à vulva, erraverunt ab utero: locuti ſunt falſa.

Furor illis ſecundum ſimilitudinem ſerpentis: ſicut aſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas;

Quæ non exaudiet vocem incantantium, & venefici incantantis ſapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipſorum: molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens: intendit arcum ſuum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: ſupercecidit ignis, & non viderunt ſolem.

Priuſquàm intelligerent ſpinæ veſtræ rhamnum: ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætabitur juſtus, cùm viderit vindictam: manus ſuas lavabit in ſanguine peccatoris.

Et dicet homo : ſi utique eſt fructus juſto utique eſt Deus judicans eos in terra.

Pſeaume 58.

ERipe me de inimicis meis, Deus meus ; & ab inſurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem, & de viris ſanguinum ſalva me.

Quia ecce ceperunt animam meam : irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : ſine iniquitate cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum & vide, & tu, Domine Deus virtutum, Deus Iſrael.

Intende ad viſitandas omnes gentes : non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad veſperam ; & famen patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gladius in labiis eorum : quoniam quis audivit ?

Et tu, Domine, deridebis eos : ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te cuſtodiam, quia Deus ſuſceptor meus es: Deus meus, miſericordia ejus præveniet me.

DEus oſtendet mihi ſuper inimicos meos: ne occidas eos, nequando obliviſcantur populi mei.

Diſperge illos in virtute tua; & depone eos, protector meus, Domine.

Delictum oris eorum, ſermonem labiorum ipſorum, & comprehendantur in ſuperbia ſua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in conſummatione: in ira conſummationis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus Dominabitur Jacob; & finium terræ.

Convertentur ad veſperam; & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum: ſi vero non fuerint ſaturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam; & exultabo manè miſericordiam tuam.

Quia factus es ſuſceptor meus & re-

ſugium meum : in die tribulationis meæ.

Adjutor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es: Deus meus miſericordia mea.

Pſeaume 59.

DEus repuliſti nos, deſtruxiſti nos: iratus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: ſana contritiones ejus, quia commota eſt.

Oſtendiſti populo tuo dura: potaſti nos vino compunctionis.

Dediſti metuentibus te ſignificationem: ut fugiant à facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui: ſalvum fac dextera tua, & exaudi me.

Deus locutus eſt in ſancto ſuo: lætabor & partibor Sichimam, & convallem tabernaculorum metibor.

Meus eſt Galaad; & meus eſt Manaſſes; & Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda Rex meus: Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ ſubditi ſunt.

Quis deducet me in civitatem munitam?

quis deducet me uſque in idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos ? & non egredieris, Deus, in virtutibus noſtris ?

Da nobis axilium de tribulatione : quia vana ſalus hominis.

In deo faciemus virtutem ; & ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos.

Pſeaume 60.

EXaudi, Deus, deprecationem meam : intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi, dùm anxiaretur cor meum : in petrâ exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea : turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula : protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus, exaudiſti orationem meam : dediſti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies ſuper dies Regis adjicies : annos ejus uſque in diem generationis & generationis.

Permanet in æternum in conſpectu Dei :

miſericordiam & veritatem ejus quis requiret ?

Sic pſalmum dicam nomini tuo in ſeculum ſeculi : ut reddam vota mea de die in diem.

Pſeaume 61.

NOnne Deo ſubjecta erit anima mea : ab ipſo enim ſalutare meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutaris meus : ſuſceptor meus, non movebor amplius.

Quouſque irruitis in hominem ? interficitis univerſi vos tanquam parieti inclinato, & maceriæ depulſæ.

Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere ; cucurri in ſiti : ore ſuo benedicebant, & corde ſuo maledicebant.

Verumtamen Deo ſubjecta, eſto, anima mea, quoniam ab ipſo patientia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvator meus : adjutor meus non emigrabo.

In Deo ſalutare meum & gloria mea : Deus auxilii mei ; & ſpes mea in Deo eſt.

Sperate in eo, omnis congregatio populi, effundite coram illo corda veſtra : Deus adjutor noſter in æternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in ſtateris, ut decipiant ipſi de vanitate in idipſum.

Nolite ſperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiſcere : divitiæ ſi affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus eſt Deus, duo hæc audivi : quia poteſtas Dei eſt, & tibi.

Domine, miſericordia : quia tu reddes unicuique juxta opera ſua.

Pſeaume. 62.

DEus, Deus meus, ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea : in terrâ deſertâ, & inaquosâ.

Sic in ſancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior eſt miſericordia tua ſuper vitas, labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vitâ meâ ; & in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea ; & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum : in matutinis meditabor in te.

Quia fuiſti adjutor meus, & in velamento alarum tuarum exultabo.

Adhæſit anima mea poſt te : me ſuſcepit dextera tua.

Ipſi verò in vanum quæſierunt animam meam : introibunt in inferiora terræ.

Tradentur in manus gladii : partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo, quia obſtructum eſt os loquentium iniqua.

Pſeaume 63.

EXaudi, Deus, orationem meam cùm deprecor : à timore inimici eripe animam meam.

Protexiſti me à conventu malignantium : à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas ſuas : intenderunt arcum rem amaram, ut ſagittent in occultis immaculatum.

Subitò ſagittabunt eum, & non timebunt : firmaverunt ſibi ſermonem nequam,

Narraverunt, ut abſconderent laqueos: dixerunt, quis videbit eos?

Scrutati ſunt iniquitates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.

Accedet homo ad cor altum; & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ ſunt plagæ eorum; & infirmatæ ſunt contrà eos linguæ eorum.

Conturbati ſunt omnes qui videbant eos; & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei; & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur juſtus in Domino, & ſperabit in eo; & laudabuntur omnes recti corde.

Pſeaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: & tibi reddetur votum in Jeruſalem.

Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt ſuper nos; & impietatibus noſtris tu propitiaberis.

Beatus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domûs tuæ : ſanctum eſt templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus, ſalutaris noſter : ſpes omnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtute tuâ, accinctus potentiâ : qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos à ſignis tuis : exius matutini & veſperè delectabis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam : multiplicaſti locupletare eam.

Flumen Dei repletum eſt aquis : paraſti cibum illorum, quoniam ita eſt præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus : in ſtillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ ; & campi tui replebuntur ubertate.

Pingueſcent ſpecioſa deſerti, & exultatione colles accingentur.

Induti ſunt arietes ovium, & valles

abundabunt frumento : clamabunt, etenim hymnum dicent.

Pſeaume 65.

JUbilate Deo, omnis terra; pſalmum dicite nomini ejus : date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo : quam terribilia ſunt opera tua, Domine in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te & pſallat tibi, pſalmum dicat nomini tuo.

Venite & videte opera Dei : terribilis in conſiliis ſuper filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertranſibunt pede : ibi lætabimur in ipſo.

Qui dominatur in virtute ſuâ in æternum : oculi ejus ſuper gentes reſpiciunt : qui exaſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedicite, gentes, Deum noſtrum; & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui poſuit animam meam ad vitam; & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probaſti nos, Deus: igne nos examinaſti, ſicut examinatur argentum.

Induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro: impoſuiſti homines ſuper capita noſtra.

Tranſivimus per ignem & aquam; & eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocauſtis, reddam tibi vota mea.

Quæ diſtinxerunt labia mea, & locutum eſt os meum, in tribulatione meâ.

Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamavi, & exaltavi ſub linguâ meâ.

Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, & miſericordiam ſuam à me.

Pſeaume 66.

DEus miſereatur noſtri, & benedicat nobis : illuminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereatur noſtri.

Ut cognoſcamus in terrâ viam tuam, in omnibus gentibus ſalutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, & gentes in terrâ dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes : terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noſter, benedicat nos Deus, & metuant eum omnes fines terræ.

Pſeaume 67.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimici ejus ; & fugiant, qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant : ſicut fluit cera à facie ignis, ſic pereant peccatores à facie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, & delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, pſalmum dicite nomini ejus: iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum.

Dominus nomen illi: exultate in conſpectu ejus.

Turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, & judicis viduarum.

Deus in loco ſancto ſuo: Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine, ſimiliter eos qui exaſperant, qui habitant in ſepulcris.

Deus, cùm egredereris in conſpectu populi tui, cùm pertranſires in deſerto.

Terra mota eſt: etenim cœli diſtillaverunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Iſrael.

Pluviam voluntariam ſegregabis, Deus, hæreditati tuæ: & infirmata eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animalia tua habitabunt in eâ: paraſti in dulcedine tuâ pauperi, Deus.

DOminus dabit verbum evangelizantibus, virtute multâ.

Rex virtutum dilecti, dilecti; & ſpeciei domûs dividere ſpolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ; & poſteriora dorſi ejus in pallore auri.

Dum diſcernit Cœleſtis Reges ſuper eam, nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: mons coagulatus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicamini montes coagulatos? mons in quo beneplacitum eſt Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis, in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatem: accepiſti dona in hominibus.

Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidiè: proſperum iter faciet nobis Deus ſalutarium noſtrorum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; & Domini, Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita

inimicorum ſuorum, verticem capilli perambulantium in delictis ſuis.

Dixit Dominus : ex Baſan convertam, convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in ſanguine, lingua canum tuorum ex inimicis ab ipſo.

Viderunt ingreſſus tuos, Deus ; ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenerunt principes conjuncti pſallentibus, in medio juvencularum tympaniſtriarum.

IN Eccleſiis benedicite Deo Domino, de fontibus Iſrael.

Ibi Benjamin adoleſcentulus, in mentis exceſſu.

Principes Juda, duces eorum : principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda, Deus, virtuti tuæ : confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jeruſalem, tibi offerent Reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos qui probati ſunt argento.

Diſſipa

Diſſipa gentes quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto ; Ethiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo : pſallite Domino.

Pſallite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli, ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtutis : date gloriam Deo.

Super Iſrael magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtutem & fortitudinem plebi ſuæ : benedictus Deus.

Pſeaume 68.

SAlvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ uſque ad animam meam.

Infixus ſum in limo profundi, & non eſt ſubſtantia.

Veni in altitudinem maris, & tempeſtas demerſit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ : defecerunt oculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Confortati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici mei injuſtè: quæ non rapui, tunc exolvebam.

Deus, tu ſcis inſipientiam meam; & delicta mea à te non ſunt abſcondita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Domine, Domine virtutum.

Non confundantur ſuper me, qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quoniam propter te ſuſtinui opprobrium, operuit confuſio faciem meam.

Extraneus factus ſum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domûs tuæ comedit me, & oprobria exprobrantium tibi ceciderunt ſuper me.

Et operui in jejunio animam meam, & factum eſt in opprobrium mihi.

Et poſui veſtimentum meum cilicium: & factus ſum illis in parabolam.

Adversùm me loquebantur qui ſedebant in portâ, & in me pſallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te, Domine: tempus beneplaciti, Deus.

In multitudine miſericordiæ tuæ, exaudi me, in veritate ſalutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſorbeat me profundum, neque urgeat ſuper me puteus os ſuum.

EXaudi me, Domine, quoniam benigna eſt miſericordia tua: ſecundùm multitudinem miſerationum tuarum reſpice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intendæ animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu ſcis improperium meum, & confuſionem meam; & reverentiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, & miſeriam.

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur, &

non fuit ; & qui conſolaretur , & non inveni.

Et dederunt in eſcam meam fel ; & in ſiti meâ potaverunt me aceto.

Fiat menſa eorum coram ipſis in laqueum, & in retributiones , & in ſcandalum.

Obſcurentur oculi eorum ne videant ; & dorſum eorum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam ; & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deſerta , & tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percuſſiſti , perſecuti ſunt , & ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum ; & non intrent in juſtitiam tuam.

Deleantur de libro viventium , & cum juſtis non ſcribantur.

EGo ſum pauper & dolens : ſalus tua, Deus , ſucepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico , & magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo ſuper vitulum novel-

lum, cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & lætentur : quærite Deum & vivet anima veſtra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus, & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus ſalvam faciet Sion, & ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirent eam.

Et ſemen ſervorum ejus poſſidebit eam; & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in eâ.

Pſeaume 69.

DEus, in adjutorium meum intende : Domine ad adjuvandum me feſtina.

Confundantur & revereantur, qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubeſcant, qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te, & dicant ſemper ;

Magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego verò egenus & pauper ſum : Deus, adjuva me.

Adjutor meus & liberator meus es tu : Domine, ne moreris.

Pſeaume 70.

IN te, Domine, ſperavi, non confundar in æternum : in juſtitiâ tuâ libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum, ut ſalvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, & de manu contrà legem agentis & iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine : Domine, ſpes mea à juventute meâ.

In te confirmatus ſum ex utero : de ventre matris meæ tu es protector meus ; in te cantatio mea ſemper.

Tanquam prodigium factus ſum multis, & tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore ſenectutis: cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi; & qui cuſtodiebant animam meam, conſilium fecerunt in unum.

Dicentes: Deus dereliquit eum, perſequimini; & comprehendite eum, quia non eſt qui eripiat.

Deus, ne elongeris à me: Deus meus, in auxilium meum reſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confuſione & pudore qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperabo, & adjiciam ſuper omnem laudem tuam.

OS meum annuntiabit juſtitiam tuam, totâ die ſalutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam; introibo in potentias Domini: Domine, memorabor juſtitiæ tuæ ſolius.

Deus, docuiſti me à juventute meâ: & uſque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et uſque in ſenectam & ſenium: Deus, ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum, generationi omni quæ ventura eſt:

Potentiam tuam & juſtitiam tuam, Deus, uſque in altiſſima quæ feciſti magnalia: Deus, quis ſimilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulationes multas & malas? & converſus, vivificaſti me, & de abyſſis terræ iterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificentiam tuam; & converſus, conſolatus es me.

Nâm & ego confitebor tibi in vaſis pſalmi veritatem tuam, Deus: pſallam tibi in citharâ, Sanctus Iſrael.

Exultabunt labia mea cùm cantavero tibi: & anima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditabitur juſtitiam tuam, cùm confuſi & reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Pſeaume 71.

DEus, judicium tuum Regi da, & juſtitiam tuam filio Regis.

Judicare populum tuum in juſtitiâ, & pauperes tuos in judicio.

Suſcipiant montes pacem populo, & colles juſtitiam.

Judicabit pauperes populi, & ſalvos faciet filios pauperum, & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum ſole, & ante lunam, in generatione & generationem.

Deſcendet ſicut pluvia in vellus, & ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.

Orietur in diebus ejus juſtitia, & abundantia pacis, donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari uſque ad mare, & à flumine uſque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes, & inimici ejus terram lingent.

REges Tharſis & inſulæ munera offerent: Reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes Reges terræ: omnes gentes ſervient ei.

Quia liberabit pauperem à potente, & pauperem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi & inopi ; & animas pauperum ſalvas faciet.

Ex uſuris & iniquitate redimet animas eorum ; & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipſo ſemper : totâ die benedicent ei.

Er erit firmamentum in terrâ in ſummis montium, ſuper extolletur ſuper Libanum fructus ejus ; & florebunt de civitate ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſecula : ante ſolem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ : omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Iſrael, qui facit mirabilia ſolus.

Et benedictum nomen majeſtatis ejus in æternum, & replebitur majeſtate ejus omnis terra : fiat, fiat.

Pſeaume 72.

QUam bonus Iſrael Deus, his qui recto ſunt corde !

Mei autem penè moti ſunt pedes, penè effuſi ſunt greſſus mei.

Quia zelavi ſuper iniquos, pacem peccatorum videns.

Quia non eſt reſpectus morti eorum, & firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non ſunt, & cum hominibus non flagellabuntur.

Ideò tenuit eos ſuperbia : operti ſunt iniquitate & impietate ſuâ.

Prodit quaſi ex adipe iniquitas eorum : tranſierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt & locuti ſunt nequitiam : iniquitatem in excelſo locuti ſunt.

Poſuerunt in cœlum os ſuum, & lingua eorum tranſivit in terrâ.

Ideò convertetur populus meus hîc ; & dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt : Quomodò ſcit Deus ? & ſi eſt ſcientia in excelſo ?

Ecce ipſi peccatores & abundantes in ſeculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi : ergò ſine causâ juſtificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ die, & caſtigatio mea in matutinis.

Si dicebam, narrabo ſic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Exiſtimabam ut cognoſcerem hoc: labor eſt ante me.

Donec intrem in ſanctuarium Dei, & intelligam in noviſſimis eorum.

Verumtamen propter dolos poſuiſti eis, dejeciſti eos dum allevarentur.

Quomodò facti ſunt in deſolationem? ſubitò defecerunt; perierunt propter iniquitatem ſuam.

Velut ſomnium ſurgentium, Domine: in civitate tuâ imaginem ipſorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum eſt cor meum, & renes mei commutati ſunt, & ego ad nihilum redactus ſum, & neſcivi.

Ut jumentum factus ſum apud te; & ego ſemper tecum.

TEnuiſti (Domine) manum dexteram meam, & in voluntate tuâ deduxiſti me, & cum gloriâ ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo ? & à te quid volui ſuper terram ?

Defecit caro mea & cor meum : Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant ſe à te, peribunt : perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum eſt, ponere in Domino Deo ſpem meam.

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filiæ ſion.

Pſeaume 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem ? iratus eſt furor tuus ſuper oves paſcuæ tuæ ?

Memor eſto congregationis tuæ, quam poſſediſti ab initio.

Redemiſti virgam hæreditatis tuæ : mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſuperbias eorum in finem : quanta malignatus eſt inimicus in ſancto !

Et gloriati ſunt qui oderunt te, in medio ſolemnitatis tuæ.

Poſuerunt ſigna ſua, ſigna; & non cognoverunt, ſicut in exitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſilvâ lignorum ſecuribus exciderunt januas ejus in idipſum; in ſecuri & aſciâ dejecerunt eam.

Incenderunt igni ſanctuarium tuum; in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde ſuo cognatio eorum ſimul: quieſcere faciamus omnes dies feſtos Dei à terrâ.

Signa noſtra non vidimus: jam non eſt propheta; & nos non cognoſcet ampliùs.

USquequò, Deus, improperabit inimicus? irritat adverſarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & dexteram tuam, de medio ſinu tuo in finem?

Deus autem, Rex noſter ante ſecula, operatus eſt ſalutem in medio terræ.

Tu confirmaſti in virtute tuâ mare: & contribulaſti capita draconum in aquis.

Tu confregiſti capita draconis: dediſti eum eſcam populis Æthiopum.

Tu dirupiſti fontes & torrentes : tu ſiccaſti fluvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox : tu fabricatus es auroram & ſolem.

Tu feciſti omnes terminos terræ : æſtatem & ver, tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus, inimicus improperavit Domino, & populus inſipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliviſcaris in finem.

Reſpice in teſtamentum tuum ; quia repleti ſunt, qui obſcurati ſunt terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confuſus : pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica cauſam tuam : memor eſto improperiorum tuorum, eorum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne obliviſcaris voces inimicorum tuorum : ſuperbia eorum qui te oderunt aſcendit ſemper.

Pſeaume 74.

COnfitebimur tibi, Deus; confitebimur, & invocabimus nomen tuum: narrabimus mirabilia tua.

Cùm accepero tempus, ego juſtitias judicabo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui habitant in eâ: ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè àgere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu veſtrum: nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à deſertis montibus.

Quoniam Deus judex eſt: hunc humiliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto; & inclinavit ex hoc in hoc.

Verumtamen fæx ejus non eſt exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in ſeculum; cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam; & exaltabuntur cornua juſti.

Pſeaume 75.

NOtus in Judea Deus: in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, ſcutum, gladium & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati ſunt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſomnum ſuum; & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus ſuis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, dormitaverunt qui aſcenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis reſiſtet tibi? ex tunc ira tua.

De cœlo auditum feciſti judicium: terra tremuit & quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus; ut ſalvos faceret omnes manſuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi; & reliquiæ cogitationis diem feſtum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo veſtro,

omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili, & ei qui aufert ſpiritum principum; terribili apud Reges terræ.

Pſeaume 76.

VOce meâ ad Dominm clamavi, voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquiſivi, manibus meis nocte, contra eum; & non ſum deceptus.

Renuit conſolari anima mea; memor fuit Dei, & delectatus ſum, & exercitatus ſum; & defecit ſpiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei; turbatus ſum, & non ſum locutus.

Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum corde meo; & exercitabar, & ſcopebam ſpiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet ut complacitior ſit adhuc?

Aut in finem miſericordiam ſuam abſcindet; à generatione in generationem?

Aut obliviſcetur miſereri Deus? aut

continebit in irâ ſuâ miſericordias ſuas ?

Et dixi : nunc cœpi : hæc mutatio dexteræ excelſi.

MEmor fui operum Domini quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis, & in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in ſancto via tua : quis Deus magnus ſicut Deus noſter ?

Tu es Deus, qui facis mirabilia, notam feciſti in populis virtutem tuam.

Redemiſti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob & Joſeph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt; & turbatæ ſunt abyſſi.

Multitudo ſonitus aquarum, vocem dederunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tranſeunt ; vox tonitrui tui in rotâ.

Illuxerunt coruſcationes tuæ orbi terræ; commota eſt, & contremuit terra.

In mari via tua, & ſemitæ tuæ in aquis multis ; & veſtigia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves populum tuum, in manu Moyſi & Aaron.

Pſeaume 77.

ATtendite, popule meus, legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propoſitiones ab initio.

Quanta audivimus, & cognovimus ea, & patres noſtri narraverunt nobis.

Non ſunt occultata à filiis eorum, in generatione alterâ.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus, & mirabilia ejus quæ fecit.

Et ſuſcitavit teſtimonium in Jacob: & legem poſuit in Iſrael.

Quanta mandavit patribus noſtris, nota facere ea filiis ſuis; ut cognoſcat generatio altera.

Filii qui naſcentur & exurgent, & narrabunt filiis ſuis.

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur operum Dei, & mandata ejus exquirant.

Ne fiant ſicut patres eorum, generatio prava & exaſperans.

Generatio quæ non direxit cor ſuum, & non eſt creditus cum Deo ſpiritu ejus.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodierunt teſtamentum Dei, & in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti ſunt benefactorum ejus, & mirabilium ejus quæ oſtendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terrâ Ægypti, in campo Taneos.

Interrupit mare, & perduxit eos, & ſtatuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diei, & totâ nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo, & adaquavit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra, & deduxit tanquam flumina aquas.

Et appoſuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt excelſum in inaquoſo.

Et tentaverunt Deum in cordibus ſuis, ut peterent eſcas animabus ſuis.

Et malè locuti ſunt de Deo : dixerunt : Numquid poterit Deus parare menſam in deſerto.

Quoniam percuſſit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt.

Numquid & panem poterit dare, aut parare menſam populo ſuo.

Ideò audivit Dominus, & diſtulit : & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſrael.

Quia non crediderunt in Deo, nec ſperaverunt in ſalutari ejus.

Et mandavit nubibus deſuper, & januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cœli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria miſit eis in abundantia.

TRanſtulit (Dominus) Auſtrum de cœlo ; & induxit in virtute ſuâ Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut pulverem carnes, & ſicut arenam maris volatilia pennata.

Et occiderunt in medio caſtrorum eorum, circà tabernacula eorum.

Et manducaverunt, & ſaturati ſunt nimis, & deſiderium eorum attulit eis: non ſunt fraudati à deſiderio ſuo.

Adhuc eſcæ eorum erant in ore ipſorum, & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occidit pingues eorum, & electos Iſrael impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc; & non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, & anni eorum cum feſtinatione.

Cùm occideret eos, quærebant eum; & revertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati ſunt quia Deus adjutor eſt eorum, & Deus excelſus Redemptor eorum eſt.

Et dilexerunt eum in ore ſuo, & linguâ ſuâ mentiti ſunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo, nec fideles habiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miſericors, & propitius fiet peccatis eorum, & non diſperdet eos.

ABundavit (Dominus) ut averteret iram ſuam, & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordatus eſt quia caro ſunt, ſpiritus vadens, & non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deſerto? in iram concitaverunt eum in inaquoſo.

Et converſi ſunt, & tentaverunt Deum; & ſanctum Iſrael exacerbaverunt.

Non ſunt recordati manûs ejus, die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut poſuit in Ægypto ſigna ſua, & prodigia ſua in campo Taneos.

Et convertit in ſanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.

Miſit in eos cœnomyiam, & comedit eos; & ranam, & diſperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum, & labores eorum locuſtæ.

Et occidit in grandine vineas eorum, & moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum, & poſſeſſionem eorum igni.

Miſit in eos iram indignationis ſuæ; in-

dignationem, & iram, & tribulationem, immiſſiones per Angelos malos.

Viam fecit ſemitæ iræ ſuæ, non pepercit à morte animabus eorum, & jumenta eorum in morte concluſit.

Et percuſſit omne primogentum in terra Ægypti, primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

ABſtulit (Dominus) ſicut oves populum ſuum, & perduxit eos tanquam gregem in deſerto.

Et deduxit eos in ſpe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificationis ſuæ, montem quem acquiſivit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes; & ſorte diviſit eis terram in funiculo diſtributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum, tribus Iſrael.

Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum excelſum; & teſtimonia ejus non cuſtodierunt.

Et averterunt ſe, & non ſervaverunt

pactum : quemadmodùm patres eorum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus ſuis, & in ſculptilibus ſuis ad æmulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, & ſprevit, & ad nihilum redegit valdè Iſrael.

Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum ſuum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum, & pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et concluſit in gladio populum ſuum, & hæreditatem ſuam ſprevit.

Juvenes eorum comedit ignis, & virgines eorum non ſunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, & viduæ eorum non plorabantur.

EXcitatus eſt tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus à vino.

Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora : opprobrium ſempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joſeph, & tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem dilexit.

Et ædificavit ſicut unicornium ſanctificium ſuum, in terrâ quam fundavit in ſecula.

Et elegit David ſervum ſuum, & ſuſtulit eum de gregibus ovium.

De poſt fœtantes accepit eum, paſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditatem ſuam.

Et pavit eos in innocentia cordis ſui, & in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos.

Pſeaume 78.

DEus, venerunt gentes in hæreditatem tuam: polluerunt templum ſanctum tuum: poſuerunt Jeruſalem in pomorum cuſtodiam.

Poſuerunt morticina ſervorum tuorum eſcas volatilibus cœli: carnes ſanctorum tuorum beſtiis terræ.

Effuderunt ſanguinem eorum tanquam aquam in circuitu Jeruſalem, & non erat qui ſepeliret.

Facti ſumus opprobrium vicinis noſ-

tris, ſubſannatio & illuſio his qui in circuitu noſtro ſunt.

Uſquequo, Domine, iraſceris in finem? accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt, & in regna quæ nomen tuum invocaverunt;

Quia comederunt Jacob, & locum ejus deſolaverunt.

Ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum: citò anticipent nos miſericordiæ tuæ, quia pauperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus, ſalutaris noſter; & propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos.

Et propitius eſto peccatis noſtris, propter nomen tuum:

Ne fortè dicant in gentibus: Ubi eſt Deus eorum?

Et innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris; ultio ſanguinis ſervorum tuorum qui effuſus eſt.

Introeat in conſpectu tuo, gemitus compeditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui, poſſide filios mortificatorum;

Et redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: improperium ipſorum, quod exprobraverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, & oves paſcuæ tuæ, confitebimur tibi in ſeculum.

In generationem & generationem, annuntiabimus laudem tuam.

Pſeaume 79.

QUi regis Iſrael, intende; qui deducis velut ovem Joſeph..

Qui ſedes ſuper Cherubim, manifeſtare coram Ephraim, Benjamin & Manaſſe.

Excita potentiam tuam, & veni, ut ſalvos facias nos.

Deus, converte nos, & oſtende faciem tuam, & ſalvi erimus.

Domine Deus virtutum, quouſque iraſceris ſuper orationem ſervi tui?

Cibabis nos pane lacrymarum, & potum dabis nobis in lacrymis in menſurâ.

Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris; inimici noſtri ſubſannaverunt nos.

Deus virtutum, converte nos, & oſtende faciem tuam; & ſalvi erimus.

(DOmine) vineam de Ægypto tranſtuliſti: ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itineris fuiſti in conſpectu ejus: plantaſti radices ejus, & implevit terram.

Operuit montes umbra ejus, & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit palmites ſuos uſque ad mare, & uſque ad flumen propagines ejus.

Ut quid deſtruxiſti maceriam ejus; & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminavit eam aper de ſilvâ, & ſingularis ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtutum, convertere: reſpice de cœlo, & vide, & viſita vineam iſtam.

Et perfice eam quam plantavit dextera tua, & ſuper filium hominis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa: ab increpatione vultûs tui peribunt.

Fiat manus tua ſuper virum dexteræ

tuæ, & ſuper filium hominis quem confirmaſti tibi.

Et non diſcedimus à te: vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum, converte nos, & oſtende faciem tuam; & ſalvi erimus.

Pſeaume. 80.

EXultate Deo adjutori noſtro: jubilate Deo Jacob.

Sumite pſalmum, & date tympanum, pſalterium jucundum cum citharâ.

Buccinate in neomeniâ tubâ, in inſigni die ſolemnitatis veſtræ.

Quia præceptum in Iſrael eſt, & judicium Deo Jacob.

Teſtimonium in Joſeph poſuit illud, cùm exiret de terrâ Ægypti: linguam quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorſum ejus: manus ejus in cophino ſervierunt.

In tribulatione invocaſti me, & liberavi te: exaudivi te in abſcondito tempeſtatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, populus meus, & conteſtabor te : Iſrael, ſi audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim ſum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti : dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam; & Iſrael non intendit mihi.

Et dimiſi eos ſecundùm deſideria cordis eorum : ibunt in adinventionibus ſuis.

Si populus meus audiſſet me; Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet.

Pro nihilo forſitan inimicos eorum humiliaſſem, & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimici Domini mentiti ſunt ei; & erit tempus eorum in ſecula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti; & de petrâ melle ſaturavit eos.

Pſeaume 81.

DEus ſtetit in ſynagoga deorum : in medio autem deos dijudicat.

Uſquequo judicatis iniquitatem, & facies pecatorum ſumitis.

Judicate egeno & pupillo : humilem & pauperem juſtificate.

Eripite pauperem ; & egenum de manu peccatoris liberate.

Neſcierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant : movebuntur omnia fundamenta terræ

Ego dixi : Dii eſtis, & filii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut homines moriemini, & ſicut unus de principibus cadetis.

Surge, Deus, judica terram ; quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Pſeaume 82.

DEus, quis ſimilis erit tibi ? ne taceas, neque compeſcaris, Deus.

Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt ; & qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt conſilium, & cogitavérunt adversùs ſanctos tuos.

Dixerunt : Venite, & diſperdamus eos de gente ; & non memoretur nomen Iſrael ultrà.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: ſimul adverſùm te teſtamentum diſpoſuerunt tabernacula Idumæorum & Iſmahelitæ.

Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalec; alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis; facti ſunt in adjutorium filiis Lot.

Fac illis ſicut Madian; & Siſaræ, ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperierunt in Endor; facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone Principes eorum, ſicut Oreb & Zeb, & Zebee, & Salmana.

Omnes principes eorum, qui dixerunt: Hæreditate poſſideamus ſanctuarium Dei.

DEus meus, pone illos ut rotam, & ſicut ſtipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit ſilvam, & ſicut flamma comburens montes.

Ita perſequeris illos in tempeſtate tuâ, & in irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum, Domine.

Erubeſcant & conturbentur, in ſeculum ſeculi; & confundantur, & pereant.

Et cognoſcant quia nomen tibi, Dominus; tu ſolus Altiſſimus in omni terrâ.

Pſeaume 83.

QUàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiſcit & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum & caro mea, exultaverunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invenit ſibi domum; & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altaria tua, Domine, virtutum, Rex meus & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine! in ſecula ſeculorum laudabunt te.

Beatus vir cujus eſt auxilium abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit, in valle lacrymarum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſlator: ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noſter, aſpice, Deus, & reſpice in faciem Chriſti tui.

Quia melior eſt dies una in atriis tuis, ſuper millia.

Elegi abjectus eſſe in domo Dei mei, magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia miſericordiam & veritatem diligit Deus; gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo qui ſperat in te.

Pſeaume 84.

BEnedixiſti, Domine, terram tuam: avertiſti captivitatem Jacob.

Remiſiſti iniquitatem plebis tuæ: operuiſti omnia peccata eorum.

Mitigaſti omnem iram tuam: avertiſti ab irâ indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, ſalutaris noſter, & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſceris nobis? aut extendes iram tuam à generatione in generationem.

Deus, tu converſus vivificabis nos; & plebs tua lætabitur in te.

Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam, & ſalutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus; quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum ſalutare ipſius, ut inhabitet gloria in terrâ noſtrâ.

Miſericordia & veritas obiaverunt ſibi: juſtitia & pax oſculatæ ſunt.

Veritas de terra orta eſt, & juſtitia de cœlo proſpexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtitia ante eum ambulabit, & ponet in via greſſus ſuos.

P*ſeaume* 85.

INclina, Domine, aurem tuam, & exaudi me; quoniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus ſum: ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerere mei, Domine, quoniam ad te clamavi totâ die: lætifica animam ſervi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, ſuavis & mitis; & multæ miſericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam; & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in diis, Domine; & non eſt ſecundùm opera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, venient & adorabunt coram te, Domine, & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus ſolus.

DEduc me, Domine, in viâ tuâ, & ingrediar in veritate tuâ: lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me, & eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, & ſynagoga potentium quæſierunt animam meam; & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Domine, Deus miſerator & miſericors, patiens, & multæ miſericordiæ, & verax.

Reſpice in me, & miſerere mei: da imperium tuum puero tuo, & ſalvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur; quoniam tu, Domine, adjuviſti me, & conſolatus es me.

Pſeaume 86.

FUndamenta ejus in montibus ſanctis: diligit Dominus portas Sion ſuper omnia tabernacula Jacob.

Glorioſa dicta ſunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylonis, ſcientium me.

Ecce alienigenæ & Tyrus, & populus Æthiopum; hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: homo, & homo natus eſt in eâ; & ipſe fundavit eam Altiſſimus.

Dominus narrabit in ſcripturis populorum & principium, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio eſt in te.

Pſeaume 87.

DOmine Deus ſalutis meæ, in die clamavi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta eſt malis anima mea, & vita mea inferno appropinquavit.

Æſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum: factus ſum ſicut homo ſine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in ſepulcris, quorum non es memor amplius, & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuerunt me in lacu inferiori, in tenebroſis, & in umbrâ mortis.

Super me confirmatus eſt furor tuus, & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me, poſuerunt me abominationem ſibi.

Traditus ſum, & non egrediebar; oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, totâ die: expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? aut medici ſuſcitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in ſepulcro miſericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoſcentur in tenebris mirabilia tua, & juſtitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi, & manè oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: avertis faciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in laboribus à juventute meâ; exaltatus autem, humiliatus ſum & conturbatus.

In me tranſierunt iræ tuæ ; & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me ſicut aqua tota die ; circumdederunt me ſimul.

Elongaſti à me amicum & proximum, & notos meos à miſeria.

Pſeaume 88.

MIſericordias Domini, in æternum cantabo.

In generationem & generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixiſti : in æternum miſericordia ædificabitur in cœlis ; præparabitur veritas tua in eis.

Diſpoſui teſtamentum electis meis ; juravi David ſervo meo.

Uſque in æternum præparabo ſemen tuum ; & ædificabo in generationem & generationem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine ; etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino ? ſimilis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificatur in concilio ſanctorum; magnus & terribilis ſuper omnes qui in circuitu ejus ſunt.

Domine Deus virtutum, quis ſimilis tibi? potens es, Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris poteſtati maris, motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliaſti, ſicut vulneratum, ſuperbum: in brachio virtutis tuæ diſperſiſti inimicos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra: orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundaſti;

Aquilonem & mare tu creaſti: Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentia: firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua.

Juſtitia & judicium præparatio ſedis tuæ: miſericordia & veritas præcedent faciem tuam.

BEatus populus qui ſcit jubilationem: Domine, in lumine vultûs tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt totâ die, & in juſtitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum.

Quia Domini eſt aſſumptio noſtra, & ſancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locutus es in viſione ſanctis tuis, & dixiſti: poſui adjutorium in potente, & exaltavi electum de plebe meâ.

Inveni David ſervum meum: oleo ſâncto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo; & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipſius inimicos ejus, & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea & miſericordia mea cum ipſo, & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, & in fluminibus dexteram ejus.

Ipſe invocabit me: Pater meus es tu, Deus meus, & ſuſceptor ſalutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum, excelſum præ regibus terræ.

In æternum ſervabo illi miſericordiam meam, & teſtamentum meum fidele ipſi.

Et ponam in ſeculum ſeculi ſemen ejus, & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam, & in judiciis meis non ambulaverint.

Si juſtitias meas profanaverint, & mandata mea non cuſtodierint.

Viſitabo in virga iniquitates eorum, & in verberibus peccata eorum.

Miſericordiam autem meam non diſpergam ab eo, neque nocebo in veritate meâ.

Neque profanabo teſtamentum meum; & quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

SEmel juravi in ſancto meo, ſi David mentiar.

Semen ejus in æternum manebit; & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo.

Et ſicut luna perfecta in æternum, & teſtis in cœlo fidelis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, diſtuliſti Chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui : profanaſti in terrâ ſanctuarium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus : poſuiſti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes tranſeuntes viam : factus eſt opprobrium vicinis ſuis.

Exaltaſti dexteram deprimentium eum : lætificaſti omnes inimicos ejus.

Avertiſti adjutorium gladii ejus, & non es auxiliatus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatione, & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies temporis ejus : perfudiſti eum confuſione.

Uſquequò, Domine, avertis in finem? exardeſcet ſicut ignis ira tua.

Memorare quæ mea ſubſtantia : numquid enim vanè conſtituiſti omnes filios hominum.

Quis eſt homo qui vivet, & non videbit mortem? Eruet animam ſuam de manu inferi.

Ubi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ, Domine, ſicut juraſti David in veritate tuâ.

Memor eſto, Domine, opprobrii ſervorum tuorum, quod continui in ſinu meo, multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Chriſti tui.

Benedictus Dominus in æternum : fiat, fiat.

Pſeaume 89.

DOmine, refugium factus es nobis, à generatione in generationem.

Priuſquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis; à ſeculo & uſque in ſeculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem; & dixiſti : Convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies heſterna quæ præteriit, & cuſtodia in nocte.

Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè ſicut herba tranſeat, manè floreat & tranſeat : veſperè decidat, induret & areſcat.

Quia defecimus in irâ tuâ, & in furore tuo turbati ſumus.

Poſuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo, ſeculum noſtrum in illuminatione vultûs tui.

Quoniam omnes dies noſtri defecerunt, & in irâ tuâ defecimus, anni noſtri ſicut aranea meditabuntur.

Dies annorum noſtrorum in ipſis ſeptuaginta anni: ſi autem in potentatibus, octoginta anni.

Et ampliùs eorum, labor & dolor.

Quoniam ſupervenit manſuetudo, & corripiemur.

QUis novit poteſtatem iræ tuæ, & præ timore tuo iram tuam dinumerare.

Dexteram tuam ſic notam fac, & eruditos corde in ſapientiâ.

Convertere, Domine, uſquequò? & deprecabilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repleti ſumus manè miſericordiâ tua; & exultavimus & delectati ſumus omnibus diebus noſtris.

Lætati ſumus pro diebus quibus nos humiliaſti, annis quibus vidimus mala.

Reſpice in ſervos tuos, & in opera tua; & dirige filios eorum.

Et ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper nos, & opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos, & opus manuum noſtrarum dirige.

Pſeaume 90.

QUi habitat in adjutorio Altiſſimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino : ſuſceptor meus es tu, & refugium meum : Deus meus, ſperabo in eum.

Quoniam ipſe liberavit me de laqueo venantium, & à verbo aſpero.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi, & ſub pennis ejus ſperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : non timebis à timore nocturno.

A ſagittâ volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ad incurſu & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis : ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis conſiderabis, & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, ſpes mea,

altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis ſuis mandavit de te, ut cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te, ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me ſperavit, liberabo eum, protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, & oſtendam illi ſalutare meum.

Pſeaume 91.

BOnum eſt confiteri Domino, & pſallere nomini tuo, altiſſime;

Ad annuntiandum manè miſericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem.

In decachordo pſalterio, cum cantico in cithara.

Quia delectaſti me, Domine, in factura tua; & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata ſunt opera tua, Domine! nimis profundæ factæ ſunt cogitationes tuæ.

Vir inſipiens non cognoſcet, & ſtultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores ſicut fœnum, & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem, ut intereant in ſeculum ſeculi.

Tu autem altiſſimus, in æternum, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine; quoniam ecce inimici tui peribunt, & diſpergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur ſicut unicornis cornu meum, & ſenectus mea in miſericordia uberi.

Et deſpexit oculus meus inimicos meos, & inſurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Juſtus ut palma florebit, ſicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atriis domûs Dei noſtri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta uberi, & bene patientes erunt.

Ut annuntient quoniam rectus Dominus Deus noſter, & non eſt iniquitas in eo.

Pſeaume. 92.

DOminus regnavit, decorem indutus eſt : indutus eſt Dominus fortitudinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

Parata ſedes tua ex tunc : à ſeculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine : elevaverunt flumina vocem ſuam.

Elevaverunt flumina fluctus ſuos, à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris : mirabilis in altis Dominus.

Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis : domum tuam decet ſanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.

Pſeaume 93.

DEus, ultionum Dominus, Deus ultionum liberè egit.

Exaltare, qui judicas terram : redde retributionem ſuperbis.

Uſquequò peccatores, Domine : uſquequò peccatores gloriabuntur.

Effabuntur & loquentur iniquitatem, loquentur omnes qui operantur injuſtitiam ?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt, & hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt, & pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dominus, Nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite inſipientes in populo ; & ſtulti, aliquandò ſapite.

Qui plantavit aurem, non audiet ? aut qui finxit oculum, non conſiderat ?

Qui corripit gentes, non arguet ? qui docet hominem ſcientiam ?

Dominus ſcit cogitationes hominum, quoniam vanæ ſunt.

BEatus homo quem tu erudieris, Domine, & de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis, donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem ſuam, & hæreditatem ſuam non derelinquet?

Quoaduſque juſtitia convertatur in judicium, & qui juxta illum omnes qui recto ſunt corde.

Qui conſurget mihi adversùs malignantes? aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitatem?

Niſi quia Dominus adjuvit me, paulò minus habitaſſet in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus eſt pes meus; miſericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo, conſolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitatis, qui fingis laborem in præcepto.

Captabunt in animam juſti, & ſanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus eſt mihi Dominus in refugium, & Deus meus in adjutorium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipſorum; & in malitia eorum diſperdet illos Dominus Deus noſter.

VEnite, exultemus Domino, jubilemus Deo ſalutari noſtro : præoccupemus faciem ejus in confeſſione, & in pſalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus ſuper omnes deos.

Quoniam non repellet Dominus plebem ſuam ; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipſe conſpicit.

Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud, & aridam fundaverunt manus ejus : venite : adoremus & procidamus ante Deum : ploremus coram Domino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dominus Deus noſter ; nos autem populus ejus, & oves paſcuæ ejus.

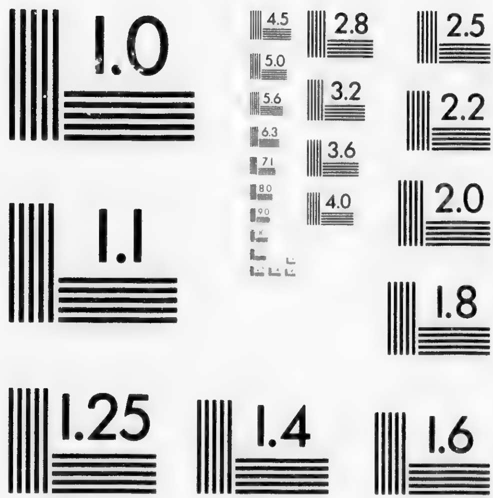
Hodiè, ſi vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda veſtra, ſicut in exacerbatione, ſecundùm diem tentationis in deſerto, ubi tentaverunt me patres veſtri, probaverunt & viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi : ſemper hi errant

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc
1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 – 0300 – Phone
(716) 288 – 5989 – Fax

corde ; ipſi verò non cognoverunt vias meas : quibus juravi in irâ meâ, ſi introibunt in requiem meam.

Pſeaume 95.

CAntate Domino canticum novum, cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus ; annuntiate de die in diem ſalutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis ; terribilis eſt ſuper omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium dæmonia ; Dominus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritudo in conſpectu ejus ; ſanctimonia & magnificentia in ſanctificatione ejus.

Afferte Domino, patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem : afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hoſtias, & introite in atria ejus : adorate Dominum in atrio ſancto ejus.

Commoveatur à facie ejus univerſa terra;

dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli & exultet terra: commoveatur mare & plenitudo ejus: gaudebunt campi, & omnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultabunt omnia ligna ſilvarum à facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate ſua.

Pſeaume 96.

DOminus regnavit, exultet terra: lætentur inſulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: juſtitia & judicium correctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit & commota eſt terra.

Montes ſicut cera fluxerunt à facie Domini: à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli juſtitiam ejus: &

viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant ſculptilia : & qui gloriantur in ſimulacris ſuis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus.

Audivit & lætata eſt Sion : & exultaverunt filiæ Judæ propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altiſſimus ſuper omnem terram : nimis exaltatus es ſuper omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum : cuſtodit Dominus animas ſanctorum ſuorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta eſt juſto, & rectis corde lætitia.

Lætamini, juſti in Domino, & confitemini memoriæ ſanctificationis ejus.

Pſeaume 97.

CAntate Domino canticum novum ; quia mirabilia fecit.

Salvavit ſibi dextera ejus, & brachium ſanctum ejus.

Notum fecit Dominus ſalutare ſuum, in conſpectu gentium revelavit juſtitiam ſuam.

Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ, & veritatis ſuæ domui Iſrael.

Viderunt omnes termini terræ, ſalutare Dei noſtri.

Jubilate Deo omnis terra : cantate, & exultate, & pſallite.

Pſallite Domino in cithara, in cithara & voce pſalmi.

In tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ : jubilate in conſpectu Regis Domini.

Moveatur mare & plenitudo ejus : orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu : ſimul montes exultabunt à conſpectu Domini : quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in juſtitia, & populos in æquitate.

Pſeaume 98.

DOminus regnavit, iraſcantur populi ; qui ſedet ſuper Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus, & excelſus ſuper omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quo-

niam terribile & ſanctum eſt ; & honor Regis judicium diligit.

Tu paraſti directiones : judicium & juſtitiam in Jacob tu feciſti.

Exaltate Dominum Deum noſtrum, & adorate ſcabellum pedum ejus ; quoniam ſanctum eſt.

Moyſes & Aaron in ſacerdotibus ejus, & Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, & ipſe exaudiebat eos : in columna nubis loquebatur ad eos.

Cuſtodiebant teſtimonia ejus, & præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noſter, tu exaudiebas eos : Deus, tu propitius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum noſtrum, & adorate in monte ſancto ejus ; quoniam ſanctus Dominus Deus noſter.

Pſeaume 99.

JUbilate Deo omnis terra : ſervite Domino in lætitiâ.

Introite in conſpectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos & non ipſi nos.

Populus ejus, & oves paſcuæ ejus introite portas ejus in confeſſione atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus, quoniam ſuavis eſt Dominus.

In æternum miſericordia ejus, & uſque in generationem & generationem veritas ejus.

Pſeaume 100.

MIſericordiam & judicium, cantabo tibi, Domine.

Pſallam & intelligam in viâ immaculata, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentiâ cordis mei, in medio domûs meæ.

Non proponebam ante oculos meos rem injuſtam: facientes prævaricationes odivi.

Non adhæſit mihi cor pravum: declinantem à me malignam non cognoſcebam.

Detrahentem ſecretò proximo ſuo, hunc perſequebar.

Superbo oculo & inſatiabili corde, cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut ſedeant mecum: ambulans in viâ immaculatâ, hic mihi miniſtrabat.

Non habitabit in medio domûs meæ, qui facit ſuperbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conſpectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, ut diſperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

P*ſeaume* 101.

DOmine, exaudi orationem meam; & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut cremium aruerunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & aruit cor meum; quia oblitus ſum comedere panem meum.

A voce gemitûs mei, adhæſit os meum carni meæ.

Similis factus ſum pellicano ſollitudinis: factus ſum ſicut nicticorax in domicilio.

Vigilavi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, adversùm me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam, & potum meum cum fletu miſcebam.

A facie iræ & indignationis tuæ; quia elevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinaverunt, & ego ſicut fænum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permanes; & memoriale tuum in generationem & generationem.

TU exurgens miſereberis Sion, quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt ſervis tuis lapides ejus, & terræ ejus miſerebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion, & videbitur in gloriâ ſuâ.

Reſpexit in orationem humilium, & non ſprevit precem eorum.

Scribanrur hæc in generatione altera: & populus qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: Dominus de cœlo in terram aſpexit.

Ut audiret gemitus compeditorum, ut ſolveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini, & laudem ejus in Jeruſalem.

In conveniendo populos in unum, & reges, ut ſerviant Domino.

Reſpondit ei in via virtutis ſuæ: paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem & generationem anni tui.

INitio tu, Domine, terram fundaſti: & opera manuum tuarum ſunt cœli.

Ipſi peribunt; tu autem permanes:

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; & ſicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.

Filii ſervorum tuorum habitabunt; & ſemen eorum in ſeculum dirigetur.

Pſeaume 102.

BEnedic, anima mea, Domino, & omnia quæ intra me ſunt, nomini ſancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino; & noli oblivíſci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui ſanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in miſericordiâ & miſerationibus.

Qui replet in bonis deſiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens miſericordias Dominus, & judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias ſuas Moyſi, filiis Iſrael voluntates ſuas.

MIſerator & miſericors Dominus: longanimis & multum miſericors.

Non in perpetuum iraſcetur: neque in æternum comminabitur.

Non ſecundum peccata noſtra fecit nobis, neque ſecundum iniquitates noſtras retribuit nobis.

Quoniam ſecundùm altitudinem cœli à terrâ, corroboravit miſericordiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates noſtras.

Quomodò miſeretur pater filiorum, miſertus eſt Dominus timentibus ſe.

Quoniam ipſe cognovit figmentum noſtrum: recordatus eſt quoniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus: tanquam flos agri ſic efflorebit.

Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, & non ſubſiſtet, & non cognoſcet amplius locum ſuum.

Miſericordia autem Domini ab æterno, & uſque in æternum ſuper timentes eum.

Et juſtitia illius in filios filiorum, his qui ſervant teſtamentum ejus.

Et memores ſunt mandatorum ipſius: ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit ſedem ſuam; & regnum ipſius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem ſermonum ejus.

Benedicite Domino, omnes virtutes ejus: miniſtri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic, anima mea, Domino.

Pſeaume 103.

BEnedic, anima mea, Domino: Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confeſſionem & decorem induiſti: amictus lumine ſicut veſtimento.

Extendens cœlum ſicut pellem, qui tegis aquis ſuperiora ejus.

Qui ponis nubem aſcenſum tuum; qui ambulas ſuper pennas ventorum.

Qui facis Angelos tuos ſpiritus, & miniſtros tuos ignem urentem.

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitatem ſuam: non inclinabitur in ſeculum ſeculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus: ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatione tuâ fugient; à voce tonitrui tui formidabunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, in locum quem fundaſti eis.

Terminum poſuiſti, quem non tranſgredientur: neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: inter medium montium pertranſibunt aquæ.

Potabunt omnes beſtiæ agri: expectabunt onagri in ſiti ſuâ.

Super ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperioribus ſuis: de fructu operum tuorum ſatiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, & herbam ſervituti hominum.

Ut educas panem de terrâ, & vinum lætificet cor hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo, & panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plantavit.

Illic paſſeres nidificabunt: herodii domus dux eſt eorum.

Montes excelſi cervis; & petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempora: ſol cognovit occaſum ſuum.

Poſuiſti tenebras, & facta eſt nox; in ipſa pertranſibunt omnes beſtiæ ſylvæ.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregati ſunt; & in cubilibus ſuis collocabuntur.

Exibit homo ad opus ſuum, & ad operationem ſuam uſque ad veſperum.

QUàm magnificata ſunt opera tua, Domine! omnia in ſapientia feciſti; impleta eſt terra poſſeſſione tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatioſum ma-

nibus : illic reptilia, quorum non eſt numerus.

Animalia puſilla cum magnis, illic naves pertranſibunt.

Draco iſte quem formaſti ad illudendum ei : omnia à te expectant, ut des illis eſcam in tempore.

Dante te illis, colligent ; aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : auferes ſpiritum eorum, & deficient, & in pulverem ſuum revertentur.

Emittes ſpiritum tuum, & creabuntur, & renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in ſeculum : lætabitur Dominus in operibus ſuis.

Qui reſpicit terram, & facit eam tremere : qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ : pſallam Deo meo quamdiu ſum.

Jucundum ſit ei eloquium meum : ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terrâ, & iniqui,

ita ut non ſint : benedic, anima mea, Domino.

Pſeaume 104.

CONfitemini Domino, & invocate nomen ejus : annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, & pſallite ei : narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine ſancto ejus : lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, & confirmamini, & quærite faciem ejus ſemper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit, prodigia ejus, & judicia oris ejus.

Semen Abraham ſervi ejus, filii Jacob electi ejus.

Ipſe Dominus Deus noſter : in universâ terrâ judicia ejus.

Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui ; verbi quod mandavit in mille generationes.

Quod diſpoſuit ad Abraham ; & juramenti ſui ad Iſaac.

Et ſtatuit illud Jacob in præceptum, & Iſrael in teſtamentum æternum.

Dicens : tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis veſtræ.

Cùm eſſent numero brevi, pauciſſimi, & incolæ ejus.

Et pertranſierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis, & corripuit pro eis Reges.

Nolite tangere Chriſtos meos, & in prophetis meis nolite malignari.

VOcavit (Dominus) famem ſuper terram, & omne firmamentum panis contrivit.

Miſit ante eos virum : in ſervum venumdatus eſt Joſeph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus ; ferrum pertranſiit animam ejus.

Donec veniret verbum ejus, eloquium Domini inflammavit eum.

Miſit Rex, & ſolvit eum ; princeps populorum, & dimiſit eum.

Conſtituit eum Dominum domûs ſuæ, & principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

Ut erudiret principes ejus ſicut ſemet-

ipſum, & ſenes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Iſrael in Ægyptum; & Jacob accola fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum ſuum vehementer, & firmavit eum ſuper inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, & dolum facerent in ſervos ejus.

Miſit (Dominus) Moyſen ſervum ſuum, Aaron quem elegit ipſum.

Poſuit in eis verba ſignorum ſuorum, & prodigiorum in terra Cham.

Miſit tenebras, & obſcuravit; & non exacerbavit ſermones ſuos.

Convertit aquas eorum in ſanguinem, & occidit piſces eorum.

Edidit terra eorum ranas, & in penetralibus Regum ipſorum.

Dixit: & venit cœnomyia & cinifes in omnibus finibus eorum.

Poſuit pluvias eorum grandinem, ignem comburentem in terra ipſorum.

Et percuſſit vineas eorum, & ficulneas eorum: & contrivit lignum finium eorum.

Dixit: & venit locuſta & bruchus, cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terra eorum, & comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percuſſit omne primogenitum in terra eorum, primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento & auro; & non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata eſt Ægyptus in profectione eorum, quia incubuit timor eorum ſuper eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, & venit coturnix, & pane cœli ſaturavit eos.

Dirupit petram, & fluxerunt aquæ: abierunt in ſicco flumina.

Quoniam memor fuit vebi ſancti ſui, quod habuit ad Abraham puerum ſuum.

Et eduxit populum ſuum in exultatione, & electos ſuos in lætitia.

Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum poſſederunt.

Ut cuſtodiant juſtificationes ejus, & legem ejus requirant. *Pſeaume* 105.

COnfitemini Domino quoniam bonus, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus.

Beati qui cuſtodiunt judicium, & faciunt juſtitiam in omni tempore.

Memento noſtri, Domine, in beneplacito populi tui : viſita nos in ſalutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum ; ad lætandum in lætitia gentis tuæ ; & ut lauderis cum hæreditate tuâ.

PEccavimus cum patribus noſtris : injuſtè egimus ; iniquitatem fecimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : non fuerunt memores multitudinis miſericordiæ tuæ.

Et irritaverunt aſcendentes in mare, mare rubrum.

Et ſalvavit eos propter nomen ſuum, ut notam faceret potentiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccatum eſt : & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvavit eos de manu odientium, & redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos ; unus ex eis non remanſit.

Et crediderunt verbis ejus, & laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti ſunt operum ejus, non ſuſtinuerunt conſilium ejus.

Et concupierunt concupiſcentiam in deſerto, & tentaverunt Deum in inaquoſo.

Et dedit eis petitionem ipſorum, & miſit ſaturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moyſen in caſtris, Aaron ſanctum Domini.

Aperta eſt terra, & deglutivit Dathan, & operuit ſuper congregationem Abyron.

Et exarſit ignis in ſynagoga eorum, flamma combuſſit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb, & adoraverunt ſculptile.

Et mataverunt gloriam ſuam in ſimilitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti ſunt Deum qui ſalvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut diſperderet eos, ſi non Moyſes electus ejus ſtetiſſet in confractione, in conſpectu ejus.

Ut averteret iram ejus, ne diſperderet eos; & pro nihilo habuerunt terram deſiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus, & murmuraverunt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum ſuam ſuper eos, ut proſterneret eos in deſerto.

Et ut dejiceret ſemen eorum in nationibus, & diſpergeret eos in regionibus.

Et initiati ſunt Beelphegor, & comederunt ſacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus ſuis; & multiplicata eſt in eis ruina.

Et ſtetit Phinees, & placavit; & ceſſavit quaſſatio.

Et reputatum eſt ei in juſtitiam, in generationem & generationem uſque in ſempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis; & vexatus eſt Moyſes propter eos.

Quia exacerbaverunt ſpiritum ejus; & diſtinxit in labiis ſuis.

NOn diſperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, & didicerunt opera eorum.

Et ſervierunt ſculptilibus eorum, & factum eſt illis in ſcandalum.

Et immolaverunt filios ſuos, & filias ſuas dæmoniis.

Et effuderunt ſanguinem innocentem, ſanguinem filiorum ſuorum, & filiarum ſuarum, quas ſacrificaverunt ſculptilibus Chanaan.

Et infecta eſt terra in ſanguinibus, & contaminata eſt in operibus eorum; & fornicati ſunt in adinventionibus ſuis.

Et iratus eſt furore Dominus in populum ſuum, & abominatus eſt hæreditatem ſuam.

Et tradidit eos in manus gentium; & dominati ſunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati ſunt ſub manibus eorum.

Sæpè liberavit eos, ipſi autem exacerbaverunt eum in conſilio ſuo, & humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.

Et vidit cum tribularentur ; & audivit orationem eorum.

Et memor fuit teſtamenti ſui ; & pœnituit eum ſecundùm multitudinem miſericordiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericordia, in conſpectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac, Domine Deus noſter, & congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini ſancto tuo, & gloriemur in laude tuâ.

Benedictus Dominus Deus Iſrael à ſeculo, & uſque in ſeculum ; & dicet omnis populus : Fiat, fiat.

Pſeaume 106.

CONfitemini Domino quoniam bonus, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

Dicant qui redempti ſunt à Domino, quos redemit de manu inimici

Et de regionibus congregavit eos, à ſolis ortu & occaſu, ab aquilone & mari.

Erraverunt in ſolitudine, in inaquoſo : viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Eſurientes & ſitientes, anima eorum in ipſis defecit.

Et clamaverunt ad DOMINUM cum tribularentur; & de neceſſitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur DOMINO miſericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia ſatiavit animam inanem, & animam eſurientem ſatiavit bonis.

Sedentes in tenebris, & umbrâ mortis, vinctos in mendicitate & ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia DEI, & conſilium Altiſſimi irritaverunt.

Et humiliatum eſt in laboribus cor eorum: infirmati ſunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad DOMINUM cum tribularentur; & de neceſſitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, & umbrâ mortis; & vincula eorum diſrupit.

CONfiteantur DOMINO miſericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas æreas, & vectes ferreos confregit.

Suſcepit

Suſcepit eos de via iniquitatis eorum : propter injuſtitias enim ſuas humiliati ſunt.

Omnem eſcam abominata eſt anima eorum : & appropinquaverunt uſque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur : & de neceſſitatibus eorum liberavit eos.

Miſit verbum ſuum , & ſanavit eos ; & eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino miſericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Et ſacrificent ſacrificium laudis , & annuntient opera ejus in exultatione.

Qui deſcendunt mare in navibus , facientes operationem in aquis multis.

Ipſi viderunt opera Domini , & mirabilia ejus in profundo.

Dixit : & ſtetit ſpiritus procellæ ; & exaltati ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos , & deſcendunt uſque ad abyſſos : anima eorum in malis tabeſcebat.

Turbati ſunt, & moti ſunt ſicut ebrius;

& omnis ſapientia eorum devorata eſt.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur : & de neceſſitatibus eorum eduxit eos.

Et ſtatuit procellam ejus in auram, & ſiluerunt fluctus ejus.

Et lætati ſunt quia ſiluerunt : & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino miſericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltent eum in eccleſia plebis, & in cathedra ſeniorum laudent eum.

Poſuit flumina in deſertum, & exitus aquarum in ſitim.

Terram fructiferam in ſalſuginem, à malitia inhabitantium in eâ.

Poſuit deſertum in ſtagna aquarum, & terram ſine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic eſurientes : & conſtituerunt civitatem habitationis.

Et ſeminaverunt agros, & plantaverunt vineas; & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, & multiplicati ſunt nimis; & jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti ſunt, & vexati ſunt à tribulatione malorum, & dolore.

Effuſa eſt contemptio ſuper principes; & errare fecit eos in invio, & non in viâ.

Et adjuvit pauperem de inopia, & poſuit ſicut oves familias.

Videbunt recti, & lætabuntur; & omnis iniquitas oppilabit os ſuum.

Quis ſapiens, & cuſtodiet hæc? & intelliget miſericordias Domini.

Pſeaume 107.

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo, & pſallam in gloriâ meâ.

Exurge, gloria mea; exurge, pſalterium & cithara; exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, & pſallam tibi in nationibus.

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericordia tua, & uſque ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper cœlos, Deus; & ſuper omnem terram gloria tua.

Ut liberentur dilecti tui: ſalvum fac dextera tua, & exaudi me.

Deus locutus eſt in ſancto ſuo : exultabo, & dividam Sichimam, & convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus eſt Galaad, & meus eſt Manaſſes : & Ephraim ſuſceptio capitis mei.

Juda Rex meus : Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ amici facti ſunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me uſque in Idumæam.

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos ? & non exibis, Deus, in virtutibus noſtris.

Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana ſalus hominis.

In Deo faciemus virtutem : & ipſe ad nihilum deducet inimicos noſtros.

Pſeaume 108.

Deus, laudem meam ne tacueris ; quia os peccatoris, & os doloſi ſuper me apertum eſt.

Locuti ſunt adverſum me lingua doloſa, & ſermonibus odii circumdederunt me & expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : ego autem orabam.

Et poſuerunt adversùm me mala pro bonis, & odium pro dilectione meâ.

COnſtitue (Domine) ſuper eum peccatorem; & diabolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicatur, exeat condemnatus, & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; & epiſcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, & uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent, & ejiciantur de habitationibus ſuis.

Scrutetur fœnerator omnem ſubſtantiam ejus; & diripiant alieni labores ejus.

Non ſit illi adjutor, nec ſit qui miſereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: in generatione unâ deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conſpectu Domini; & peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum ſemper: & diſpereat de terrâ memoria eorum.

Pro eo quòd non eſt recordatus facere miſericordiam, & perſecutus eſt hominem inopem & mendicum, & compunctum corde, mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei; & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem ſicut veſtimentum; & intravit ſicut aqua in interiora ejus, & ſicut oleum in oſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operitur, & ſicut zona quâ ſemper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, & qui loquuntur mala adversùs animam meam.

Et tu, Domine, Domine; fac mecum propter nomen tuum; quia ſuavis eſt miſericordia tua.

Libera me, quia egenus & pauper ego ſum & cor meum conturbatum eſt intra me.

Sicut umbra, cùm declinat, ablatus ſum; & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Genua mea infirmata ſunt à jejunio, &

caro mea immutata eſt propter oleum.

Et ego factus ſum opprobrium illis : viderunt me, & moverunt capita ſua.

Adjuva me, Domine, Deus meus : ſalvum me fac ſecundùm miſericordiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc ; & tu, Domine, feciſti eam.

Maledicent illi, & tu benedices : qui inſurgunt in me, confundantur, ſervus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur ſicut diploide confuſione ſuâ.

Confitebor Domino nimis in ore meo, & in medio multorum laudabo eum.

Quia aſtitit à dextris pauperis, ut ſalvam faceret à perſequentibus animam meam.

LE DIMANCHE A VESPRES.

Pſeaume 109.

DIxit Dominus Domino meo : Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion : dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum ; ex utero ante luciferum genui te.

*Juravit Dominus, & non pœnitebit eum ; tu es Sacerdos in æternum ſecundùm ordinem Melchiſedech.

Dominus à dextris tuis, confregit in die iræ ſuæ Reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas:conquaſſabit capita in terrâ multorum.

De torrente in viâ bibet : propterea exaltabit caput.

Pſeaume 110.

CONfitebor tibi, Domine, in toto corde meo, in concilio juſtorum & congregatione.

Magna opera Domini, exquiſita in omnes voluntates ejus.

Confeſſio & magnificentia opus ejus : & juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

Memoriam fecit mirabilium ſuorum

miſericors & miſerator Dominus : eſcam dedit timentibus ſe.

Memor erit in ſeculum teſtamenti ſui : virtutem operum ſuorum annuntiabit populo ſuo.

Ut det illis hæreditatem gentium ; opera manuum ejus, veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in ſeculum ſeculi, facta in veritate & æquitate.

Redemptionem miſit populo ſuo mandavit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terribile nomen ejus : initium ſapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum : laudatio ejus manet in ſeculum ſeculi.

Pſeaume III.

BEatus vir qui timet Dominum, in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit ſemen ejus : generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus : & juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

Exortum eſt in tenebris lumen rectis : miſericors & miſerator & juſtus.

Jucundus homo qui miſeretur, & commodat, diſponet ſermones ſuos in judicio: quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit juſtus: ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus ſperare in Domino, confirmatum eſt cor ejus: non commovebitur donec deſpiciat inimicos ſuos.

Diſperſit, dedit pauperibus; juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi: cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit & iraſcetur; dentibus ſuis fremet & tabeſcet: deſiderium peccatorum peribit.

Pſeaume 112.

LAudate pueri Dominum; laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc & uſque in ſeculum.

A ſolis ortu uſque ad occaſum, laudabile nomen Domini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dominus, & ſuper cœlos gloria ejus.

Quis ſicut Dominus Deus noſter, qui

in altis habitat, & humilia reſpicit in cœlo & in terra.

Suſcitans à terra inopem, & de ſtercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi ſui.

Qui habitare facit ſterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Pſeaume. 115.

IN exitu Iſrael de Ægypto, domûs Jacob de populo barbaro.

Facta eſt Judæa ſanctificatio ejus, Iſrael poteſtas ejus.

Mare vidit & fugit: Jordanis converſus eſt retrorsùm.

Montes exultaverunt ut arietes, & colles ſicut agni ovium.

Quid eſt tibi mare quòd fugiſti: & tu Jordanis, quia converſus es retrorsùm.

Montes exultaſtis ſicut arietes: & colles ſicut agni ovium.

A facie Domini mota eſt terra, à facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in ſtagna aqua-

rum, & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine non nobis, ſed nomini tuo da gloriam.

Super miſericordia tua & veritate tua; nequandò dicant gentes, ubi eſt Deus eorum.

Deus autem noſter in cœlo: omnia quæcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures hábent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabant, non clamabunt in gutture ſuo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael ſperavit in Domino: adjutor eorum, & protector eorum eſt.

Domus Aaron ſperavit in Domino: adjutor eorum, & protector eorum eſt.

Qui timent Dominum ſperaverunt in

Domino : adjutor eorum & protector eorum eſt.

Dominus memor fuit noſtri, & benedixit nobis.

Benedixit domui Iſrael ; benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum, puſillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus ſuper vos, ſuper vos, & ſuper filios veſtros.

Benedicti vos à Domino, qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Domino : terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine : neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc, & uſque in ſeculum.

Voyez a la fin des 150 *Pſeaumes.*

Pſeaume 114.

DIlexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem ſuam mihi, & in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis, & pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem & dolorem inveni; & nomen Domini invocavi.

O Domine, libera animam meam; miſericors Dominus, & juſtus, & Deus noſter miſeretur.

Cuſtodiens parvulos Dominus: humiliatus ſum, & liberavit me.

Convertere, anima mea, in requiem tuam; quia Dominus beneficit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapſu.

Placebo Domino, in regione vivorum.

Pſeaume 115.

CRedidi, propter quòd locutus ſum; ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi.

Calicem ſalutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : pretioſa in conſpectu Domini mors ſanctorum ejus.

O Domine, quia ego ſervus tuus : ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti vincula mea : tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi ejus, in atriis domûs Domini in medio tuî, Jeruſalem.

Pſeaume 116.

LAudate Dominum omnes gentes : laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia ejus, & veritas Domini manet in æternum.

Pſeaume 117.

COnfitemini Domino quoniam bonus : quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

Dicat nunc Iſrael quoniam bonus, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum,

quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum, & exaudivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor, non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor, & ego deſpiciam inimicos meos.

Bonum eſt confidere in Domino, quam confidere in homine.

Bonum eſt ſperare in Domino, quam ſperare in principibus.

Omnes gentes circuierunt me; & in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdederunt me; & in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

Circumdederunt me ſicut apes, & exarſerunt ſicut ignis in ſpinis, & in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut caderem; & Dominus ſuſcepit me.

Fortitudo mea, & laus mea, Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem.

Vox exultationis & ſalutis, in tabernaculis juſtorum.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, ſed vivam, & narrabo opera Domini.

Caſtigans caſtigavit me Dominus, & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas juſtitiæ: ingreſſus in eas, confitebor Domino.

Hæc porta Domini; juſti intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudiſti me, & factus es mihi in ſalutem.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli.

A Domino factum eſt iſtud, & eſt mirabile in oculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dominus: exultemus & lætemur in eâ.

O Domine, ſalvum me fac; ô Domine, benè proſperare: benedîctus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: Deus Dominus, & illuxit nobis.

Conſtituite diem ſolemnem in condenſis, uſque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudiſti me, & factus es mihi in ſalutem.

Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

Pſeaume 118.

BEati immaculati in viâ, qui ambulant in lege Domini.

Beati qui ſcrutantur teſtimonia ejus, in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandaſti, mandata tua cuſtodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, ad cuſtodiendas juſtificationes tuas.

Tunc non confundar, cùm perſpexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quòd didici judicia juſtitiæ tuæ.

Juſtificationes tuas cuſtodiam; non me derelinquas uſquequaque.

In quo corrigit adoleſcentior viam ſuam? in cuſtodiendo ſermones tuos.

In toto corde meo exquiſivi te : ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abſcondi eloquia tua, ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine : doce me juſtificationes tuas.

In labiis meis, pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In viâ teſtimoniorum tuorum delectatus ſum, ſicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor, & conſiderabo vias tuas.

In juſtificationibus tuis meditabor : non obliviſcar ſermones tuos.

REtribue ſervo tuo, vivifica me, & cuſtodiam ſermones tuos.

Revela oculos meos, & conſiderabo mirabilia de lege tuâ.

Incola ego ſum in terrâ ; non abſcondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea deſiderare juſtificationes tuas, in omni tempore.

Increpaſti ſuperbos : maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium & contemptum, quia teſtimonia tua exquiſivi.

Etenim ſederunt principes, & adverſùm me loquebantur ; ſervus autem tuus exercebatur in juſtificationibus tuis.

Nam & teſtimonia tua meditatio mea eſt, & conſilium meum juſtificationes tuæ.

Adhæſit pavimento anima mea : vivifica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudiſti me : doce me juſtificationes tuas.

Viam juſtificationum tuarum inſtrue me ; & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me ; & de lege tuâ miſerere mei.

Viam veritatis elegi : judicia tua non ſum oblitus.

Adhæſi teſtimoniis tuis, Domine : noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cùm dilataſti cor meum.

LEgem pone mihi, Domine, viam juſtificationum tuarum; & exquiram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutabor legem tuam; & cuſtodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum, quia ipſam volui.

Inclina cor meum in teſtimonia tua, & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: in viâ tuâ vivifica me.

Statue ſervo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

Amputa opprobrium meum quod ſuſpicatus ſum, quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: in æquitate tuâ vivifica me.

Et veniat ſuper me miſericordia tua, Domine, ſalutare tuum ſecundùm eloquium tuum.

Et reſpondebo exprobrantibus mihi verbum, quia ſperavi in ſermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis uſquequaque, quia in judiciis tuis ſuperſperavi.

Et cuſtodiam legem tuam ſemper, in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquiſivi.

Et loquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regnum, & non confundebar.

Et meditabor in mandatis tuis; quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi; & exercebar in juſtificationibus tuis.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo; in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſolata eſt in humilitate meâ, quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi iniquè agebant uſquequaque: à lege autem tuâ non declinavi.

Memor fui judiciorum tuorum à ſeculo, Domine; & conſolatus ſum.

Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant juſtificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Domine, & cuſtodivi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, quia juſtificationes tuas exquiſivi.

Portio mea, Domine: dixi cuſtodire legem tuam.

Deprecatus ſum faciem tuam in toto corde meo: miſerere mei, ſecundùm eloquium tuum.

Cogitavi vias meas, & converti pedes meos in teſtimonia tua.

Paratus ſum, & non ſum turbatus, ut cuſtodiam mandata tua.

Funes peccatorum circomplexi ſunt me; & legem tuam non ſum oblitus.

Mediâ nocte ſurgebam ad confitendum tibi, ſuper judicia juſtificationis tuæ.

Particeps ego ſum omnium timentium te, & cuſtodientium mandata tua.

Miſericordiâ tuâ, Domine, plena eſt terra: juſtificationes tuas doce me.

BOnitatem feciſti cum ſervo tuo, Domine, ſecundùm verbum tuum.

Bonitatem, & diſciplinam, & ſcientiam doce me; quia mandatis tuis credidi.

Priuſquàm humiliarer, ego deliqui:

propterea eloquium tuum cuſtodivi.

Bonus es tu ; & in bonitate tuâ doce me juſtificationes tuas.

Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborum : ego autem in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.

Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum; ego verò legem tuam meditatus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me : ut diſcam juſtificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, ſuper millia auri & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & plaſmaverunt me : da mihi intellectum, & diſcam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur ; quia in verba tua ſuperſperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua, & in veritate tuâ humiliaſti me.

Fiat miſericordia tua ut conſoletur me, ſecundùm eloquium tuum ſervo tuo.

Veniant mihi miſerationes tuæ, & vivam, quia lex tua meditatio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè ini-

quitatem fecerunt in me ; ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, & qui noverunt teſtimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in juſtificationibus tuis, ut non confundar.

DEfecit in ſalutare tuum anima mea, & in verbum tuum ſuperſperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes : quandò conſolaberis me.

Quia factus ſum ſicut uter in pruinâ, juſtificationes tuas non ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſervi tui ? quando facies de perſequentibus me judicium.

Narraverunt mihi iniqui fabulationes ; ſed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas : iniquè perſecuti ſunt me, adjuva me.

Paulò minùs conſummaverunt me in terrâ, ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm miſericordiam tuam vivifica me, & cuſtodiam teſtimonia oris tui.

In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem & generationem veritas tua : fundaſti terram , & permanet.

Ordinatione tuâ perſeverat dies ; quoniam omnia ſerviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditatio mea eſt, tunc fortè periſſem in humilitate meâ.

In æternum non obliviſcar juſtificationes tuas ; quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego , ſalvum me fac ; quoniam juſtificationes tuas exquiſivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me : teſtimonia tua intellexi.

Omnis conſummationis vidi finem : latum mandatum tuum nimis.

QUomodo dilexi legem tuam, Domine: totâ die meditatio mea eſt.

Super inimicos meos prudentem me feciſti mandato tuo ; quia in æternum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi, quia teſtimonia tua meditatio mea eſt.

Super ſenes intellexi , quia mandata tua quæſivi.

Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos ; ut cuſtodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi ; quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua ! ſuper mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi : propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen ſemitis meis.

Juravi & ſtatui, cuſtodire judicia juſtitiæ tuæ.

Humiliatus ſum uſquequaque, Domine : vivifica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine, & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis ſemper, & legem tuam non ſum oblitus.

Poſuerunt peccatores laqueum mihi ; & de mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquiſivi teſtimonia tua in æternum ; quia exultatio cordis mei ſunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas juſtificationes tuas in æternum, propter retributionem.

INiquos odio habui, & legem tuam dilexi.

Adjutor & ſuſceptor meus es tu; & in verbum tuum ſuperſperavi.

Declinate à me maligni; & ſcrutabor mandata Dei mei.

Suſcipe me ſecundùm eloquium tuum, & vivam; & non confundas me ab expectatione meâ.

Adjuva me, & ſalvus ero; & meditabor in juſtificationibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judiciis tuis, quia injuſta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideò dilexi teſtimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: à judiciis enim tuis timui.

Feci judicium & juſtitiam: non tradas me calumniantibus me.

Suſcipe ſervum tuum in bonum: non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum, & in eloquium juſtitiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericor-

diam tuam, & juſtificationes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego, da mihi intellectum ut ſciam teſtimonia tua.

Tempus faciendi, Domine: diſſipaverunt legem tuam.

Ideò dilexi mandata tua: ſuper aurum & topazion.

Proptereà ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

Mirabilia teſtimonia tua; ideò ſcrutata eſt ea anima mea.

Declaratio ſermonum tuorum illuminat, & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi ſpiritum; quia mandata tua deſiderabam.

Aſpice in me, & miſerere mei, ſecundùm judicium diligentium nomen tuum.

Greſſus meos dirige ſecundùm eloquium tuum, & non dominetur mei omnis injuſtitia.

Redime me à calumniis hominum, ut cuſtodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina ſuper ſervum tuum, & doce me juſtificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei; quia non cuſtodierunt legem tuam.

Juſtus es, Domine, & rectum judicium tuum.

Mandaſti juſtitiam teſtimonia tua, & veritatem tuam nimis.

Tabeſcere me fecit zelus meus; quia obliti ſunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer; & ſervus tuus dilexit illud.

Adoleſcentulus ſum ego, & contemptus: juſtificationes tuas non ſum oblitus.

Juſtitia tua, juſtitia in æternum; & lex tua veritas.

Tribulatio & anguſtia invenerunt me: mandata tua meditatio mea eſt.

Æquitas teſtimonia tua in æternum: intellectum da mihi & vivam.

CLamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine: juſtificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, ſalvum me fac, ut cuſtodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, & clamavi; quia in verba tua ſuperſperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo; ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericordiam tuam, Domine; & ſecundùm judicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt perſequentes me iniquitati: à lege autem tuâ longè facti ſunt.

Propè es tu, Domine; & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de teſtimoniis tuis; quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe me; quia legem tuam non ſum oblitus.

Judica judicium meum, & redime me: propter eloquium tuum vivifica me.

Longè à peccatoribus ſalus; quia juſtificationes tuas non exquiſierunt.

Miſericordiæ tuæ multæ, Domine: ſecundùm judicium tuum vivifica me.

Multi qui perſequuntur me, & tribulant me: à teſtimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes & tabeſcebam; quia eloquia tua non cuſtodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: in miſericordiâ tuâ vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in æternum omnia judicia juſtitiæ tuæ.

PRincipes perſecuti ſunt me gratis, & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego ſuper eloquia tua, ſicut qui invenit ſpolia multa.

Iniquitatem odio habui & abominatus ſum: legem autem tuam delexi.

Septies in die laudem dixi tibi ſuper judicia juſtitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam; & non eſt illis ſcandalum.

Expectabam ſalutare tuum, Domine, & mandata tua dilexi.

Cuſtodivit anima mea teſtimonia tua, & dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & teſtimonia tua; quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conſpectu tuo, Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo: ſecundùm

ſecundùm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum; cùm docueris me juſtificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum; quia omnia mandata ſua, æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me; quoniam mandata tua elegi.

Concupivi ſalutare tuum, Domine; & lex tua meditatio mea eſt.

Vivet anima mea, & laudabit te; & judicia tua adjuvabunt me.

Erravi ſicut ovis quæ periit: quære ſervum tuum, quia mandata tua non ſum oblitus. *Pſeaume.* 119.

AD Dominum cùm tribularer, clamavi, & exaudivit me.

Domine, libera animam meam à labiis iniquis, & à linguâ doloſâ.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, ad linguam doloſam.

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus deſolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt! habitavi cum habitantibus

Cedar : multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus : cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Pſeaume 120.

LEvavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino; qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet qui cuſtodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet, qui cuſtodit Iſrael.

Dominus cuſtodit te, Dominus protectio tua ſuper manum dexteram tuam.

Per diem ſol non uret te, neque luna per noctem.

Dominus cuſtodit te ab omni malo : cuſtodiat animam tuam Dominus.

Dominus cuſtodiat introitum tuum & exitum tuum, ex hoc nunc, & uſque in ſeculum.

Pſeaume 121.

LÆtatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri, in atriis tuis Jeruſalem.

Jeruſalem quæ ædificatur ut civitas, cujus participatio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcenderunt tribus, tribus Domini, teſtimonium Iſrael, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic ſederunt ſedes in judicio, ſedes ſuper domum David.

Rogate quæ ad pacem ſunt Jeruſalem; & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei noſtri, quæſivi bona tibi.

Pſeaume 122.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in cœlis.

Ecce ſicut oculi ſervorum in manibus dominorum ſuorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuæ; ita oculi noſtri ad Dominum Deum

noſtrum, donec miſereatur noſtrî.

Miſerere noſtrî, Domine, miſerere noſtri; quia multùm repleti ſumus deſpectione.

Quia multum repleta eſt anima noſtra: opprobrium abundantibus, & deſpectio ſuperbis.

Pſeaume 123.

NIſi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Iſrael, niſi quia Dominus erat in nobis.

Cùm exurgerent homines in nos, fortè vivos deglutiſſent nos.

Cum iraſceretur furor eorum in nos, forſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſivit anima noſtra, forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt, de laqueo venantium.

Laqueus contritus eſt, & nos liberati ſumus.

Adjutorium noſtrum in nomine Domini, qui fecit cœlum & terram.

QUi confidunt in Domino, ſicut mons Sion: non commovebitur in æternum, qui habitat in Jeruſalem.

Montes in circuitu ejus, & Dominus in circuitu populi ſui, ex hoc nunc, & uſque in ſeculum

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum ſuper ſortem juſtorum; ut non extendant juſti ad iniquitatem manus ſuas.

Benefac, Domine, bonis, & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax ſuper Iſrael.

Pſeaume 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion, facti ſumus ſicut conſolati.

Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum, & lingua noſtra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiſcum: facti ſumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem noſtram, ſicut torrens in auſtro.

Qui ſeminant in lacrymis in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, mittentes ſemina ſua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos.

Pſeaume 126.

NIſi Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Niſi Dominus cuſtodierit civitatem; fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere: ſurgite poſtquam ſederitis, qui manducatis panem doloris: cùm dederit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hereditas Domini, filii: merces fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, ita filii excuſſorum.

Beatus vir qui implevit deſiderium ſuum ex ipſis: non confundetur, cùm loquetur inimicis ſuis in portâ.

BEati omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis : beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans in lateribus domûs tuæ.

Filii tui ſicut novellæ olivarum in circuitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Jeruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem ſuper Iſrael.

Pſeaume 128.

SÆpè expugnaverunt me à juventute meâ, dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnaverunt me à juventute meâ : etenim non potuerunt mihi.

Supra dorſum meum fabricaverunt peccatores : prolongaverunt iniquitatem ſuam.

Dominus juſtus concidit cervices peccatorum.

Confundantur, & convertantur retrorſùm, omnes qui oderunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectorum, quod priuſquam evellatur, exaruit.

De quo non implevit manum ſuam qui metit; & ſinum ſuum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant: benedictio Domini ſuper vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Pſeaume 129.

De profundis clamavi ad te, Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obſervaveris, Domine; Domine, quis ſuſtinebit.

Quia apud te propitiatio eſt, & propter legem tuam ſuſtinui te, Domine.

Suſtinuit anima mea in verbo ejus: ſperavit anima mea in Domino.

A cuſtodiâ matutinâ uſque ad noctem ſperet Iſrael in Domino.

Quia apud Dominum miſericordia, & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſrael ex omnibus iniquitatibus ejus.

Pſeaume 130.

DOmine, non eſt exaltatum cor meum neque elati ſunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis; neque in mirabilibus ſuper me.

Si non humiliter ſentiebam, ſed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſuâ, ita retributio in animâ meâ.

Speret Iſrael in Domino, ex hoc nunc & uſque in ſeculum.

Pſeaume 131.

MEmento, Domine, David, & omnis manſuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.

Si introîero in tabernaculum domûs meæ, ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.

Si dedero ſomnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : invenimus eam in campis ſylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus : adorabimus in loco ubi ſteterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam ; tu & arca ſanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur juſtitiam ; & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum, non avertas faciem Chriſti tui.

JUravit Dominus David veritatem, & non fruſtrabitur eum : de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodierint filii tui teſtamentum meum, & teſtimonia mea hæc quæ docebo eos.

Et filii eorum uſque in ſeculum, ſedebunt ſuper ſedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion : elegit eam in habitationem ſibi.

Hæc requies mea in ſeculum ſeculi ; hîc habitabo quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam : pauperes ejus ſaturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam ſalutari : & ſancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David : paravi lucernam Chriſto meo.

Inimicos ejus induam confuſione ; ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio mea.

Pſeaume 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron.

Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus: ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.

Quoniam illîc mandâvit Dominus benedictionem, & vitam uſque in ſeculum.

Pſeaume 133.

ECce nunc benedicite Dominum, omnes ſervi Domini.

Quis ſtatis in domo Domini, in atriis domûs Dei noſtri.

In noctibus extollite manus veſtras in ſancta, & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

LAudate nomen Domini; laudate ſervi Dominum.

Qui ſtatis in domo Domini, in atriis domûs Dei noſtri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus: pſallite nomini ejus, quoniam ſuave.

Quoniam Jacob elegit ſibi Dominus, Iſrael in poſſeſſionem ſibi.

Quia ego cognovi quòd magnus eſt Dominus, & Deus noſter præ omnibus Diis.

Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit, in cœlo, in terrâ, in mari, & in omnibus abyſſis.

Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de theſauris ſuis, qui percuſſit primogenita Ægypti ab homine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodigia in medio tui, Ægypte, in Pharaonem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percuſſit gentes multas, & occidit Reges fortes.

Sehon Regem Amorrhæorum, & Og,

Regem Baſan, & omnia regna Chanaam.

Et dedit terram eorum hæreditatem: hæreditatem Iſrael populo ſuo.

Domine, nomen tuum in æternum: Domine, memoriale tuum in generationem & generationem.

Quia judicabit Dominus populum ſuum, & in ſervis ſuis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum & aurum, opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient; neque enim eſt ſpiritus in ore ipſorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael, benedicite Domino: domus Aaron, benedicite Domino.

Domus Levi, benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jeruſalem.

Pſeaume 135.

COnfitemini Domino, quoniam bonus,

quoniam in æternum miſericordia ejus.

Confitemini Deo deorum quoniam in æternum miſericordia ejus.

Confitemini Domino dominorum, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui fecit mirabilia magna ſolus, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui firmavit terram ſuper aquas, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Solem in poteſtatem diei, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Lunam & ſtellas in poteſtatem noctis, quoniam in æternum miſericordia ejus.

(CONfitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum miſericordia ejus.)

Qui percuſſit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui eduxit Iſrael de medio eorum, quo-

niam in æternum miſericordia ejus.

In manu potenti, & brachio excelſo, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui diviſit mare rubrum in diviſiones; quoniam in æternum miſericordia ejus.

Et eduxit Iſrael per medium ejus, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Et excuſſit Pharaonem & virtutem ejus in mari rubro, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui traduxit populum ſuum per deſertum, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui percuſſit Reges magnos, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Et occidit Reges fortes, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Sehon, Reges Amorrhæorum, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Et og, Regem Baſan, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Hæreditatem Iſrael ſervo ſuo, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Quia in humilitate noſtra memor fuit noſtri, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis noſtris, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui dat eſcam omni carni, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Confitemini Deo cœli, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Confitemini Domino dominorum; quoniam in æternum miſericordia ejus.

P*ſeaume* 136.

SUper flumina Babylonis, illic ſedimus, & flevimus cùm recordaremur Sion.

In ſalicibus in medio ejus, ſuſpendimus organa noſtra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos, hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini, in terrâ alienâ.

Si oblitus fuero tui, Jeruſalem, oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat

Adhæreat lingua mea faucib
non meminero tui.

Si non propoſuero Jeruſalem ,
cipio lætitiæ meæ.

Memor eſto , Domine , filiorum Edom,
in die Jeruſalem.

Qui dicunt : Exinanite , exinanite , uſque ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis miſera : beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuiſti nobis.

Beatus qui tenebit , & allidet parvulos tuos ad petram.

Pſeaume 137.

CONfitebor tibi, Domine, in toto corde meo; quoniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelorum pſallam tibi : adorabo ad templum ſanctum tuum.

Et confitebor nomini tuo ſuper miſericordiâ tuâ & veritate tuâ ; quoniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me : multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi , Domine, omnes Re-

quia audierunt omnia verba

...tent in viis Domini, quoniam ...eſt gloria Domini.

Quoniam excelſus Dominus, & humilia reſpicit, & alta à longè cognoſcit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit dextera tua.

Domine, retribuet pro me: Domine, miſericordia tua in ſeculum; opera manuum tuarum ne deſpicias.

Pſeaume 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me: tu cognoviſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam.

Intellexiſti cogitationes meas de longè: ſemitam meam, & funiculum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, quia non eſt ſermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognoviſti omnia noviſſima & antiqua: tu formaſti me, &

poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me, confortata eſt, & non potero ad eam.

Quò ibo à ſpiritu tuo? & quò à facie tuâ fugiam.

Si aſcendero in cœlum, tu illic es: ſi deſcendero in infernum, ades.

Si ſumpſero pennas meas diluculo, & habitavero in extremis maris.

Etenim illùc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua.

Et dixi: forſitan tenebræ conculcabunt me; & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obſcurabuntur à te, & nox ſicut dies illuminabitur: ſicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de utero matris meæ.

COnfitebor tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es, mirabilia opera tua, & anima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultatum os meum à te, quod feciſti in occulto; & ſubſtantia mea in inferioribus terræ,

Imperfectum meum viderunt oculi tui ; & in libro tuo omnes ſcribentur : dies formabuntur , & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui, Deus : nimis confortatus eſt principatus eorum.

Dinumerabo eos , & ſuper arenam multiplicabuntur : exurrexi , & adhuc ſum tecum.

Si occideris , Deus peccatores ; viri ſanguinum , declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te , Domine , oderam , & ſuper inimicos tuos tabeſcebam.

Perfecto odio oderam illos ; & inimici facti ſunt mihi.

Proba me , Deus , & ſcito cor meum : interroga me , & cognoſce ſemitas meas.

Et vide ſi via iniquitatis in me eſt , & deduc me in viâ æternâ.

Pſeaume 139.

ERipe me, Domine, ab homine malo : à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: totâ die conſtituebant prælia.

Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentis: venenum aſpidum ſub labiis eorum.

Cuſtodi me, Domine, de manu peccatoris; & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt ſupplantare greſſus meos; abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: juxta iter ſcandalum poſuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu; exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

DOmine, Domine, virtus ſalutis meæ, obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, à deſiderio meo peccatori; cogitaverunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum; labor labiorum ipſorum operiet eos.

Cadent ſuper eos carbones: in ignem dejicies eos; in miſeriis non ſubſiſtent.

Vir linguoſus non dirigetur in terrâ: virum injuſtum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, & vindictam pauperum.

Verumtamen juſti confitebuntur nomini tuo; & habitabunt recti cum vultu tuo.

Pſeaume 140.

DOmine, clamavi ad te, exaudi me: intende voci meæ, cùm clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: elevatio manuum mearum, ſacrificium veſpertinum.

Pone, Domine, cuſtodiam ori meo, & oſtium circumſtantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ: ad excuſandas excuſationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me juſtus in miſericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea, in beneplacitis eorum.

Abſorpti ſunt juncti petræ judices eorum : audient verba mea, quoniam potuerunt.

Sicut craſſitudo terræ erupta eſt ſuper terram, diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Domine, Domine, oculi mei : in te ſperavi, non auferas animam meam.

Cuſtodi me à laqueo quem ſtatuerunt mihi, & à ſcandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores : ſingulariter ſum ego, donec tranſeam.

Pſeaume 141.

VOce meâ ad Dominum clamavi : voce meâ ad Dominum deprecatus ſum.

Effundo in conſpectu ejus orationem meam, & tribulationem meam ante ipſum pronuntio.

In deficiendo ex me ſpiritum meum ; & tu cognoviſti ſemitas meas.

In viâ hac quâ ambulabam, abſconderunt laqueum mihi.

Conſiderabam ad dexteram, & videbam; & non erat qui cognoſceret me.

Periit fuga à me; & non eſt qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine; dixi: Tu es ſpes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam; quia humiliatus ſum nimis.

Libera me à perſequentibus me; quia confortati ſunt ſuper me.

Educ de cuſtodiâ animam meam, ad confitendum nomini tuo: me expectant juſti, donec retribuas mihi.

Pſeaume 142.

DOmine, exaudi orationem meam; auribus percipe obſecrationem meam in veritate tuâ; exaudi me in tuâ juſtitiâ.

Et non intres in judicium cum ſervo tuo; quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecutus eſt inimicus animam meam: humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi; & anxiatus eſt ſuper me ſpiritus

meus : in me turbatum eſt cor meum.

Memor fui dierum antiquorum : meditatus ſum in omnibus operibus tuis, in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea ſicut terra ſine aquâ tibi.

Velociter exaudi me, Domine; defecit ſpiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me; & ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè miſericordiam tuam; quia in te ſperavi.

Notam fac mihi viam, in quâ ambulem : quia ad te levavi animam meam.

ERipe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam meam; & in miſericordia tua diſperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam

meam ; quoniam ego ſervus tuus ſum.

Pſeaume 143.

BEnedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

Miſericordia mea, & refugium meum; ſuſceptor meus, & liberator meus.

Protector meus, & in ipſo ſperavi : qui ſubdit populum meum ſub me.

Domine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei ? aut filius hominis, quia reputas eum ?

Homo vanitati ſimilis factus eſt : dies ejus ſicut umbra prætereunt.

Domine, inclina cœlos tuos, & deſcende : tange montes, & fumigabunt.

Fulgura corruſcationem, & diſſipabis eos : emitte ſagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto : eripe me, & libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum eſt vanitatem ; & dextera eorum, dextera iniquitatis.

DEus, canticum novum cantabo tibi : in pſalterio decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalutem regibus ; qui redemiſti David ſervum tuum ; de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum eſt vanitatem ; & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii ſicut novellæ plantationes, in juventute ſuâ.

Filiæ eorum compoſitæ, circumornatæ, ut ſimilitudo templi.

Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fœtoſæ, abundantes in egreſſibus ſuis ; boves eorum craſſæ.

Non eſt ruina maceriæ, neque tranſitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc ſunt : beatus populus, cujus Dominus, Deus ejus.

Pſeaume 144.

EXaltabo te, Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Per ſingulos dies benedicam tibi : & laudabo nomen tuum in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis, & magnitudinis ejus non eſt finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua, & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentia gloriæ ſanctitatis tuæ loquentur, & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ ſuavitatis tuæ eructabunt, & juſtitiâ tuâ exultabunt.

MIſerator, & miſericors Dominus, patiens & multum miſericors.

Suavis Dominus univerſis, & miſerationes ejus ſuper omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; & ſancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur;

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium ſeculorum; & dominatio tua in omni generatione & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis ſuis, & ſanctus in omnibus operibus ſuis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt, & erigit omnes eliſos.

Oculi omnium in te ſperant, Domine, & tu das eſcam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, & imples omne animal benedictione.

JUſtus Dominus in omnibus viis ſuis, & ſanctus in omnibus operibus ſuis.

Propè eſt Dominus omnibus invocantibus eum, omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium ſe faciet, & deprecationem eorum exaudiet, & ſalvos faciet eos.

Cuſtodit Dominus omnes diligentes ſe, & omnes peccatores diſperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro nomini ſancto ejus in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

LAuda, anima mea Dominum : laudabo Dominum in vitâ meâ, pſallam Deo meo quamdiù fuero.

Nolite confidere in principibus : in filiis hominum, in quibus non eſt ſalus.

Exibit ſpiritus ejus, & revertetur in terram ſuam : in illâ die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, ſpes ejus in Domino Deo ipſius, qui fecit cœlum & terram, mare, & omnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtodit veritatem in ſeculum, facit judicium injuriam patientibus, dat eſcam eſurientibus.

Dominus ſolvit compeditos : Dominus illuminat cœcos.

Dominus erigit eliſos : Dominus diligit juſtos.

Dominus cuſtodit advenas, pupillum & viduam ſuſcipiet, & vias peccatorum diſperdet

Regnabit Dominus in ſecula ? Deus tuus, Sion, in generationem & generationem.

Pſeaume 146.

LAudate Dominum, quoniam bonus eſt pſalmus: Deo noſtro ſit jucunda decoraque laudatio.

Ædificans Jeruſalem Dominus: diſperſiones Iſraelis congregabit.

Qui ſanat contritos corde, & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem ſtellarum, & omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noſter, & magna virtus ejus, & ſapientiæ ejus non eſt numerus.

Suſcipiens manſuetos Dominus: humilians autem peccatores uſque ad terram.

Præcinite Domino in confeſſione: pſallite Deo noſtro in citharâ.

Qui operit cœlum nubibus, & parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum, & herbam ſervituti hominum.

Qui dat jumentis eſcam ipſorum, & pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem

habebit ; nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum eſt Domino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericordiâ ejus.

Pſeaume 147.

LAuda, Jeruſalem, Dominum : lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Qui poſuit fines tuos pacem, & adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquium ſuum terræ, velociter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam, nebulam ſicut cinerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas : ante fâciem frigoris ejus quis ſuſtinebit ?

Emittet verbum ſuum, & liquefaciet ea : flabit ſpiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum ſuum Jacob, juſtitias & judicia ſua Iſrael.

Non fecit taliter omni nationi, & judicia ſua non manifeſtavit eis.

LAudate Dominum de cœlis : laudate eum in excelſis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus : laudate eum, omnes virtutes ejus.

Laudate eum, ſol & luna : laudate eum, omnes ſtellæ & lumen.

Laudate eum, cœli cœlorum : & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Domini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt : ipſe mandavit, & creata ſunt.

Statuit ea in æternum, & in ſeculum ſeculi ; præceptum poſuit & non præteribit.

Laudate Dominum de terrâ ; dracones, & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glacies, ſpiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus,

Montes, & omnes colles ; ligna fructifera, & omnes cedri.

Beſtiæ, & univerſa pecora ; ſerpentes & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi ; principes & omnes judices terræ.

Juvenes & virgines, ſenes cum junio-

ribus, laudent nomen Domini, quia exaltatum eſt nomen ejus ſolius.

Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram, & exaltavit cornu populi ſui.

Hymnus omnibus ſanctis ejus, filiis Iſrael, populo appropinquanti ſibi.

Pſeaume 149.

CAntate Domino canticum novum: laus ejus in eccleſiâ ſanctorum.

Lætetur Iſrael in eo qui fecit eum; & filii Sion exultent in Rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: in tympano & pſalterio pſallant ei.

Quia beneplacitum eſt Domino in populo ſuo, & exultabit manſuetos in ſalutem.

Exultabunt ſancti in gloriâ: lætabuntur in cubilibus ſuis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, & gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis.

Ad alligandos Reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conſcriptum: gloria hæc eſt omnibus ſanctis ejus.

Pſeaume 150.

LAudate Dominum in ſanctis ejus: laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: laudate eum ſecundùm multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in ſono tubæ: laudate eum in pſalterio & citharâ.

Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis bene ſonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: omnis ſpiritus laudet Dominum.

Les Vêpres du Dimanche.

Dixit Dominus, page 199.
Confitebor tibi, p. 200.
Beatus vir, p. 201. Laudate pueri, p. 202.
In exitu, 203.

Hymne à Rome. S. Ambroiſe.

LUcis creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis novæ,
Mundi parans originem.
Qui mane junctum veſperi
Diem vocari præcipis:
Tetrum cahos illabitur,
Audi preces cum fletibus.
Ne mens gravata crimine,
Vitæ ſit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seſeque culpis illigat.
Cœlorum pulſet intimum;
Vitale tollat præmium:
Vitemus omne noxium:
Purgemus omne peſſimum.
Præſta, Pater piiſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paracleto,
Regnans per omne ſeculum. Amen.

MAgnificat, anima mea Dominum.

Et exultavit ſpiritus meus, in Deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt ; & ſanctum nomen ejus.

Et miſericordia ejus à progenie in progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio ſuo : diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede, & exaltavit humiles.

Eſurientes implevit bonis, & divites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſrael puerum ſuum, recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt ad patres noſtros Abraham, & ſemini ejus in ſecula.

A COMPLIES.

CONverte nos, Deus, ſalutaris noſter ;
Et averte iram tuam à nobis.

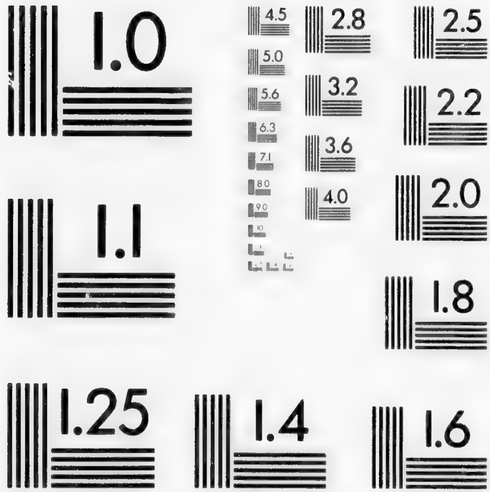
Deus, in adjutorium, &c.

Pſeaume 4. Cum invocarem, page 4.
Pſeaume 30. In te, page 47.
Pſeaume 90. Qui habitat, page 161.
Pſ. 133. Ecce, p. 235.

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc
1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 – 0300 – Phone
(716) 288 – 5989 – Fax

Antienne. Scuto circumdabit te veritas ejus : non timebis à timore nocturno.

Hymne.

TE lucis ante terminum,
Rerum creator, poſcimus,
Ut pro tuâ clementiâ,
Sis præſul ad cuſtodiam.
Procul recedant ſomnia.
Et Noctium phantaſmata,
Hoſtemque noſtrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Præſta, Pater omnipotens,
Per Jeſum Chriſtum Dominum,
Qui tecum in perpetuum
Regnat cum Sancto Spiritu. Amen.

Dans l'Office de la Vierge. Hymne.

VIrgo Dei genitrix, quem totus non capit orbis :
In tua ſe clauſit viſcera factus homo.
Hinc merito dicent te ſecula cuncta beatam.
Hinc populi matrem te dominamque colunt.
Suſcipe quos pia plebs tibi pendere certat honores.

Annue, ſollicita quam prece poſcit opem.
Gloria magna Patri, compar ſit gloria nato.
Amborum tibi par, Spiritus alme decus.
Amen.

Chapitre I. *Teſſ.* 5

OMnes vos filii lucis eſtis, & filii diei: non ſumus noctis, neque tenebrarum: igitur non dormiamus ſicut & cæteri, ſed vigilemus & ſobrii ſimus.

Chapitre. *Jerem.* 4. à Rome.

TU autem in nobis es, Domine, & nomen tuum invocatum eſt ſuper nos: ne derelinquas nos.

R. Deo gratias.

R. br. In manus tuas, Domine, commendo ſpiritum meum. In manus tuas, &c.

V. Redemiſti me, Domine, Deus veritatis, Commendo. Gloria. In manus.

V. Cuſtodi me, Domine, ût pupillam oculi:

R. Sub umbrâ alarum tuarum protege me.

Cantique de Siméon. *Luc.* 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Domine, ſecundùm verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei, ſalutare tuum.

Quod paraſti, ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium; & gloriam plebis tuæ Iſrael. Gloria Patri.

Ant. Salva nos, Domine, vigilantes, cuſtodi nos dormientes, ut vigilemus cum Chriſto, & requieſcamus in pace.

Ant. Domine, dabis pacem nobis; omnia enim opera noſtra operatus es nobis.

Oremus.

VIſita, quæſumus, Domine, habitationem iſtam; & omnes inſidias inimici ab eâ longè repelle: Angeli tui ſancti habitant in eâ, qui nos in pace cuſtodiant, & benedictio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dominum noſtrum, &c.

Antienne à la Sainte Vierge.

INviolata, integra, & caſta es, Maria,
quæ es effecta fulgida cœli porta;
O Mater alma Chriſti chariſſima,
Suſcipe pia laudum præconia,
Noſtra ut pura pectora ſint & corpora.
Te nunc flagitant devota corda & ora.

Tua per precata dulciſona
Nobis concedas veniam per ſecula,
O benigna, ô Regina, ô Maria!
Quæ ſola inviolata permanſiſti.

Le Lundi à Vêpres.

Dilexi, quoniam, *page* 205.
Levavi oculos, *page* 226.
Niſi quia, *page* 228.
In convertendo, *page* 229.
Super flumina, *page* 240.

Le Mardi a Vêpres.

Ad Dominum, *p.* 225. Lætatus, *p.* 226. Ecce quam bonum, *page* 235. Domine clamavi, *page* 246. Voce meâ, *page* 247.

Le Mercredi à Vêpres.

Ad te levavi, *p.* 227. Qui confidunt, *p.* 229. Niſi Dominus, *p.* 230. De profundis, *p.* 232. Domine, non eſt, *p.* 233.

Le Jeudi à Vêpres.

Credidi propter, *pag.* 206. Confitebor tibi, 241. Exaltabo te, *p.* 251. Miſerator, *p.* 252. Juſtus Dominus, *p.* 253.

Le Vendredi à Vêpres.

Sæpè expugnaverunt, *p.* 231. Domine

probaſti, *p.* 242. Confitebor tibi, *p.* 243. Eripe me, *p.* 244. Domine, Domine, *p.* 245.

Le Samedi à Vêpres.

℣ Beati omnes, *p.* 231. Memento, Domine, *p.* 233. Juravit Dominus, *p.* 234. Benedictus, *p.* 250. Deus canticum, *p.* 251.

CANTIQUES
POUR LES LAUDES.

Cantiques des trois Jeunes hommes.

Dan. 3.

Pour le Dimanche.

BEnedicite, omnia opera Domini, Domino : laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino : benedicite, cœli, Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Domino : benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

Benedicite, ſol & luna, Domino : benedicite, ſtellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber & ros, Domino: benedicite, omnes ſpiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis & æſtus, Domino: benedicite, frigus & æſtus, Domino.

Benedicite, rores & pruina, Domino: benedicite, gelu & frigus, Domino.

Benedicite, glacies & nives, Domino: benedicite, noctes & dies, Domino.

Benedicite, lux & tenebræ, Domino: benedicite, fulgura & nubes, Domino.

Benedicat terra Dominum; laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite, montes & colles, Domino: benedicite, univerſa germinantia in terrà, Domino.

Benedicite, fontes, Domino: benedicite, maria & flumina, Domino.

Benedicite, cete & omnia quæ moventur in aquis, Domino: benedicite, omnes volucres cœli, Domino.

Benedicite, omnes beſtiæ & pecora, Domino: benedicite, filii hominum, Domino.

Benedicat Iſrael Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite, ſacerdotes Domini, Domino: benedicite, ſervi Domini, Domino.

Benedicite, ſpiritus & animæ juſtorum, Domino: benedicite, ſancti & humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Miſael, Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicamus Patrem & Filium, cum ſancto ſpiritu: laudemus & ſuperexaltemus eum in ſecula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli; & laudabilis, & glorioſus, & ſuperexaltatus in ſecula.

Cantique de Moyſe, pour le Lundi.

CAntemus Domino, glorioſè enim magnificatus eſt, equum & aſcenſórem dejecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem.

Iſte Deus meus, & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quaſi vir pugnator: omnipotens nomen ejus.

Currus Pharaonis & exercitum ejus projecit in mare : electi principes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuerunt eos ; deſcenderunt in profundum quaſi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificata eſt in fortitudine : dextera tua, Domine, percuſſit inimicum.

Et in multitudine gloriæ tuæ depoſuiſti adverſarios tuos : miſiſti iram tuam quæ devoravit eos ſicut ſtipulam.

Et in ſpiritu furoris tui congregatæ ſunt aquæ : ſtetit unda fluens, congregatæ ſunt abyſſi in medio mari.

Dixit inimicus, perſequar & comprehendam ; dividam ſpolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum ; interficiet eos manus mea.

Flavit ſpiritus tuus & operuit eos mare : ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis ſimilis tui in fortibus, Domine? quis ſimilis tui, magnificus in ſanctitate,

terribilis, atque laudabilis, & faciens mirabilia?

Extendiſti manum tuam, & devoravit eos terra.

Dux fuiſti in miſericordiâ tuâ populo quem redemiſti, & potaſti eum in fortitudine tua ad habitaculum ſanctum tuum.

Aſcenderunt populi, & irati ſunt: dolores obtinuerunt habitatores Philiſthiim.

Tunc conturbati ſunt principes Edom; robuſtos Moab obtinuit tremor, obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Iruat ſuper eos formido & pavor: in magnitudine brachii tui fiant immobiles quaſi lapis.

Donec pertranſeat populus tuus, Domine: donec pertranſeat populus tuus iſte quem poſſediſti.

Introduces eos, & plantabis in monte hæreditatis tuæ, firmiſſimo habitaculo tuo quod operatus es, Domine.

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ.

Dominus regnabit, in æternum & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques Pharao cum curribus & equitibus ejus in mare; & reduxit ſuper eos DOMINUS aquas maris.

Filii autem Iſrael ambulaverunt per ſiccùm, in medio ejus.

Cantique d'Ezechias, pour le Mardi.

EGo dixi: in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi; quæſivi reſiduum annorum meorum.

DIXI: non videbo DOMINUM DEUM in terra viventium: non aſpiciam hominem ultrà, & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata eſt, & convoluta eſt à me, quaſi tabernaculum paſtorum.

Præciſa eſt velut à texente, vita mea; dum adhuc ordirer, ſuccidit me: de mane uſque ad veſperam finies me.

Sperabam uſque ad mane; quaſi leo ſic contrivit omnia oſſa mea: de mane uſque ad veſperam finies me.

Sicut pullus hirundinis ſic clamabo: meditabor ut columba.

Attenuati ſunt oculi mei ſuſpicientes in

excelſum : Domine, vim patior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondebit mihi, cùm ipſe fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos, in amaritudine animæ meæ.

Domine, ſi ſic vivitur, & in talibus vita ſpiritûs mei; corripies me, & vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amariſſima; tu autem eruiſti animam meam ut non periret.

Projeciſti poſt tergum tuum, omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te : non expectabunt, qui deſcendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitebitur tibi, ſicut & ego hodiè : pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine : ſalvum me fac, & pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus vitæ noſtræ in domo Domini.

Cantique d'Iſaie, pour le Mercredi.

CONfitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi : converſus eſt furor tuus, & conſolatus es me.

Ecce Deus ſalvator meus : fiducialiter agam, & non timebo.

Quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, & dicetis in die illâ : confitemini Domino, & invocate nomen ejus.

Notas facite in populis adinventiones ejus : mementote quoniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam magnificè fecit : annuntiate hoc in universâ terrâ.

Exulta & lauda, habitatio Sion : quia magnus in medio tui ſanctus Iſrael.

Cantique d'Anne, pour le Jeudi.

EXultavit cor meum in Domino, & exaltatum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatatum eſt os meum ſuper inimicos meos : quia lætata ſum in ſalutari tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dominus; neque enim eſt alius extra te; & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolite multiplicare loqui ſublimia, gloriantes: recedant vetera de ore veſtro.

Quia Deus ſcientiarum Dominus eſt, & ipſi præparantur cogitationes.

Arcus fortium ſuperatus eſt; & infirmi accincti ſunt robore.

Repleti priùs pro panibus ſe locaverunt; & famelici ſaturati ſunt.

Donec ſterilis peperit plurimos; & quæ multos habebat filios, infirmata eſt.

Dominus mortificat, & vivificat: & deducit ad inferos, reducit.

Dominus pauperem facit & ditat: humiliat & ſublevat.

Suſcitat de pulvere egenum, & de ſtercore elevat pauperem.

Ut ſedeat cum principibus, & ſolium gloriæ teneat.

Domini enim ſunt cardines terræ, & poſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctorum ſuorum ſervabit, &

impii in tenebris conticeſcent ; quia non in fortitudine ſua roborabitur vir.

Dominum formidabunt adverſarii ejus ; & ſuper ipſos in cœlis tonabit.

Dominus judicabit fines terræ, & dabit imperium Regi ſuo, & ſublimabit cornu Chriſti ſui.

Cantique d'Habacuc, pour le Vendredi.

DOmine, audivi auditionem tuam, & timui.

Domine, opus tuum : in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies : cùm iratus fueris, miſericordiæ recordaberis.

Deus ab Auſtro veniet, & ſanctus de monte Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus, & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus ejus : ibi abſcondita eſt fortitudo ejus.

Ante faciem ejus ibit mors, & egredietur diabolus ante pedes ejus.

Stetit & menſus eſt terram : aſpexit, &

diſſolvit gentes ; & contriti ſunt montes ſeculi.

Incurvati ſunt colles mundi, ab itineribus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria œthiopiæ : turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine ? aut in fluminibus furor tuus ? vel in mari indignatio tua ?

Qui aſcendes ſuper equos tuos, & quadrigæ tuæ ſalvatio.

Suſcitans ſuſcitabis arcum tuum : juramenta tribubus quæ locutus es.

Fluvios ſcindes terræ ; viderunt te, & doluerunt montes ; gurges aquarum tranſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam : altitudo manus ſuas levavit.

Sol & luna ſteterunt in habitaculo ſuo ; in luce ſagittarum tuarum ibunt, in ſplendore fulgurantis haſtæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram : & in furore obſtupefacies gentes.

Egreſſus es in ſalutem populi tui, in ſalutem cum Chriſto tuo.

Prcuſſiſti caput de domo impii ; denudaſti fundamentum ejus uſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris ejus, capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad diſpergendum me.

Exultatio eorum, ſicut ejus qui devorat pauperem in abſcondito.

Viam feciſti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

Exultatio eorum, ſicut ejus qui devorat pauperem in abſcondito.

Viam feciſti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

Audivi, & conturbatus eſt venter meus: à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in oſſibus meis, & ſubter me ſcateat.

Ut requieſcam in die tribulationis, ut aſcendam ad populum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florebit ; & non erit germen in vineis.

Mentientur opus olivæ ; & arva non afferent cibum.

Abſcindetur de ovili pecus : & non erit armentum in præſepibus.

Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jeſu meo.

Deus Dominus fortitudo mea ; & ponet pedes meos quaſi cervorum.

Et ſuper excelſa mea deducet me victor in pſalmis canentem.

Cantique de Moyſe, pour le Samedi.

AUdite, cœli, quæ loquor, audiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut pluvia doctrina mea : fluat ut ros eloquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, & quaſi ſtillæ ſuper gramina.

Quia nomen Domini invocabo : date magnificentiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt opera, & omnes viæ ejus judicia : Deus fidelis ; & abſque ullâ iniquitate juſtus & rectus.

Peccaverunt ei, & non filii ejus in ſordibus : generatio prava atque perverſa.

Hæccine reddis Domino, popule ſtulte & inſipiens ?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, qui poſſedit te, & fecit, & creavit te?

Memento dierum antiquorum: cogita generationes ſingulas.

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: majores tuos, & dicent tibi.

Quando dividebat altiſſimus gentes, quando ſeparabat filios Adam.

Conſtituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Iſrael.

Pars autem Domini populus ejus: Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terrâ deſertâ, in loco horroris, & vaſtæ ſolitudinis.

Circumduxit eum, & docuit, & cuſtodivit quaſi pupillam oculi ſui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos ſuos, & ſuper eos volitans;

Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum: atque portavit in humeris ſuis.

Dominus ſolus dux ejus fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

Conſtituit eum ſuper excelſam terram, ut comederet fructus agrorum.

Ut ſugeret mel de petrâ, oleumque de ſaxo duriſſimo;

Butyrum de armento, & lac de ovibus, cum adipe agnorum & arietum filiorum Baſan.

Et hircos cum medullâ tritici; & ſanguinem uvæ biberet meraciſſimum.

Incraſſatus eſt dilectus, & recalcitravit; incraſſatus, impinguatus, dilatatus.

Dereliquit Deum factorem ſuum, & receſſit à Deo ſalutari ſuo.

Provocaverunt eum in diis alienis; & in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis, & non Deo; diis quos ignorabant.

Novi recenteſque venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit, dereliquiſti: & oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus eſt, quia provocaverunt eum filii ſui & filiæ.

Et ait: abſcondam faciem meam ab eis; & conſiderabo noviſſima eorum.

Generatio enim perverſa eſt, & infideles filii.

Ipſi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, & irritaverunt in vanitatibus ſuis.

Et ego provocabo eos in eo qui non eſt populus, & in gente ſtultâ irritabo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furore meo, & ardebit uſque ad inferni noviſſima.

Devorabitque terram cum germine ſuo, & montium fundamenta comburet.

Congregabo ſuper eos mala; & ſagittas meas complebo in eis.

Conſumentur fame, & devorabunt eos aves morſu amariſſimo.

Dentes beſtiarum immittam in eos, cum furore trahentium ſuper terram atque ſerpentium.

Foris vaſtabit eos gladius, & intùs pavor, juventem ſimul ac virginem, lactentem cum homine ſene.

Dixi: ubinam ſunt? ceſſare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum diſtuli,

ne fortè ſuperbirent hoſtes eorum.

Et dicerent; manus noſtra excelſa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

Gens abſque conſilio eſt, & ſine prudentiâ: utinam ſaperent, & intelligerent, ac noviſſima providerent!

Quomodo perſequatur unus mille, & duo fugent decem millia?

Nonne ideò quia Deus ſuus vendidit eos; & Dominus concluſit illos?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eorum; & inimici noſtri ſunt judices.

De vineâ Sodomorum, vinea eorum, & de ſuburbanis Gomorræ.

Uva eorum, uva fellis; & botri amariſſimi.

Fel draconum vinum eorum, & venenum aſpidum inſanabile.

Nonne hæc condita ſunt apud me; & ſignata in theſauris meis?

Mea eſt ultio: & ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum.

Juxta eſt dies perditionis; & adeſſe feſtinant tempora.

Judicabit Dominus populum ſuum, & in ſervis ſuis miſerebitur.

Videbit quòd infirmata ſit manus, & clauſi quoque defecerunt, reſiduique conſumpti ſunt.

Et dicet : ubi ſunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam.

De quorum victimis comedebant adipes, & bibebant vinum libaminum ?

Surgant & opitulentur vobis, & in neceſſitate vos protegant.

Videte quòd ego ſim ſolus, & non ſit alius Deus præter me.

Ego occidam, & ego vivere faciam ; percutiam, & ego ſanabo : & non eſt qui de manu meâ poſſit eruere.

Levabo ad cœlum manum meam, & dicam : Vivo ego in æternum.

Si acuero ut fulgur gladium meum, & arripuerit judicium manus mea.

Reddam ultionem hoſtibus meis, & his qui oderunt me, retribuam.

Inebriabo ſagittas meas ſanguine, & gladius meus devorabit carnes.

De cruore occiſorum, & de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus; quia ſanguinem ſervorum ſuorum ulciſcetur.

Et vindictum retribuet in hoſtes eorum, & propitius erit terræ populi ſui.

Cantique de Jonas, Chap. 2. Pour le Samedi Saint à Laudes.

CLamavi de tribulatione meâ ad Dominum, & exaudivit me.

De ventre inferi clamavi, & exaudiſti vocem meam.

Et projeciſti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me.

Omnes gurgites tui, & fluctus tui, ſuper me tranſierunt.

Et ego dixi: Abjectus ſum à conſpectu oculorum tuorum; verumtamen rursùs videbo templum ſanctum tuum.

Circumdederunt me aquæ, uſque ad animam.

Adyſſus vallavit me; pelagus operuit caput meum.

Ad extrema montium deſcendi: terræ

vectes concluſerunt me in æternum.

Et ſublevabis de corruptione vitam meam, Domine, Deus meus.

Cùm anguſtiaretur in me anima mea, Domini recordatus ſum ; ut veniat ad te oratio mea ad templum ſanctum tuum.

Qui cuſtodiunt vanitates fruſtra, miſericordiam ſuam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolabo tibi : quæcumque vovi, reddam pro ſalute Domino.

Cantique de Tobie, Chap. 14. Pour le jour de la Dédicace.

JEruſalem civitas Dei, luce ſplendidâ fulgebis, & omnes fines terræ adorabunt te.

Nationes ex longinquo ad te venient : & munera deferentes adorabunt in te Dominum, & terram tuam in ſanctificationem habebunt.

Nomen enim magnum, invocabunt in te.

Maledicti erunt qui contempſerint te, & condemnati erunt omnes qui blaſphemaverint te, benedictique erunt qui ædificaverint te.

Tu antem lætaberis in filiis tuis; quoniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dominum.

Beati omnes qui diligunt te, & qui gaudent ſuper pace tuâ.

Anima mea, benedic Dominum; quoniam liberavit Jeruſalem civitatem ſuam à cunctis tribulationibus ejus Dominus Deus noſter.

Beatus ero ſi fuerint reliquæ ſeminis mei, ad videndam claritatem Jeruſalem.

Portæ Jeruſalem ex Sapphiro & ſmaragdo ædificabuntur; & ex lapide pretioſo omnis circuitus murorum ejus.

Ex lapide candido & mundo omnes plateæ ejus ſternentur: & per vicos ejus Alleluia cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltavit eam; & ſit regnum ejus in ſecula ſeculorum ſuper eam. Amen.

Cantique de Zacharie, Luc 1. *Pour les Laudes de tous les jours.*

BEnedictus Dominus Deus Iſrael, quia viſitavit, & fecit redemptionem plebis ſuæ.

Et erexit cornu ſalutis nobis, in domo David pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os ſanctorum, qui à ſeculo ſunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis noſtris, & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam miſericordiam cum patribus noſtris, & memorari teſtamenti ſui ſancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem noſtrum, daturum ſe nobis.

Ut ſine timore, de manu inimicorum noſtrorum liberati, ſerviamus illi.

In ſanctitate & juſtitiâ coram ipſo, omnibus diebus noſtris.

Et tu, puer, Propheta Altiſſimi vocaberis; præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi ejus, in remiſſionem peccatorum eorum.

Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris & in umbrâ mortis ſedent, ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

LES PSEAUMES
DE LA PENITENCE.

DOmine, ne in furore, *page* 7. Beati quorum, *p.* 50. Domine, ne in furore, *p.* 64. Miſerere, *p.* 87. Domine exaudi, *p.* 174. Deprofundis, *p.* 232. Domine, exaudi, *p.* 248.

LES LITANIES DES SAINTS.

KYrie, eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie, eleiſon.
Chriſte audi nos. Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, miſerere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, miſ.
Spiritus ſancte Deus, miſ.
Sancta Trinitas unus Deus, miſ.
Sancta Maria, ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix, ora.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michael, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphael, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archangeli, orate pro nobis.

Omnes

Omnes ſancti beatorum Spirituum ordines, orate pro nobis.
Sancte Joannes Baptiſta, ora pro nobis.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophetæ, orate pro nobis.

Sancte Petre,
Sancte Paule,
Sancte Andrea,
Sancte Jacobe,
Sancte Joannes,
Sancte Thoma,
Sancte Jacobe,
Sancte Philippe,
Sancte Bartholomæe,
Sancte Matthæe,
Sancte Simon,
Sancte Thadæe,
Sancte Matthia,
Sancte Barnaba,
Sancte Luca,
Sancte Marce,

Ora pro nobis.

Omnes ſancti Apoſtoli & Evangeliſtæ, ora.
Omnes ſancti Diſcipuli Domini, orate.
Omnes ſancti Innocentes, orate.

Sancte Stephane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, orate.
Sancte Dionyſi cum Sociis tuis, orate.
Sancti Coſma & Damiane, orate.
Sancti Gervaſi & Protaſi, orate.
Sancte Sebaſtiane, ora.
Omnes ſancti Martyres, orate.
Sancte Sylveſter,
Sancte Gregori,
Sancte Ambroſi,
Sancte Auguſtine,
Sancte Hyeronime,
Sancte Hilari,
Sancte Martine,
Sancte Remigi,
Sancte Nicolae,
Sancte Marcelle,
Sancte Germane,
Sancte Landerice,
Sancte Eligi,

Ora pro nobis.

Omnes ſancti Pontifices & Confeſſores, orate pro nobis.
Omnes ſancti Doctores, orate.

Sancte Antoni,
Sancte Benedicte,
Sancte Bernarde,
Sancte Dominice,
Sancte Franciſce,
Sancte Ludovice,
Sancte Roche,
Ora pro nobis.

Omnes ſancti Sacerdotes & Levitæ, orate.
Omnes ſancti Monachi & Eremitæ, orate.

Sancta Anna,
Sancta Maria Magdalena,
Sancta Agatha,
Sancta Lucia,
Sancta Agnes,
Sancta Cœcilia,
Sancta Catharina,
Sancta Anaſtaſia,
Sancta Genovefa,
Sancta Clotildis,
Sancta Bathildis,
Ora pro nobis.

Omnes ſanctæ Virgines & Viduæ, orate.
Propitius eſto, parce nobis, Domine.
Propitius eſto, exaudi nos, Domine.
Ab omni malo, libera nos, Domine.

Ab omni peccato, libera.
Ab irâ tuâ, libera.
A ſubitaneâ & improviſâ morte, libera.
Ab inſidiis diaboli, libera.
Ab immundis cogitationibus, libera.
Ab irâ & odio, & omni malâ voluntate, lib.
A fulgure & tempeſtate, libera.
A morte perpetuâ, libera.
Per myſterium ſanctæ Incarnationis tuæ, libera nos, Domine.
Per adventum tuum, libera.
Per nativitatem tuam, libera.
Per Baptiſmum & ſanctum jejunium tuum, libera.
Per Crucem & Paſſionem tuam. libera.
Per Mortem & Sepulturam tuam, libera.
Per admirabilem Aſcenſionem tuam, liber.
Per adventum Spiritûs Sancti Paracleti, lib.
In die judicii, libera.
Peccatores, Te rogamus, audi nos.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rog.
Ut remiſſionem peccatorum noſtrorum nobis dones, te rog.

Ut compunctionem cordis, fontemque lacrymarum nobis dones, te rog.

Ut fidem, ſpem & charitatem nobis dones, te rog.

Ut Eccleſiam tuam ſanctam regere & conſervare digneris, te rog.

Ut Domnum Apoſtolicum & omnes gradus Eccleſiæ in ſanctâ religione conſervare digneris, te rog.

Ut Antiſtitem noſtrum, & omnes congregationes illi commiſſas in tuo ſancto obſequio conſervare digneris, te rog.

Ut Regem noſtrum cuſtodire digneris, te.

Ut inimicos ſanctæ Eccleſiæ humiliare digneris, te rog.

Ut Regibus & principibus Chriſtianis pacem & veram concordiam donare digneris, te rog.

Ut cuncto populo Chriſtiano pacem & unitatem largiri digneris, te rog.

Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervitio confortare & conſervare digneris, te rog.

Ut mentes noſtras ad cœleſtia deſideria erigas, te rog.

Ut omnibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas, te rog.
Ut animas noſtras, fratrum, propinquorum, & benefactorum noſtrorum ab æterna damnatione eripias, te rog.
Ut fructus terræ dare & conſervare digneris, te rog.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rog.
Ut nos exaudire digneris, te rog.
Fili Dei, te rogamus audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.
Kyrie, eleiſon. Chriſte, eleiſon. Kyrie, eleiſon. Pater noſter, &c.

R. Sed libera nos à malo.

V. Domine, non ſecundùm peccata noſtra facias nobis.

R. Neque ſecundùm iniquitates noſtras retribuas nobis.

v. Eſto nobis, Domine, turris fortitudinis. r. A facie inimici.

v. Oremus pro Paſtore noſtro N.

r. Dominus conſervet eum, & vivificet eum.

v. Pro Rege noſtro N.

r. Domine, ſalvum fac Regem, & exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

v. Pro benefactoribus noſtris.

r. Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen ſanctum tuum, vitam æternam.

v. Pro cunctis fidelibus defunctis.

r. Requiem æternam dona eis, Domine, & lux perpetua luceat eis.

v. Pro infirmis, afflictis, captivis & peregrinis.

r. Libera eos, Deus, ex omnibus tribulationibus ſuis.

v. Pro fratribus noſtris abſentibus.

r Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te.

v. Memor eſto congregationis tuæ.

r. Quam poſſediſti ab initio.

v. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Pſeaume Deus, in adjutorium. *page* 117.

v. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

DEus, cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere: ſuſcipe deprecationem noſtram, ut nos, & omnes famulos tuos quos delictorum catena conſtringit, miſeratio tuæ pietatis clementer abſolvat.

FIdelium, Deus, omnium conditor & redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remiſſionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam quam ſemper optaverunt, piis ſupplicationibus conſequantur.

LES REPONS DE LA MESSE.

le Pretre. INtroibo ad altare Dei.
le Clerc. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.
le Pr. Judica me, Deus; & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta, ab homine iniquo & doloſo erue me.
le Cl. Quia tu es Deus fortitudo mea, quare me repuliſti, & quare triſtis incedo dum affligit me inimicus.
le Pr. Emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipſa me deduxerunt & adduxerunt in montem ſanctum tuum & in tabernacula tua.
le Cl. Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.
le Pr. Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus, quare triſtis es anima mea, & quare conturbas me.
le Cl. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi ſalutare vultus mei & Deus meus.
le Pr. Gloria Patri & Filio & Spiritui ſancto.
le Cl. Sicut erat in principio & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen.
le Pr. Introibo ad altare Dei.
le Cl. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.
le Pr. Adjutorium noſtrum in nomine Domini.
le Cl. Qui fecit cœlum & terram.
le Pr, Confiteor Deo, &c.

le Cl. Miſereatur tui omnipotens Deus, & dimiſſis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. Amen.
le Cl. Confiteor, &c.
le Pr. Miſereatur, &c.
le Cl. Amen.
le Pr. Indulgentiam, &c.
le Cl. Amen.
le Pr. Deus tu converſus vivificabis nos.
le Cl. Et plebs tua lætabitur in te.
le Pr. Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam.
le Cl. Et ſalutare tuum da nobis.
le Pr. Domine exaudi orationem meam.
le Cl. Et clamor meus ad te veniat.
le Pr. Dominus vobiſcum.
le Cl. Et cum ſpiritu tuo.
le Pr. Kyrie, eleiſon. } *trois fois.*
le Cl. Chriſte, eleiſon. }
le Pr. Dominus vobiſcum.
le Cl. Et cum ſpiritu tuo.
A la fin de l'Epître. Deo gratias.
le Pr. Sequentia ſancti Evangelii.
le Cl. Gloria tibi, Domine.
Après l'Evangile. Laus tibi, Chriſte.
le Pr. Orate fratres.
le Cl. Suſcipiat Dominus hoc ſacrificium de manibus tuis ad laudem & gloriam nominis ſui, ad utilitatem quoque noſtram, totiuſque Eccleſiæ ſuæ ſanctæ.

le Pr. Per omnia ſecula ſeculorum.
le Cl. Amen.
le Pr. Dominus vobiſcum.
le Cl. Et cum ſpiritu tuo.
le Pr. Surſum corda.
le Cl. Habemus ad Dominum.
le Pr. Gratias agamus Domino Deo noſtro.
le Cl. Dignum & juſtum eſt.
le Pr. Per omnia ſecula ſeculorum.
le Cl. Amen.
le Pr. Et ne nos inducas in tentationem.
le Cl. Sed libera nos à malo.
le Pr. Pax Domini ſit ſemper vobiſcum.
le Cl. Et cum ſpiritu tuo.
le Pr. Ite, Miſſa eſt, *ou* Benedicamus Domino.
le Cl. Deo gratias.

PRIERES POUR RENOUVELLER *LES PROMESSES* DU BAPTEME.

MOn Dieu, je vous remercie de tout mon cœur de la grace ineſtimable que vous m'avez faite, en me faiſant naître de parens Chrétiens & Catholiques, & me faiſant renaître par le ſaint Baptême, par lequel d'eſclave du Démon, je ſuis devenu votre enfant, celui de votre Egliſe, & l'héritier de votre gloire.

Je ſçais, mon Dieu, qu'en me faiſant toutes ſes graces au ſaint Baptême, vous avez voulu que je m'engageaſſe ſolemnellement à votre ſervice, & que, devant vos Anges & votre Egliſe, je vous fiſſe ſerment de fidelité, en renonçant à Satan & au monde, vos ennemis & les miens.

Quoique je ne l'aye fait alors que par la bouche de mes Parrains, qui ont répondu pour moi ; comme, cependant j'ai ratifié leurs promeſſes autant de fois que je me ſuis confeſſé Chrétien, je reconnois que je ſuis indiſpenſablement obligé de les garder avec beaucoup de ſoin.

Mais hélas, Seigneur ! en faiſant réflexion ſur ma vie paſſée, je ſuis obligé d'avouer à ma confuſion, que j'ai violé ces ſaintes promeſſes autant de fois que je vous ai offenſé ; puiſqu'en vous offenſant, je me ſuis tourné du côté de vos ennemis, pour les ſervir contre vous. Je mériterois que votre juſtice me traitât comme un parjure & un traitre ; mais votre bonté infinie ne veut pas la mort du pécheur, mais plutôt qu'il ſe convertiſſe, & qu'il vive. Je reviens donc à vous, mon Dieu, & je me jette à vos pieds pour vous demander grace. Oubliez, Seigneur, mes infidelités paſſées, je les déteſte de tout mon cœur, & vous promets de mourir plutôt que d'y retomber ; & pour m'y engager plus for-

tement, je veux renouveller aujourd'hui en votre préſence ces ſacrées promeſſes de mon Baptême.

Je vous prends donc à témoins, mon Dieu, avec la Sainte Vierge & toute la Cour Céleſte, que de mon plein gré & de tout mon cœur, je renonce de nouveau à Satan & à toutes ſes ſuggeſtions. J'abandonne ſon parti pour me ſoumettre à la loi de Jeſus-Chriſt. Je renonce à ſes pompes: c'eſt-à-dire, aux maximes & aux vanités du monde. Je renonce à ſes œuvres, au menſonge dont il eſt le pere, à l'orgueil, à la haine, à l'envie & à toutes ſortes de péchés. Je crois tout ce que croit & enſeigne la ſainte Egliſe Catholique, Apoſtolique & Romaine, dans le ſein de laquelle je veux vivre & mourir, & je vous promets de garder tous les Commandemens de votre loi.

Recevez, s'il vous plaît, ô mon Dieu, ces promeſſes que je vous fais, confirmez-moi dans la volonté où je ſuis de les garder inviolablement, & faites-moi la grace

de mourir plutôt que d'y manquer. Vierge ſainte, mon bon Ange, mes ſaints Patrons, & tous les Saints, je vous prie de m'obtenir cette grace, par les mérites de Jeſus-Chriſt mon Sauveur.

Priere pour ſon Pere & ſa Mere.

EN vous priant pour mon pere & pour ma mere, je m'acquitte, Seigneur, d'un des devoirs que vous m'avez impoſés. C'eſt une partie de l'amour que vous m'avez commandé de leur porter, & la premiere des aſſiſtances que vous m'obligez de leur rendre dans tous leurs beſoins. O Dieu miſericordieux & terrible, qui béniſſez les Enfans à cauſe des Peres, & qui puniſſez quelquefois les fautes des peres, en répandant votre juſte colere ſur les enfans; permettez-moi de vous remercier des graces que vous avez faites à mon pere & à ma mere, & de vous demander pardon de leurs péchés. Vous voulez que je reſpecte en eux l'autorité que vous avez

ſur moi, & que je leur ſois redevable de la vie que vous m'avez donnée. Rendez-leur ce que je ne puis leur rendre. Récompenſez-les des peines & des ſoins que je leur ai coûté. Conſervez-les, donnez-leur une vie longue, heureuſe, tranquille; faites-leur avoir part à la bénédiction des Saints Patriarches, donnez l'accroiſſement aux fruits de leur Juſtice, faites-les abonder en toutes ſortes de bonnes œuvres.

ENfans, obéiſſez à vos Peres & Meres dans les choſes qui ſont conformes à la loi de Dieu; car cela eſt juſte. Honorez votre Pere & votre Mere, dit Dieu; & c'eſt le premier Commandement auquel il ait attaché une promeſſe de récompenſe pour ceux qui l'obſerveront, qui eſt, qu'ils ſeront heureux, & vivront long-temps ſur la terre.

FIN.

vable de
Rendez-
Récom-
as que je
nez-leur
nquille ;
ction des
iſſement
les abon-
vres.

& Meres
formes à
, Hono-
it Dieu ;
t auquel
ompenſe
qui eſt,
nt long-

BX 2033 .A1 1782